HZ. İSA ÖLMEDİ

Ve: "Biz, Allah'ın Resulü Meryem oğlu Mesih İsa'yı gerçekten öldürdük" demeleri nedeniyle de (onlara ceza verdik.) Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar.
Ama onlara (onun) benzeri gösterildi. Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler,
kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka
buna ilişkin hiçbir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler.
(Nisa Suresi, 157)

HARUN YAHYA

Bu kitapta kullanılan ayetler,
Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı"
isimli mealden alınmıştır.

Birinci Baskı: Mart, 2004
İkinci Baskı: Şubat, 2006

ARAŞTIRMA YAYINCILIK
Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi
İbrahim Elmas İş Merkezi
A Blok Kat: 4
Okmeydanı - İstanbul
Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı: Kelebek Matbaacılık
Litros Yolu, Nevzat Fikret Koru Holding Binası
No:4/1-A Topkapı-İstanbul
Tel: (0 212) 612 43 59

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net

İÇİNDEKİLER

Okuyucuya

• Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 150 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

• Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

• Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

• Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

• Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

• Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

• Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat edilmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

Yazar ve Eserleri Hakkında

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 41 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca, ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme,

kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

ÖNSÖZ

Her dönemde insanlar, peygamberler ve elçiler aracılığıya doğru yola davet edilmişlerdir. İnsanlardan bazıları bu çağrıya uyup kendilerini Allah'a ve peygambere teslim etmiş, dünyada ve ahirette şerefli bir hayatı kazanmışlardır. Bazıları da, inkarda direnmişler ve dünyada zorlu ve sıkıntılı bir hayatı, ahirette ise sonsuz azabı hak etmişlerdir. Allah'ın gönderdiği mübarek peygamberlerden biri olan Hz. İsa da tıpkı diğer peygamberler gibi, gönderildiği topluma bir ve tek olan Allah'a ibadet etmelerini, ahiret gününde hesap vereceklerini düşünerek yaşam sürmelerini, Allah'ın razı olacağı ahlakı yaşamalarını öğütlemiş, onları inkardan, şirkten ve her türlü kötülükten sakındırmıştır. Hz. İsa'nın çağrısına uymayan inkarcılar ise, Hz. İsa'ya ve ona itaat eden müminlere baskı uygulamaya çalışmış, Hz. İsa'nın tebliğine engel olmak istemişlerdir. Bunun için tarih boyunca pek çok peygambere ve samimi mümine olduğu gibi, Hz. İsa'ya da çeşitli tuzaklar kurmuşlardır. Bu tuzaklardan biri de Hz. İsa'yı öldürmeye kalkışmalarıdır.

Ancak Hz. İsa, doğumuyla ve hayatı boyunca gösterdiği mucizeleri ile çok kutlu bir peygamberdir. Allah, Hz. İsa için özel bir kader belirlemiş ve bu kader doğrultusunda, inkar edenlerin tuzaklarını bozmuştur. İnkar edenler, Kuran'da açıkça bildirildiği üzere, Hz. İsa'yı öldürememişler, ancak onlara bu durumun bir benzeri gösterilmiştir. Allah Hz. İsa'yı, bilinen biyolojik anlamda canını almadan Kendi Katına yükseltmiştir. Hz. İsa, Kuran'ın pek çok ayetinde bildirildiği ve sevgili Peygamberimiz (sav)'in açıkça müjdelediği üzere, ikinci kez yeryüzüne gelecektir. Şüphesiz bu çok büyük bir mucizedir.

Hz. İsa'nın öldürüldüğünü veya öldüğünü öne sürenler ise çok büyük bir yanılgı içindedirler. Bu kitabın amaçlarından biri, söz konusu yanılgıya kapılmış olan kimselere hatalı bir bakış açısına sahip olduklarını göstermektir. Kitabın ilerleyen sayfalarında, Hz. İsa'nın ölmediği ve öldürülmediği Kuran'dan ayetler, Hz. Muhammed (sav)'in hadisleri ve İslam alimlerinin yorumları ile açıklanacaktır.

Bu kitap bir yandan Hz. İsa'nın öldüğü yanılgısına kapılanlara bu gerçeği gösterirken, diğer yandan çok önemli bir müjdenin hatırlatılmasına aracı olacaktır. Bu müjde, Rabbimiz'in vaat ettiği gibi, Hz. İsa'nın ikinci kez yeryüzüne gelecek olması ve bu gelişin işaretlerinin iyice belirginleşmesidir. Allah'ın izni ile bu mübarek insanın geliş vakti çok yakınlaşmıştır ve onun gelişiyle dünya çok büyük olaylara tanık olacaktır.

Samimi olarak iman edenlerin yapması gereken ise, bu kutlu dönem için en güzel şekilde hazırlanmaktır.

Kitabın ana konusunu oluşturan Hz. İsa'nın ölmediğinin ve yeniden dünyaya gelecek olmasının delillerini incelemeye başlamadan önce bazı önemli hususların açıklanmasında fayda vardır. Öncelikli olarak bu konular üzerinde durulacaktır.

GİRİŞ

Kıyametin yaklaştığını işaret eden alametler ve kıyamet öncesi yaşanacak son dönemin yani ahir zamanın özellikleri Kuran'da ve Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde detaylı olarak tarif edilmiştir. Bazı ayetler ve hadislerde bu alametler açık bir şekilde bildirilmişken, bazı ayetler ve hadislerde ise işari manada bu alametlere dikkat çekilmektedir. Bu durum imtihanın bir sırrıdır.

Büyük İslam alimi Said Nursi de ahir zaman alametlerini açıklarken bu gerçeğe dikkat çekmiştir:

Din bir imtihandır, bir tecrübedir. Ervah-ı aliyeyi (üstün olanları) ervah-ı sefileden (aşağı olanlardan) tefrik eder (ayırır). Öyle ise ileride herkese görülecek bir vukuatı (olayı) öyle bir tarzda bahsedecek ki, ne bütün bütün mechul kalsın ne de bedihi (açık) olup herkes ister istemez tasdike (onaylamaya) mecbur kalsın. Akla kapı açacak, ihtiyarı elinden almayacak. Zira eğer tamamen bedahet (açıklık) derecesinde bir kıyamet alameti görülse herkes tasdike muztar (mecbur) olsa, o vakit kömür gibi bir istidad (eğilim), elmas gibi bir istidad ile beraber kalır. Sırrı teklif ve netice-i imtihan zayi olur.[1]

Üstad'ın da belirttiği gibi ahir zaman alametlerinin bir kısmı, her bakan tarafından hemen anlaşılıp yorumlanabilir nitelikte olmayabilir. Bu konudaki bazı örneklerin işari manada anlatılmış olması kimi insanların şüpheye düşmesine, tereddüte kapılmasına neden olabilmektedir. Oysa bu son derece yersiz bir tereddüttür. Samimiyetle ve açık bir vicdanla düşünüldüğünde, verilen örneklerle nelere işaret ediliyor olabileceği görülebilir. Ayrıca İslam alimlerinin yapmış olduğu açıklamalar da iman edenler için değerli bir yol göstericidir.

Samimi imana sahip olan ve Allah'tan gereği gibi korkan bir insan, Allah'ın bir nimeti olarak derin kavrayışa ve anlayışa sahiptir. Bu sayede, neyin doğru neyin yanlış olduğunu en iyi şekilde tespit edebileceği gibi, işari bir anlatımla ifade edilen bilgilerdeki hikmeti de –Allah'ın dilediği ölçüde- kavrayabilir. Rabbimiz'in bildirdiği ve Peygamber Efendimiz (sav)'in haber verdiği hiçbir bilgiden asla şüpheye kapılmaz. Ahir zaman alametleri ile ilgili hadis-i şeriflerde ve ayetlerde bildirilen haberleri, iman gözüyle değerlendirir ve bu haberlerle işaret edilen bilgileri anlamaya çalışır. Hikmetini anlayamadığı bilgiyi reddetmeye kalkışmak ise bir Müslümanın asla yanaşmayacağı bir tavırdır. Dolayısıyla Müslümanların yapması gereken, hikmetini kavrayamadıkları bilgilerin hikmetini kavrayabilmek için Rabbimiz'e dua etmek, ahir zamanın çok kutlu bir dönem olduğunu unutmayarak kendilerini bu döneme en iyi şekilde hazırlamaktır.

Müslümanların Hz. İsa'ya Olan Sevgileri

Samimi olarak iman eden Müslümanların, **"Peygamber, mü'minler için kendi nefislerinden daha evladır..."** (Ahzab Suresi, 6) ayetiyle de bildirildiği gibi, Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed (sav)'e duydukları sevgi ve hürmet, çok derin, içli ve kuvvetlidir. Hz. Muhammed (sav), Allah'ın insanlara gönderdiği son peygamberdir. Rabbimiz, ona Kuran'ı indirmiş ve onu insanları kurtuluşa yöneltecek bir elçi olarak göndermiştir. Hz. Muhammed (sav)'in Allah Katında seçkin ve onurlu bir mümin olduğu bir ayette şöyle haber verilir:

(Bu elçi,) Bir güç sahibidir, arşın sahibi Katında şereflidir. Ona itaat edilir, sonra güvenilirdir. (Tekvir Suresi, 20-21)

Peygamberimiz (sav)'i görmemiş olsak bile, Kuran ayetlerinden ve hadis-i şeriflerden, güzel tavırlarını, konuşmalarını, gösterdiği üstün ahlakı tanıyabilir, ona benzemek, ahirette onunla yakın bir dost olabilmek için elimizden gelen çabayı en fazlasıyla gösterebiliriz. Bir ayette, iman edenler için en güzel örneğin Allah'ın elçisinde olduğu bildirilmektedir:

Andolsun, sizin için, Allah'ı ve ahiret gününü umanlar ve Allah'ı çokça zikredenler için Allah'ın Resulü'nde güzel bir örnek vardır. (Ahzab Suresi, 21)

Müslümanların önemli özelliklerinden biri de, tüm peygamberlere birini diğerinden ayırt etmeden sevgi ve saygı duymaları, hepsine gönülden itaat etmeleridir. Bu gerçek, **"... Biz Allah'a, bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunlarına indirilene, Musa'ya, İsa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilenlere iman ettik. Onlardan hiçbiri arasında ayrılık gözetmeyiz. Ve biz O'na teslim olmuşlarız."** (Al-i İmran Suresi, 84) ayetiyle haber verilmiştir. Müslümanlar, peygamberlerin hepsinin Allah Katında seçkin, onurlu ve saygın insanlar olduklarını bilirler. Allah, elçilerini tüm insanlara örnek olacak üstün bir ahlak ve davranış mükemmelliği ile yaratmıştır. Peygamberler Allah'ın sevdiği kullarıdır. Kuran'ın pek çok ayetinde peygamberlere itaat edenlerin aslında Allah'a itaat ettikleri, Allah'ın peygamberlere uyanları dünyada ve ahirette mükafatlandıracağı bildirilmiştir. Müslümanların da peygamberlere duydukları bağlılık ve itaat bu bilinçledir.

Başta Peygamber Efendimiz (sav)'in yanında bulunan sahabeler olmak üzere, peygamberlerle aynı dönemde yaşayan müminler için bu durum büyük bir şereftir. Müminlerin her biri için, Allah'ın lütfuyla derin bir imana, üstün bir ahlaka, keskin bir akla, tüm dünyaya örnek olacak azme ve cesarete sahip olan peygamberle birlikte olmak, dünyadaki en değerli nimetlerden biridir. Hz. İbrahim'e gönülden itaat edenler, Hz. Yusuf'a iman edenler, Hz. Musa ile birlikte Firavun'a karşı mücadele edenler, Hz. Nuh, Hz. Süleyman, Hz. Salih, Hz. Şuayb, Hz. Yakup, Hz. Davud gibi kutlu insanlara tabi olanlar, Allah'ın izniyle, Allah Katında ecirlerini almışlardır. Peygamberlerden birini

görme imkanı olmamış müminlerin de duaları, ahiret gününde peygamberlerin dostları arasında olmak, cennette onlarla birlikte sonsuz bir yaşam sürebilmektir.

Ahir zaman, peygamberleri seven ve itaat eden tüm müminler için çok kutlu ve müjdeli bir zamandır. Çünkü, Rabbimiz iki bin yıl aradan sonra, ahir zamanda elçisini yeniden dünyaya göndereceğini müjdelemiştir. Bu elçi, Hz. İsa'dır.

Bu, Müslümanlar için çok önemli bir müjdedir. Çünkü Hz. İsa'nın gelişi hem Kuran ayetlerinde hem de sevgili Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde haber verilmiştir. Hz. Muhammed (sav)'e derin bir bağlılık ve sevgi duyan tüm Müslümanlar, Hz. İsa'ya da sevgi, saygı ve hürmet duyarlar. Peygamberimiz (sav)'in Ebu Hureyre'den rivayet edilen bir hadis-i şerifinde şöyle buyurulmuştur:

Ben, dünyada da ahirette de Meryem'in oğluna insanların en yakınıyım. Benimle onun arasında başka bir peygamber yok. **Peygamberler kardeştirler, dinleri de birdir.**[2]

Peygamberimiz (sav)'in de buyurduğu gibi, tüm peygamberler gönderildikleri topluma aynı din ahlakını emretmişlerdir. Bütün elçiler, içinde yaşadıkları toplumu yalnızca Allah'a iman etmeye, O'na kulluk etmeye, O'nu razı edecek bir hayat yaşamaya davet etmişler; ahiret gününün azabından korunmaları için halklarına yol göstermişlerdir. Diğer bir deyişle, tüm peygamberler halklarına hak olan tek bir dini tebliğ etmişlerdir. Allah'ın tüm peygamberlerine indirdiği ve peygamberlerin de halklarına tebliğ ettikleri dinin aynı olduğu bir ayette şöyle haber verilir:

O: "Dini dosdoğru ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin" diye dinden Nuh'a vasiyet ettiğini ve sana vahyettiğimizi, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya vasiyet ettiğimizi sizin için de teşri' etti ... (Şura Suresi, 13)

Dolayısıyla Hz. İsa da, yeniden geldiğinde insanları Allah'ın tüm peygamberlerine indirmiş olduğu hak dine davet edecektir. Bu din İslamiyet'dir. Nitekim dinin Allah Katında İslam olduğu, **"Hiç şüphesiz din, Allah Katında İslam'dır..."** (Al-i İmran Suresi, 19) ayetiyle haber verilmiştir. Hz. İsa yeryüzüne yeniden geldiğinde Hıristiyanlığı tahrif edilmiş tüm yönlerinden arındıracak, insanlar arasında son hak kitap olan Kuran'la hükmedecek ve tüm insanları İslam ahlakında birleştirecektir.

Hiç şüphesiz, Hz. İsa'nın en önemli savunucuları ve destekçileri de samimi olarak iman eden Müslümanlar olacaktır. Çünkü samimi Müslümanlar, Hz. İsa'yı –tüm peygamberleri olduğu gibi- gönülden severler. Hz. İsa'nın, Allah'ın seçkin kıldığı kullarından biri olduğuna iman ederler. Kendilerine yalnızca Allah'ı, Allah'ın Resulünü ve salih müminleri dost edinen Müslümanların, Hz. İsa'ya duydukları hürmet çok derindir. Bu güçlü sevgi ve bağlılığın kaynağı, hiç şüphesiz Allah sevgisi, Allah korkusu ve Allah'ın elçisi Hz. Muhammed (sav)'e itaattir.

Peygamber Efendimiz (sav) Müslümanların Hz. İsa'nın Yardımcıları Olacağını Müjdelemiştir

Hz. İsa'nın Allah Katına yükseltildiği ve dünyaya ikinci kez geleceği, Kuran ayetlerinde, hadislerde ve büyük İslam alimlerinin eserlerinde yer alan bir gerçektir. Hz. İsa'nın gelişi, sahih hadis kaynağı olan *Kütüb-ü Sitte*'de ve İmam Malik'in *Muvatta*'sı, İbn Huzeyme ile İbn Hibban'ın *Sahih*'leri, İbn Hanbel ve Tayalisi'nin *Müsned*'leri gibi en muteber hadis kaynaklarında geniş bir şekilde yer almaktadır. Bu hadislerden bazıları şöyledir:

Nefsim kudret elinde olan Allah'a yemin ederim ki, Meryem oğlu İsa'nın adalet sahibi olarak inmesi yakındır...[3]

Vallahi muhakkak ve muhakkak Meryem oğlu İsa inecek, hem adil bir hakem, adaletli bir hükümdar olarak inecek...[4]

Ümmetimden birtakım insanlar, Meryem'in oğlu İsa'ya kavuşacak, Deccal ile yapacağı harbe de şahit olacaklardır.[5]

Hz. İsa'nın ikinci gelişi konusu, İslam alimleri tarafından "tevatür" (kuvvetli haber) derecesinde görülmekte, bu konuyla ilgili hadisler de mütevatir hadis olarak kabul edilmektedir. Hadis alimleri mütevatir kabul edilen hadislerin ravilerinin (hadisi nakleden kişiler) incelemeye dahi alınmayacağı, mütevatir hadise hiçbir sorgulama yapılmayacağı konusunda hemfikirdirler.[6] İslam büyüklerinin ve hadis alimlerinin "Hz. İsa'nın gelişi konusunda hiçbir şüpheye yer olmadığı" yönündeki kanaatleri kitabın ilerleyen bölümlerinde örnekleri ile incelenecektir. Ancak burada Hz. İsa'nın yeniden dünyaya gelişini nakleden alimlerin başında mezhep imamımız İmam-ı Azam Ebu Hanife'nin geldiğine de kısaca değinmek gerekir. Ebu Hanife, *Fıkh-ı Ekber* adlı eserinin son bölümünde şunları bildirmektedir:

Deccal'in, Ye'cüc ve Me'cüc'ün çıkması, Güneş'in batıdan doğması, **Hz. İsa'nın gökten inmesi** ve diğer kıyamet alametleri, sahih haberlerde aktarıldığı üzere, haktır, olacaktır.[7]

Peygamberimiz (sav) hadislerinde, Hz. İsa'nın inişi, bu mübarek insanın mücadelesi ve onun döneminde dünyanın nasıl bir durumda olacağı gibi çeşitli konularda bizleri bilgilendirmiştir. Bu haberlerin her biri Müslümanlar için önemli birer müjde niteliğindedir. Hz. Muhammed (sav)'in Müslümanlara Hz. İsa ile ilgili verdiği müjdelerden biri de, Hz. İsa yeniden dünyaya geldiğinde, Müslümanların bu değerli insanın yardımcıları olma şerefine erişecekleridir. Hadis-i şerifte şöyle buyurulmaktadır:

... Beni hak peygamber olarak gönderen Allah'a yemin ederim ki, elbette Meryem oğlu İsa (kıyamete yakın indirildiği zaman) **benim ümmetimde, kendi (peygamberliği dönemindeki sahabeleri olan) havarilerine halef (onların yerini tutacak kimseler) bulacaktır.[8]**

Hz. İsa'nın yardımcıları olmak hiç şüphesiz samimi olarak iman edenler için hem çok büyük bir müjde hem de önemli bir sorumluluktur. Hz. İsa'nın destekçisi olmak gibi şerefli bir konuma erişebilmek tüm iman edenlerin gönülden talebidir.

Hz. İsa'nın gelişinin alametlerinin iyice belirginleştiği bu dönemde Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'in bu sözünün önemi bir kez daha düşünülmelidirler. Kimi çevrelerin neredeyse Hz. İsa hiç gelmeyecekmiş gibi (ki bu onların önemli bir yanılgılarıdır) davranıyor olması, diğer kimseleri yanıltmamalı, gevşekliğe sürüklememelidir. Tam tersine, Hz. İsa'nın gelişinin Kuran ayetleriyle ve hadislerle bildirilen açık bir gerçek olduğunun farkında olan Müslümanlar bu olağanüstü durumun heyecanını yaşamalı, aşkla ve şevkle bu kutlu misafiri en mükemmel şekilde karşılamaya gayret etmelidirler. Yersiz tereddütlerle, kuruntularla kaybedilecek vakit yoktur. İman edenler hem kendilerini hem de çevrelerini bu kutlu olaya hazırlamalı, böylesine önemli bir dönemde yaşıyor olmanın imkanlarını, Allah'ın rızasının en çoğunu kazanabilmek için, en iyi şekilde kullanmalıdırlar.

Hz. İsa'nın ahir zamanda geldiğinde, iman edenlere **"Benim yardımcılarım kimlerdir?"** diye sorabileceği unutulmamalıdır. İçinde bulunulan bu kıymetli dönem çok iyi değerlendirilmeli, Hz. İsa geldiğinde mahcup olunacak her türlü tavır ve ahlaktan sakınılmalıdır. En sakınılması gereken ve belki de kişiyi en çok utandıracak tutumlardan biri de hiç şüphesiz, bu konuda şevksiz bir tavır sergilemektir. Bu nedenle iman edenlerin, Allah'ın elçisinin iki bin yıl sonra yeniden yeryüzüne gelecek olmasının ne kadar olağanüstü bir olay olduğunu sürekli gündemde tutmaları, bazı kimselerde ortaya çıkabilecek gevşeklik ve şevksizliğin engellenmesi açısından önemlidir. Hz. İsa'nın Allah Katında diri olduğunun ve ikinci kez yeryüzüne geleceğinin delillerinin anlatılması, bu gelişin alametlerinin tüm yönleriyle açıklanması, öncelikle bu konuda kalplerinde şüphe olan kimselerin şüphelerinin ortadan kaldırılmasını sağlayacaktır. Ayrıca bu konunun sürekli hatırlatılması, "biz bu gerçeği bilmiyorduk, bilseydik biz de Hz. İsa için hazırlık yapardık" diye mazeretler öne sürülmesini engelleyecektir. Böylece, iman edenlerin ellerindeki tüm imkanları Hz. İsa için hazırlık yapmak üzere seferber etmeleri mümkün olacaktır.

Gerçek İseviler

Günümüzde Hz. İsa'nın yeryüzüne ilk gelişinde tebliğ etmiş olduğu hak din, özünden uzaklaşmış ve tahrif edilmiştir. Kuran'da bildirildiği gibi, Hz. İsa'nın ardından üçleme ve Hz. İsa'nın ilahlaştırılması (Allah'ı tenzih ederiz) gibi çeşitli sapkın inanışlar Hıristiyanlığa dahil edilmiştir. Hz. İsa yeryüzüne geldiğinde öncelikle, Hıristiyanlığı bu sapkın inanışlardan arındıracaktır. İki bin yıldan bu yana özünden uzaklaşma süreci yaşamış olan Hıristiyanlığı özüne döndürebilecek olan tek kişi Hz. İsa'dır. Kendisini bekleyen Hıristiyan dünyasına gerçek din ahlakını yani Kuran'da bildirilen İslam ahlakını anlatacak, Hıristiyan dünyası hak dine yönelecektir. Hz. İsa'ya tabi olanlar da gerçek İseviler olacaklardır.

Gerçek İsevilerin kimler olduğu, geçtiğimiz yüzyılın müceddidi büyük İslam alimi Bediüzzaman Said Nursi'nin açıklamalarında hikmetli bir şekilde anlatılmaktadır. Üstad'ın bu sözlerini detaylı olarak incelediğimizde gerçek İsevilerin; Kuran ahlakına ve sünnete uyan, Hz. İsa'ya itaat eden kimseler olacağı anlaşılmaktadır. Bu dönemde dinlerinin içine karışmış olan hurafelerden ve batıl inanışlardan yüzçevirerek gerçek İslam ahlakına yönelecek olan Hıristiyanlar ve samimi Müslümanlar, gerçek İseviler olacaklardır. Müslümanlar ve batıl inanışlarından kurtulan Hıristiyanlar, Hz. İsa vesilesiyle büyük bir ittifak kuracaklardır. Gerçek İsevilerin ittifakı yeryüzündeki din ahlakına karşı olan her türlü sistem ve uygulamanın tamamen ortadan kaldırılmasını sağlayacaktır.

Üstad'ın konuyla ilgili bazı açıklamaları şu şekildedir:

"Ahir zamanda Hazret-i İsa (as) gelecek, Şeriat-ı Muhammediye ile amel edecek" mealindeki hadisin sırrı şudur ki: Ahir zamanda felsefe-i tabiiyenin (tabiat felsefesi) verdiği cereyan-ı küfriye (inkarcı hareket) ve inkar-ı uluhiyete (Allah'ı inkar) karşı İsevilik dini tasaffi ederek (arınarak) ve hurafattan tecerrüd edip (hurafelerden temizlenip) İslamiyete inkılab edeceği bir sırada, nasıl ki İsevilik şahs-ı manevisi, vahy-i semavi kılıncıyla o müdhiş dinsizliğin şahs-ı manevisini öldürür; öyle de Hazret-i İsa, İsevilik şahs-ı manevisini temsil ederek, dinsizliğin şahs-ı manevisini temsil eden Deccal'ı öldürür... yani inkar-ı uluhiyet fikrini öldürecek.[9]

"...felsefe-i tabiiyenin verdiği cereyan-ı küfriye ve inkar-ı uluhiyete (Allah'ı inkar) karşı...": Bediüzzaman, Hz. İsa'nın Darwinizm'in meydana getirdiği inkarcı harekete ve Allah'ın varlığını inkar edenlere karşı büyük bir mücadele yürüteceğini belirtmektedir.

"...İsevilik dini tasaffi ederek (arınarak) ve hurafattan tecerrüd edip İslamiyete inkılab edeceği..." Bediüzzaman bu hikmetli açıklamasında Hz. İsa'nın ahir zamanda tekrar dünyaya geldiğinde, İslam dininin gereklerine göre hareket edeceği yönündeki hadisi tefsir etmektedir. Hz. İsa'nın mücadelesi çeşitli hurafeler ve geleneklerle özünden uzaklaşan Hıristiyanlığın özüne dönmesi ile başlayacaktır. Hz. İsa Hıristiyanlığı tüm batıl inanışlardan temizleyecek ve ona tabi olduklarını söyleyen tüm Hıristiyanlar gerçek din ahlakına yani İslamiyet'e döneceklerdir.

Ve Kuran'a iktida (uymak, tabi olmak) ederek, o İsevilik şahsı manevisi tabi; ve İslamiyet, metbu (tabi olunan) makamında kalacak. Din-i Hak, bu iltihak neticesinde azim bir kuvvet bulacaktır. Dinsizlik cereyanına karşı ayrı ayrı iken mağlub olan İsevilik ve İslamiyet ittihad neticesinde, dinsizlik cereyanına galebe edip dağıtacak istidadında iken; alem-i semavatta cism-i beşerisiyle bulunan şahs-ı İsa (as), o din-i hak cereyanının başına geçeceğini, bir Muhbir-i Sadık (Hz. Muhammed sav), bir Kadir-i Külli Şey'in va'dine istinad ederek haber vermiştir. Madem haber vermiş, haktır; madem Kadir-i Külli Şey va'detmiş, elbette yapacaktır.[10]

"...Kuran'a iktida (uymak, tabi olmak) ederek, o İsevilik şahsı manevisi tabi; ve İslamiyet, metbu makamında kalacak..": Hıristiyanlığın Hz. İsa ile başlayacak olan hak dine dönüşümü, son kitap olan ve herkesin uymakla mükellef olduğu Kuran'a tabi olmakla neticelenecektir. Hz. İsa'nın şahsı ve ona tabi olan Hıristiyanlar İslam'a tabi olacaktır.

"...Dinsizlik cereyanına karşı ayrı ayrı iken mağlub olan İsevilik ve İslamiyet ittihad neticesinde, dinsizlik cereyanına galebe edip dağıtacak...": Hz. İsa öncülüğündeki Hıristiyanlık Kuran'a tabi olduğunda çok büyük bir güç oluşacaktır. Çünkü günümüzde dünya nüfusunun çoğunluğuna sahip iki din olan Hıristiyanlık ve Müslümanlık hem siyasi, hem ekonomik hem de manevi yönden çok büyük iki kuvvettirler. Bu nedenle de dinsiz ideolojiler karşısında birleştiklerinde çok büyük bir güç kazanarak dinsizlik akımlarını fikren mağlup edip, dağıtacaklardır. İnsanları hayatlarının gerçek amacından uzaklaştıran bencil, sevgisiz, çatışmacı bir hayata iten materyalist felsefe ve dinsizliğin dünya üzerindeki etkileri, iki dinin birleşmesiyle ortadan kalkacaktır.

"...cism-i beşerisiyle bulunan şahs-ı İsa (as), o din-i hak cereyanının başına geçeceğini...": İki dinin ittifakı ve Hıristiyanların Kuran'a tabi olması ile dünyada nüfus çoğunluğuna sahip olacak iki din, tek bir ses ve tek bir vücut gibi hareket edecek, bu hak dinin başına ise Hz. İsa geçecektir. Bediüzzaman bu sözünde Hz. İsa'nın yeryüzüne gelip, samimi olarak iman edenlerin başına geçeceğini Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde haber verdiğini hatırlatmış ve bu nedenle de bu haberin mutlak gerçekleşecek olan hak bilgi olduğunu söylemiştir.

İman Edenler Deccal'in Fitnesinden Hz. İsa'nın Vesile Olmasıyla Korunacaklardır

"Yalancı, hilekar, zihinlerde ve gönüllerde iyi ile kötüyü, hak ile batılı karıştıran, bir şeyi yaldızlayıp gerçek yüzünü gizleyen, her yeri dolaşan kötü ve uğursuz kişi" gibi anlamlara gelen Deccal kavramı, ahir zamanda ortaya çıkacağı bildirilen, her türlü kötülüğün ve fitnenin kaynağı ve temsilcisi olan kişi olarak tarif edilir. Ancak, Deccal bir

kişi olabileceği gibi, din ahlakına uygun olmayan her türlü düşünce ve uygulamayı temsil eden bir sistem veya ideoloji de olabilir. Deccal ile ilgili bilgiler pek çok hadis-i şerifte yer almakta, Kuran'da da Deccal'in ahlakına ve sistemine işaret eden birçok ayet bulunmaktadır. Deccal'in ortaya çıkışı, sahih hadislerde kıyametin önemli alametlerinden biri olarak haber verilmiştir:

Ebu Hureyre (r.a) dan: Üç şey vardır ki **bunlar zuhur edince,** önceden iman etmeyen kişinin imanı fayda vermez: **Deccal**, Dabbe, Güneş'in batıdan doğuşu...[11]

Mezhep imamımız Ebu Hanife ise Deccal ve diğer kıyamet alametlerinin bildirildiği hadislerle ilgili olarak şunları söylemektedir:

Deccal'in, Yecuc ve Mecuc'un çıkması, Güneş'in batıdan doğması, Hz. İsa'nın gökten inmesi ve diğer kıyamet alametleri, sahih haberlerde aktarıldığı üzere haktır, olacaktır.[12]

Hadislerde Deccal'in çıkış alametlerinin yanı sıra, özellikleri de detaylı olarak haber verilmiştir. Buna göre, Deccal insanları doğru yoldan saptıracak; iyiyi kötü, kötüyü iyi gösterecek; kendisine uyanları sözde nimetlerle aldatırken, kendisine uymayanlara ise baskı ve zor uygulayacak; yeryüzünde karışıklık çıkaracak, çatışmayı körükleyecek; din ahlakına karşı olacak ve insanları din ahlakından uzaklaştırmak için faaliyet gösterecektir. Deccal'in yeryüzünde olduğu dönem, samimi olarak iman edenlerin pek çok sıkıntı ve zorlukla karşılaşacakları, insanların büyük çoğunluğunun din ahlakından uzaklaştıkları bir dönem olacaktır.

Deccal'in ortaya çıkışı tüm dünyayı derinden etkileyecek ve insanlığa pek çok felaket ve zorluk getirecek gelişmelerin başlangıcı olacaktır. Deccal'in asıl hedefi din ahlakı ve samimi olarak iman edenler olacağından, özellikle müminler için oldukça zorlu bir dönem söz konusu olabilir. Bunun yanı sıra, insanların önemli bir kısmı Deccal'in aldatmacalarına inanacak ve ona tabi olacaklardır. Böyle bir ortam, vicdan ve iman sahibi tüm insanların var güçleriyle karşı koymaları ve çok güçlü bir fikri mücadele yürütmeleri gereken bir ortamdır. Ve Allah'ın izniyle samimi iman edenler bu fikri mücadelede üstün geleceklerdir. Ancak, Hz. Muhammed (sav) Efendimiz Deccal'in fitnesinin tarihin en büyük fitnesi olduğunu bildirmiş ve iman edenleri bu fitneden sakınmaları için uyarmıştır.Bu uyarı çok önemlidir:

İşte ben bunları size anlatıyorum ki durumu iyi kavrayasınız, onun tuzağına düşmeyiniz, sizden sonra geleceklere anlatınız diye. Çünkü **onun fitnesi, fitnelerin en çetinidir.**[13]

Peygamber Efendimiz (sav)'in bu öğüdü ve Deccal'in fitnesinden Allah'a sığındığı duası, Müslümanlar için yol gösterici olmuştur. Dünyanın dört bir yanında farklı mezheplerden veya farklı ırklardan Müslümanlar, beş vakit namazlarında, Allah'ın kendilerini Deccal'in fitnesinden koruması için dua etmektedirler. Rivayetlerde bildirildiği üzere sevgili Peygamberimiz (sav) tarafından müminlere öğretilen bu dua şu şekildedir:

Resulullah şöyle buyurmuştur: Sizin biriniz, teşehhütte bulunduğu (tahiyyat okumayı bitirdiği zaman), "Ey Allah'ım, cehennem azabından, kabir azabından, hayat ve mematın fitnesinden ve **Mesih-i Deccal fitnesinden Sana sığınırım"** diyerek dört şeyden Allah'a sığınsın. [14]

Bu duanın bizzat Hz. Muhammed (sav) tarafından iman edenlere öğretilmiş ve namazlarda okunmasının tavsiye edilmiş olması Deccaliyet konusunun müminler için ne kadar önemli olduğunu göstermektedir. İslam alimlerinin ise namazlarının ardından; "Allahümme ecirne min fitneti'l mesihi'd deccali ve's süfyan" (Allah'ım bizi Mesih-i Deccal ve Süfyan'ın fitnelerinden koru) diyerek tesbih yaptıkları bilinmektedir. Nitekim Müslümanlar da, Deccal'in fitnesinin ne kadar büyük olduğunun bilinciyle, 5 vakit namazlarında Peygamber Efendimiz (sav)'in bildirdiği duayla Rabbimiz'e sığınmaktadırlar. Bu, Müslümanların Deccal'e karşı manevi bir hazırlık içinde olduklarını göstermektedir. Ancak elbette, Deccal'e karşı yapılacak hazırlıkların en önemli bölümü Hz. İsa'nın yeryüzüne gelişi için yapılacak hazırlık olmalıdır.

Hz. İsa'nın gelişi, Müslümanların bu duasının bir yönüyle kabulü olacaktır. Çünkü hadislerde, Deccal'in fitnesinin ancak Hz. İsa'nın yeryüzüne dönüşüyle ortadan kaldırılacağı, Deccal'in Hz. İsa'yı gördüğünde "tuzun suda erimesi gibi" yok olacağı müjdelenmiştir. Hz. İsa'nın Deccal'i ortadan kaldıracağını bildiren hadislerden bazıları şöyledir:

... Deccal ortalığa fitne saçarken Cenab-ı hak, Mesih İsa İbni Meryem'i gönderir... Hz. İsa Deccal ile Lüdde (Beytül Makdis'e yakın bir belde) kapısında karşılaşır ve onu öldürür.[15]

Allah'ın düşmanı (Deccal) onu gördüğünde tuzun suda erimesi gibi eriyecektir. Onu bıraksa da kendiliğinden helak oluncaya kadar eriyecekse de, Allah Deccal'i, Hz. İsa'nın eliyle öldürecektir...[16]

Hz. İsa yakında inecek, sonra fesat sahibi, bedbaht olan Deccal'i helak edecektir.[17]

Bu durumda, iman edenlerin ve Deccal'in fitnesinden korunmak isteyenlerin Hz. İsa'ya tüm güçleriyle destek olmaları, bu mübarek insan yeryüzüne gelmeden önce ona olabilecek en güzel ortamı hazırlamak için gayret etmeleri son derece önemlidir.

Bunun için, Müslümanlar bir yandan Deccal'in fitnelerini ve aldatmacalarını deşifre etmeli ve Deccaliyetin ideolojik zeminini oluşturan unsurlarla fikri mücadele içinde olmalıdırlar. Bir yandan da, Hz. İsa gelmeden önce, onun yürüteceği büyük fikri mücadele için ön hazırlık yapmalı, ahlaken Hz. İsa'ya layık olabilecek, ona destek olabilecek şekilde kendilerini geliştirmeye özen göstermelidirler. Ayetlerde haber verilen bilgiler ve hadislerde anlatılan gelişmeler, dünya tarihinin en önemli dönemlerinden birinin iyice yaklaştığını işaret etmektedir.

Böylesine tarihi bir dönemde yaşama şerefine erişecek olanların, bundan dolayı büyük bir heyecan duymaları aynı zamanda sorumluluklarının da büyük olduğunun şuurunda olmaları gerekir. Durumun öneminin farkına varanların ilk yapması gereken şeylerden biri, elbette Hz. İsa'nın gelişine hem kendileri hem de çevrelerini en iyi şekilde hazırlamak olmalıdır.

Hz. İsa'yı Nasıl Beklemeliyiz?

Dünyanın içinde bulunduğu mevcut durum, Hz. İsa'nın gelişi için hazırlanırken hangi konulara öncelik verilmesi gerektiğini bizlere göstermektedir. İnkarcı ideolojilerin toplumlar üzerinde oluşturduğu tahribatın, dünya tarihinde belki de en yoğun olarak yaşandığı dönem, bu dönemdir. Şiddetin, terörün, zulmün, sahtekarlığın, dolandırıcılığın, yalancılığın, ahlaksızlığın, çatışmaların, yoksulluğun dünya genelinde yaygın olması, yeryüzünün "fitne" ile dolu olduğunu göstermektedir.

Tüm bu zulüm ve dejenerasyon, Allah'ın varlığını ve birliğini inkar eden, ahiret gününe inanmayanların kurmuş oldukları batıl sistemlerden güç bulmakta ve gelişip yayılmaktadır. Bu durum karşısında Müslümanların söz konusu ortama zemin oluşturan, bu bozulmayı teşvik eden ideolojik kaynakları fikren ortadan kaldırmaları gerekir. Bunu yapabilmenin en önemli yollarından biri, Müslümanların bu fikri mücadelede birlik ve beraberlik ruhu içinde olmalarıdır.

Hz. İsa'nın gelişinin yakınlaştığı bu dönemde inkarcı ideolojilere karşı yürütülmesi gereken fikri mücadele, tüm Müslümanların üzerinde önemli bir sorumluluktur. Bununla birlikte Hz. İsa'yı bekleyen İslam dünyasının, kendi iç anlaşmazlıklarını ve fikir ayrılıklarını bir kenara bırakarak, birlik ve beraberliğini sağlamış olması son derece önemlidir. Böyle bir dönemde, kendi iç sorunları ile boğuşan, içe kapalı bir yapı geliştirmek kuşkusuz büyük bir hata ve önemli bir vebal olabilir.

Kuran ahlakını eksiksiz yaşayıp Peygamberimiz (sav)'in sünnetini kendilerine rehber edinen Müslümanlar birleştirici davranmalı, dayanışma ve kaynaşma ruhunu ön plana çıkararak, tüm Müslümanların "din kardeşleri" oldukları gerçeğini İslam dünyasına yeniden hatırlatmalıdırlar. Müminlerin birlik ve beraberlik ruhu içinde hareket etmeleri, Rabbimiz'in emrinin gereğidir:

Allah'ın ipine hepiniz sımsıkı sarılın. Dağılıp ayrılmayın. Ve Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani siz düşmanlar idiniz. O, kalplerinizin arasını uzlaştırıp-ısındırdı ve siz O'nun nimetiyle kardeşler olarak sabahladınız. Yine siz, tam ateş çukurunun kıyısındayken, oradan sizi kurtardı. Umulur ki hidayete erersiniz diye, Allah, size ayetlerini böyle açıklar. (Al--i İmran Suresi, 103)

Üstelik Allah'ın izni ile bu ittifak, inkarcı ideolojilerin fikren mağlup olmasının en önemli aşamalarından biri olacaktır. Rabbimiz, Kuran'da inkarcıların ittifakını haber vermiş ve iman edenlerin de birbirleriyle dost olmaları ve birbirlerine yardım etmeleri gerektiğini bildirmiştir. Bu, yeryüzünde bozgunculuğun ortadan kaldırılması için gereklidir. Ayette şu şekilde buyurulmaktadır:

İnkar edenler birbirlerinin velileridir. Eğer siz bunu yapmazsanız (birbirinize yardım etmez ve dost olmazsanız) yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk (fesat) olur. (Enfal Suresi, 73)

Ayrılıkları ve farklılıkları bir kenara bırakıp, tüm Müslümanların "kardeş" olduğu gerçeğini hatırlayan ve bu manevi kardeşliğin getirdiği güzel ahlakı yaşayan İslam dünyası, bu yönü ile hem tüm dünyaya örnek olacak hem de Hz. İsa için çok güzel bir ortam sağlamış olacaktır.

Hz. İsa geldiğinde İslam dünyası, içindeki kültürel ve geleneksel farklılıkları birer zenginlik unsuru haline dönüştürmüş, inkarcı ideolojilerin İslam dünyası üzerindeki olumsuz etkilerini ortadan kaldırmış, Kuran ahlakını yaşamakta ittifak etmiş bir bütün olmalıdır.

HZ. İSA ÖLMEDİ VE ÖLDÜRÜLMEDİ

Hz. İsa, hayatı Kuran'da detaylı olarak bildirilen mübarek peygamberlerden biridir. Kendisi, Rabbimiz'in bir mucizesi olarak babasız dünyaya gelmiştir. Hz. İsa'nın mucizevi doğumu Kuran'da şöyle bildirilir:

... Meryem oğlu Mesih İsa, ancak Allah'ın elçisi ve kelimesidir. Onu ('Ol' kelimesini) Meryem'e yöneltmiştir ve O'ndan bir ruhtur. Öyleyse Allah'a ve elçisine inanınız... (Nisa Suresi, 171)

Hz. Meryem, Cebrail'in kendisine insan suretinde görünmesiyle Hz. İsa'nın doğumu hakkında müjdelenmiştir. Hz. İsa henüz dünyaya gelmeden, Allah onun sahip olduğu mucizevi ve üstün özellikleri Hz. Meryem'e bildirmiştir. Hz. İsa'nın dünyada ve ahirette seçkin ve onurlu bir insan olduğu ve çeşitli mucizeler göstereceği ayetlerde şu şekilde haber verilmiştir:

Hani Melekler, dediler ki: "Meryem, doğrusu Allah Kendinden bir kelimeyi sana müjdelemektedir. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O, dünyada ve ahirette 'seçkin, onurlu, saygındır' ve (Allah'a) yakın kılınanlardandır. Beşikte de, yetişkinliğinde de insanlarla konuşacaktır. Ve O salihlerdendir." (Al-i İmran Suresi, 45-46)

Hz. Meryem'in içinde yaşadığı toplum ise daha doğum anından itibaren Hz. İsa'yla ilgili cahilce zanlarda bulunmuş ve Hz. Meryem gibi mübarek bir insana iftira atmaya kalkışmışlardır. Kuran'da, iman etmeyenlerin Hz. İsa'nın mucizevi doğumuna gösterdikleri tepki ve Hz. İsa'nın Rabbimiz'den bir mucize olarak daha beşikteyken onlarla konuşması şöyle bildirilir:

Böylece onu taşıyarak kavmine geldi. Dediler ki: "Ey Meryem, sen gerçekten şaşırtıcı bir şey yaptın. Ey Harun'un kız kardeşi, senin baban kötü bir kişi değildi ve annen de azgın, utanmaz (bir kadın) değildi." Bunun üzerine ona (çocuğa) işaret etti. Dediler ki: "Henüz beşikte olan bir çocukla biz nasıl konuşabiliriz?" (İsa) Dedi ki: "Şüphesiz ben Allah'ın kuluyum. (Allah) Bana Kitab'ı verdi ve beni peygamber kıldı. Nerede olursam (olayım,) beni kutlu kıldı ve hayat sürdüğüm müddetçe, bana namazı ve zekatı vasiyet (emr) etti. Anneme itaati de. Ve beni mutsuz bir zorba kılmadı. Selam üzerimedir; doğduğum gün, öleceğim gün ve diri olarak yeniden-kaldırılacağım gün de." (Meryem Suresi, 27-33)

Henüz beşikte iken insanlar ile konuşan Hz. İsa, Allah'ın takdiri ile, körleri ve hastaları iyileştirmek, çamurdan kuş yapıp uçurmak gibi daha pek çok mucizeler göstermiştir. Rabbimiz'in Hz. İsa'ya verdiği bu mucizeler Kuran'da şöyle haber verilmiştir:

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryem oğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana Kitab'ı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluveriyordu. Doğuştan kör olanı, alacalıyı (cüzzamlıyı) iznimle iyileştiriyordun, (yine) Benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğulları'na apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkara sapanlar, "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi (de) İsrailoğulları'nı senden geri püskürtmüştüm." (Maide Suresi, 110)

Babasız olarak dünyaya gelmesi, beşikte iken konuşması, Allah'ın kutsal kitaplarını, Tevrat'ı, İncil'i ve Kitab'ı (Kuran'ı -en doğrusunu Allah bilir-) bilmesi, çamurdan kuş biçiminde bir şey yapıp nefesiyle canlandırıp uçurması, doğuştan kör olanı, alaca hastalığı olanı iyileştirmesi, ölüyü diriltmesi, insanların yediklerini ve saklayıp biriktirdiklerini haber vermesi, kendisinden sonra gelecek kutlu insanı, Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'i, "Ahmet" ismiyle haber vermesi gibi mucizeler gösterdiği halde, gönderildiği toplum içerisinde Hz. İsa'ya inananların sayısı çok az olmuştur.

Hz. İsa'nın Mücadelesi

Derin Allah korkusu ve sevgisi ile tüm peygamberler gibi, bütün insanlara örnek olan Hz. İsa hayatı boyunca inkar edenler ve müşriklerle fikri mücadele içinde olmuştur. Din ahlakından uzaklaşmış olan İsrailoğulları'na, Allah'ın varlığını ve birliğini anlatmış, Rabbimiz'in insanlara emrettiği ahlakı onlara bildirmiştir. Kavmini, Allah'a iman etmeye, gönülden teslim olup Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak için yaşamaya, günahlardan ve kötülüklerden sakınmaya, salih amellerde bulunmaya davet etmiştir. Onlara dünya hayatının geçiciliğini ve ölümün yakınlığını hatırlatmış, insanları yalnızca Allah'a ibadet etmeye ve sadece Allah'tan korkup sakınmaya çağırmıştır.

Hz. İsa'nın yaşadığı dönemde, Akdeniz ve çevresi tümüyle Roma İmparatorluğu'nun egemenliği altındaydı. Roma'nın dini, Akdeniz çevresinde yaşayan dönemin diğer toplumları gibi çok tanrılı batıl bir dindi. Yunan mitolojisinin hayali tanrıları, farklı isimler altında, Roma mitolojisinde de kullanılmaktaydı. Filistin topraklarında yaşayan Yahudiler ise Roma İmparatorluğu'nun yönetimi altında azınlık

konumundaydılar. Ancak Roma yönetimi, Yahudilerin inanışlarına ve iç işlerine fazla karışmıyordu. Bu arada Yahudiler ise, MÖ 2. yüzyıldan itibaren kendi aralarında bir parçalanma sürecine girmişlerdi. Eski Ahit ve Yahudi geleneklerinin çeşitli gruplar tarafından farklı yorumlanmasıyla, bazı mezhepler ortaya çıkmış ve bu mezhepler arasında ciddi tartışmalar yaşanmaya başlamıştı. Bu tartışmalar, toplumda endişe ve huzursuzluğa neden oluyor ve karmaşa bir türlü ortadan kaldırılamıyordu. Yahudilik, Allah'ın Hz. Musa'ya vahyettiği hak olan halinden uzaklaşmış, pek çok batıl inanış ve kuralın eklenmesi ile dejenere edilmişti.

Hz. İsa ise, Yahudilere, hakkında ihtilafa düştükleri konuları açıklamak, insanların özünden uzaklaştıkları hak din ahlakını onlara yeniden öğretmek, bazı Yahudilerin din ahlakına karıştırdıkları çarpık düşünceleri ve hurafeleri ortadan kaldırmak için gönderilmişti. Kuran'da Hz. İsa için şu şekilde haber verilmektedir:

İsa, açık belgelerle gelince, dedi ki: "Ben size bir hikmetle geldim ve hakkında ihtilafa düştüklerinizin bir kısmını size açıklamak için de. Öyleyse Allah'tan sakının ve bana itaat edin. Şüphesiz Allah, O, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz'dir; şu halde O'na kulluk edin. Dosdoğru yol budur." Sonra, içlerinden birtakım fırkalar ihtilafa düştü. Artık, acı bir günün azabından vay o zulmetmiş olanlara. (Zuhruf Suresi, 63-65)

Benden önceki Tevrat'ı doğrulamak ve size haram kılınan bazı şeyleri helal kılmak üzere size Rabbiniz'den bir ayetle geldim. Artık Allah'tan korkup bana itaat edin (Al-i İmran Suresi, 50)

Hz. İsa'nın insanlara hak dini tebliğ etmesi, din ahlakına uygun olmayan düzenden menfaat sağlayan çevrelerde büyük rahatsızlık uyandırmıştı. Sahte din adamları ve Allah'a şirk koşan müşrikler bu çevrelerin başında gelmekteydi. Bunlardan bazıları oluşturdukları sahte din anlayışı ile toplum içinde statü kazanmış ve maddi imkanlarını artırmışlardı. Dinin gerektirdiği güzel ahlakı değil, kendilerine menfaat sağlayan adaletsizliği, zulmü, yalanı, müşrikliği savunuyorlardı. Bazı şekli ibadetleri, kendilerince, yalnızca gösteriş için yerine getiriyor, bunlarda da Hz. Musa'nın getirdiği hak dini korumuyor, pek çok batıl hüküm ve hurafeyi dinlerine dahil ediyorlardı. Kuran'ın **"Artık vay hallerine; Kitab'ı kendi elleriyle yazıp, sonra az bir değer karşılığında satmak için "Bu Allah Katındandır" diyenlere..."** (Bakara Suresi, 79) ayetinde bildirildiği gibi, bazı Yahudi ruhbanları Tevrat hükümlerini değiştirmişlerdi.

Hz. İsa ise, bu insanlara yalnızca Allah'a ibadet etmeyi, Allah'tan korkup sakınmayı, Allah'ı sevmeyi ve Allah için yaşamayı öğütlüyordu. Allah rızası için güzel bir ahlak yaşayıp, batıl dinlerinden yüzçevirmeleri gerektiğini; insanlara adaletsizlik yapmaktan sakınmalarını bildiriyordu. Kendilerini ve halkı kandırmaktan vazgeçip samimi olarak iman etmelerini tebliğ ediyordu. Gösterdiği mucizeler onun, Allah'ın alemler üzerine seçip beğendiği, ilim ve kuvvet olarak desteklediği, çok kıymetli bir

peygamber olduğunu açıkça ortaya koyuyordu. Onun iman derinliği, yüksek ahlakı, üstün kavrayışı ve hikmetli açıklamaları insanlarda büyük bir hayranlık uyandırıyordu. Ancak, mevcut batıl düzenlerini korumakta inat eden söz konusu kimseler, Hz. İsa'ya itaat etmediler.

Hz. İsa'nın kavminin arasında bulunduğu dönem boyunca, ona tabi olanların sayısının çok az olduğu bilinmektedir. Kuran'da, Hz. İsa'nın kavminin inkarda direnmesi üzerine, kendisinin, yardımcılarının kimler olduğunu sorduğu bildirilir. Bu soru karşısında, Hz. İsa'ya tabi olduklarını söyleyenlerin, yani Havarilerin, sayısı ise oldukça azdır. Ayetlerde şöyle bildirilmektedir:

Nitekim İsa, onlarda inkarı sezince, dedi ki: "Allah için bana yardım edecekler kimdir?" Havariler: "Allah'ın yardımcıları biziz; biz Allah'a inandık, bizim gerçekten Müslümanlar olduğumuza şahid ol" dediler. "Rabbimiz, biz indirdiğine inandık ve elçiye uyduk. Böylece bizi şahidlerle beraber yaz." (Al-i İmran Suresi, 52-53)

Samimi müminlerin önemli özelliklerinden biri gayba iman etmeleri ve elçilere her koşulda hiçbir mazeret öne sürmeden gönülden itaat etmeleridir. İhlasla Allah'a iman eden kimseler, Allah'ın elçilerinin söylediği her sözün hak olduğunu bilir, onlara gönülden güvenir, teslim olur, sever ve içten saygı duyarlar. İman edenlerin peygamberlere olan sevgisi, **"Peygamber, mü'minler için kendi nefislerinden daha evladır..."** (Ahzab Suresi, 6) ayetiyle de haber verildiği gibi her türlü sevginin, bağlılığın üstündedir. Nitekim, sahabenin Peygamber Efendimiz (sav)'e olan bağlılıkları ve müşriklerle yapılan savaşlarda bir an bile tereddüt etmeden kendilerini mübarek Peygamberimiz (sav)'in önüne atmaları bu konuda çok güzel bir örnektir.

Romalı putperestlerin, sözde dindar olduklarını öne süren bazı müşrik Yahudilerin, menfaatlerinin zarar görmesinden endişe eden toplumun önde gelenlerinin baskılarının yanı sıra, Hz. İsa'ya tabi olanların sayısının çok az olması da Hz. İsa'nın içinde bulunduğu ortamın zorluğunu göstermesi açısından dikkat çekicidir. Ancak şunu da belirtmek gerekir ki Hz. İsa'nın mücadelesinin böylesine zorlu bir ortam içinde geçmesinin birçok hikmeti vardır. Hz. İsa ve ona gönülden tabi olan ihlaslı müminler, Allah'ın izniyle, bu ortama sabrettikleri ve mücadele ettikleri her anın karşılığını Rabbimiz'in Katında en güzel şekilde alacaklardır. Böyle ortamlar, iman edenlerin mücadele azmini ve birbirlerine olan bağlılıklarını artıran; imanlarını güçlendiren; Allah'a olan sevgilerini ve bağlılıklarını sağlamlaştıran çok değerli ortamlardır. Müminler yaşadıkları herşeyin Allah'ın dilemesiyle gerçekleştiğine iman eder ve Rabbimiz'den gelen herşeye gönülden razı olurlar. Allah'ın iman edenlerin gerçek dostu ve vekili olduğunun bilincinde olan müminler, Allah'ın dininin muhakkak üstün geleceğini bilirler.

Allah, müminlerin aleyhine inkar edenlere hiçbir zaman yol vermeyeceğini, peygamberlerin ve onlara uyanların mutlaka galip geleceklerini vaad etmiştir. İman edenlerin aleyhinde tuzaklar kuranların ise, kurdukları tüm tuzakların başarısız olacağı, bunun Allah'ın bir sünneti olduğu Kuran'da bildirilmiştir:

(Hem de) Yeryüzünde büyüklük taslayarak ve kötülüğü tasarlayıp düzenleyerek. Oysa hileli düzen, kendi sahibinden başkasını sarıp-kuşatmaz. Artık onlar öncekilerin sünnetinden başkasını mı gözlemektedirler? Sen, Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir değişiklik bulamazsın ve sen, Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir dönüşüm de bulamazsın. (Fatır Suresi, 43)

Hz. İsa, diğer tüm peygamberler gibi, kurulan tuzaklar karşısında gösterdiği üstün kararlılığı ve sabrı ile tüm müminlere örnek olmuş, onları cesaretlendirip şevklendirmiştir. İncil'deki pek çok açıklamada, Hz. İsa'nın kendisine tabi olanlara, "onları çeşitli zorlukların beklediğini, ancak Allah'ın kendilerinin yardımcısı ve velisi olduğunu" anlattığı yer almaktadır. Allah'a tevekkülü ve teslimiyeti ile üstün bir ahlak gösteren Hz. İsa, çevresindekilere de her zaman tevekküllü olmalarını, her işi yapanın Allah olduğunu unutmamalarını tebliğ etmiştir. İncil'de Hz. İsa'nın havarilere, karşılaşacakları zorluklar ve bu durumda göstermeleri gereken tevekkülü şöyle anlattığı yazılıdır:

İnsanlardan sakının. Sizi mahkemelere verecekler, havralarında kamçılayacaklar. Hatta benden ötürü valilerin ve kralların önüne çıkarılacaksınız. Böylece onlara ve uluslara tanıklık edeceksiniz. Sizleri mahkemeye verdikleri zaman, neyi nasıl söyleyeceğinizi düşünerek kaygılanmayın. Ne söyleyeceğiniz o anda size bildirilecek. Çünkü konuşacak olan siz olmayacaksınız... Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır. Bir kentte size zulmettikleri zaman ötekine kaçın... Bunun için onlardan korkmayın. Örtülü olup da açığa çıkarılmayacak, gizli olup da bilinmeyecek hiçbir şey yoktur. Size karanlıkta söylediklerimi, siz gün ışığında söyleyin. Kulağınıza fısıldananı, damlardan duyurun. Bedeni öldüren, ama canı öldürmeye gücü yetmeyenlerden korkmayın. Hem canı hem de bedeni cehennemde mahvedecek güçte olan Allah'dan korkun. (Markos, 13:9-13; Luka, 21:12-17)

Gerçekten de Hz. İsa döneminde ilk Hıristiyanlar üzerindeki baskılar, Hıristiyanlığın ilk üçyüz yılı boyunca da devam etmiştir. Hz. İsa'ya inananların çoğunluğu kendilerini gizlemek durumunda kalmış, inançlarını açıklayanların büyük bir kısmı ise ağır cezalara çarptırılmış, işkenceye maruz kalmış ve kimi zaman da katledilmişlerdir. Ancak inkar edenlerin kurdukları tuzakların en büyüğü elbette Hz. İsa'yı öldürmeye kalkışmalarıdır. Dönemin bazı önde gelen Yahudileri, Romalı putperestler ile iş birliği yapmış ve bazı münafıkların da onlara destek vermesiyle, Hz. İsa'yı öldürmek için plan kurmuşlardır. Planlarını gerçekleştirebilmek için en ince detayına kadar her aşamayı hesaplamış ve kendilerince tam olarak işleyecek bir düzen

kurmuşlardır. Ancak kurdukları bu düzen hiç ummadıkları bir şekilde bozulmuş, onlar Hz. İsa'yı öldürdüklerini sanırken, Rabbimiz Hz. İsa'yı Kendi Katına yükselterek, bu mübarek peygamberini inkarcıların tuzaklarından ve hilelerinden korumuştur. Tarihi bir mucizenin tecelli ettiği bu harikayla, inkarcıların tuzakları yerle bir olmuştur.

Burada önemli bir konuya değinmek yerinde olacaktır. Daha önce de belirttiğimiz gibi, Hz. İsa'ya tuzak kuranlar arasında Yahudilerin sözde din adamları da bulunmaktadır. Makam ve mevkilerini kaybetmek endişesi ile hareket eden bu kimseler o dönemde yaşayan bazı Yahudilerden de destek görmüşlerdir. Bu kişiler Romalı putperestler ile işbirliği yapmışlar ve Hz. İsa'nın öldürülmesini hedef alan bir plan kurmuşlardır. Allah Katında şerefli ve üstün olan bir elçiyi, kendilerini hak din ahlakını yaşamaya davet ettiği ve bu davetin dünyevi çıkarlarını zedeleyeceğini düşündükleri için öldürmeye kalkışmaları –her ne kadar bu hedeflerine ulaşamamış olsalar da- büyük bir suçtur. Ayrıca Hz. İsa'ya benzeyen bir başka kişiyi katlederek cinayet suçunu da yüklenmişlerdir. Ancak bu suç, yalnızca o dönemde bu planı kuran ve uygulamaya koyanlara aittir ve hiç şüphesiz bu kişiler eylemlerinin karşılığını ahirette eksiksiz alacaklardır. Ne var ki, o dönemde yaşayan bir kısım Yahudinin işlediği bu suç nedeniyle, Hz. İsa'ya kurulan tuzaktan tüm Yahudileri sorumlu tutmaya kalkışmak da önemli bir yanlıştır.

Allah İnkar Edenlerin Hz. İsa'ya Kurdukları Tuzağı Boşa Çıkarmıştır

Bazı Yahudilerin ve Romalı putperestlerin Hz. İsa'yı öldürmek için kurdukları plan, tarihin farklı dönemlerinde inkarcıların pek çok peygambere karşı kurdukları tuzaklardan biridir. Allah Kuran'da, inkarcıların ne zaman kendilerine bir peygamber gelse ve onları gerçek din ahlakını yaşamaya davet etse, muhakkak ona karşı çeşitli tuzaklar kurduklarını ve hatta onu öldürmeye kalkıştıklarını haber vermiştir.

Andolsun, Biz Musa'ya kitabı verdik ve ardından peşpeşe elçiler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık belgeler verdik ve onu Ruhu'l-Kudüs'le teyid ettik. Demek, size ne zaman bir elçi nefsinizin hoşlanmayacağı bir şeyle gelse, büyüklük taslayarak bir kısmınız onu yalanlayacak, bir kısmınız da onu öldürecek misiniz? (Bakara Suresi, 87)

Hz. İbrahim'i ateşe atan, ordularıyla birlikte Hz. Musa'yı takip eden, sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'i bir gece baskınıyla öldürmeye kalkışan, Hz. Yusuf'u kuyuya terk eden, sadece "Rabbimiz Allah'tır" dedikleri için müminleri yurtlarından sürmeye kalkışanlar, farklı dönemlerde yaşamış olmakla birlikte benzer düşünce yapısına sahip olan insanlardır. Hepsi, Allah'a ve elçilerine başkaldırmaya

kalkışmış, Allah'ın emrettiği din ahlakına karşı gelmiş, ahirette yaptıklarının hesabını vereceklerini göz ardı etmişlerdir. Peygamberlerin, kendilerine Allah'ın kulu olduklarını hatırlatmalarına, onları fedakar olmaya, sadaka vermeye, Allah rızası için iyilikte bulunmaya, adil olmaya, tevazulu olmaya davet etmeleri öfke duymalarına ve Allah Katında seçkin ve tertemiz olan elçiler aleyhinde tuzaklar kurmalarına neden olmuştur. İnkarcıların bu zihniyeti bir Kuran ayetinde şöyle haber verilmektedir:

... Onlara elçiler göndermiştik. Onlara ne zaman nefislerinin hoşuna gitmeyen bir şeyle bir elçi geldiyse, bir bölümünü yalanladılar, bir bölümünü de öldürdüler. (Maide Suresi, 70)

Benzer bir şekilde Mekkeli müşriklerin de Hz. Muhammed (sav)'i yurdundan çıkarmak ve öldürmek için tuzaklar tasarladıkları Kuran'da bildirilmiştir. Rabbimiz, inkarcılar bu tuzağı kurarken Kendisi'nin de onlara bir tuzak kurduğunu haber vermiştir. Hiç kuşku yok, tuzak kuranların en üstünü Yüce Allah'tır.

Hani o inkar edenler, seni tutuklamak ya da öldürmek veya sürgün etmek amacıyla, tuzak kuruyorlardı. Onlar bu tuzağı tasarlıyorlarken, Allah da bir düzen (bir karşılık) kuruyordu. Allah, düzen kurucuların (tuzaklarına karşılık verenlerin) hayırlısıdır. (Enfal Suresi, 30)

Daha önce de belirttiğimiz gibi inkar edenler Hz. İsa'yı da öldürmeye kalkışmışlardır. Kendilerince çok kapsamlı bir plan yapmış ve Hz. İsa'yı ele geçirerek öldüreceklerini düşünmüşlerdir. Tarihi ve İslami kaynaklarda yer alan bilgilere göre, bazı müşrik Yahudiler, Romalıları Hz. İsa aleyhinde kışkırtabilmek için, Hz. İsa hakkında pek çok yalan ve iftira ortaya atmışlardır. Böylece Romalıların Hz. İsa'nın öldürülmesi için harekete geçmesini hedeflemişlerdir. Yahudilerden bazılarının Hz. İsa aleyhinde düzen kurdukları Kuran'da şu şekilde bildirilmiştir:

Nitekim İsa, onlarda inkarı sezince, dedi ki: "Allah için bana yardım edecekler kimdir?" Havariler: "Allah'ın yardımcıları biziz; biz Allah'a inandık, bizim gerçekten Müslümanlar olduğumuza şahid ol" dediler. "Rabbimiz, biz indirdiğine inandık ve elçiye uyduk. Böylece bizi şahidlerle beraber yaz." Onlar (inanmayanlar) bir düzen kurdular. Allah da (buna karşılık) bir düzen kurdu. Allah, düzen kurucuların en hayırlısıdır. (Al-i İmran Suresi, 52-54)

Allah onların tuzaklarını hiç ummadıkları bir şekilde tersine çevirmiştir. Hz. İsa'yı hiçbir şekilde öldürememişler, ancak bu konuda onlara bir benzetilme yapılmıştır. Rabbimiz bu seçkin kulunu, inkar edenlerin tuzaklarından koruyup kurtarmıştır. Nisa Suresi'nin 157-158. ayetlerinde bu gerçek şöyle bildirilmektedir:

Ve: "Biz, Allah'ın Resulü Meryem oğlu Mesih İsa'yı gerçekten öldürdük" (katelna) demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.) Oysa onu öldürmediler (ma katelehu) ve onu asmadılar (ma salebe). Ama onlara (onun) benzeri gösterildi (şubbihe). Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka buna ilişkin

hiçbir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler (ma katelehu). (Nisa Suresi, 157)

Bilakis; Allah onu Kendine yükseltti. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (Nisa Suresi, 158)

Kuran'ın diğer ayetlerinde de haber verildiği gibi, Hz. İsa ölmemiştir ve Allah Katında diridir. Allah'ın, Kuran'da Hz. İsa'ya kurulan tuzakların bozulduğunu bildirmiş olması da, Hz. İsa'nın Allah Katında diri olduğunun önemli delillerinden biridir. Eğer Hz. İsa bazı kimselerin iddia ettiği gibi ölmüş olsaydı (ki bu doğru değildir), o takdirde bu, inkar edenlerin kurdukları tuzakla hedeflerine ulaşmış oldukları anlamına gelirdi. Zira bu tuzağın ana hedefi Hz. İsa'nın öldürülmesidir. Ancak Allah, Hz. İsa'ya kurulacak olan bu tuzağı bozacağını bildirmiş ve **"... Allah, kafirlere mü'minlerin aleyhinde kesinlikle yol vermez."** (Nisa Suresi, 141) ayetinin bir tecellisi olarak, inkar edenlerin Hz. İsa'yı öldürmelerine izin vermemiştir. Kuran'ın pek çok ayetinde, inkar edenlerin tuzaklarının hiçbir şekilde başarıya ulaşamayacağı, bu tuzakların yerle bir edilmesinin Allah'ın sünnetinin bir gereği olduğu haber verilmiştir. Bu ayetlerden bazıları şu şekildedir:

Gerçek şu ki, onlar hileli-düzenler kurdular. Oysa onların düzenleri, dağları yerlerinden oynatacak da olsa, Allah Katında onlara hazırlanmış düzen (kötü bir karşılık) vardır. (İbrahim Suresi, 46)

... Gerçekten Allah, kafirlerin hileli-düzenlerini boşa çıkarıcıdır. (Enfal Suresi, 18)

Yoksa hileli-bir düzen mi kurmak istiyorlar? Fakat (asıl) 'o inkar edenler hileli-düzene düşecek olanlardır. (Tur Suresi, 42)

Şüphesiz Allah, (müşriklerin saldırı ve sinsi tuzaklarını) iman edenlerden uzaklaştırmaktadır. Gerçekten Allah, hain ve nankör olan kimseyi sevmez. (Hac Suresi, 38)

Doğrusu onlar, hileli bir düzen planlayıp kuruyorlar; Ben de bir düzen kurup hazırlıyorum. Sen kafirlere bir mühlet ver, az bir süre tanı. (Tarık Suresi, 15-17)

Onlardan öncekiler, hileli-düzenler kurmuşlardı da, Allah(ın azap emri) onların kurdukları yapıların temellerine geldi, böylece üstlerindeki tavan

tepelerine çöktü; azap onlara şuurunda olmadıkları yerden gelmişti. (Nahl Suresi, 26)

Hz. İsa Ölmemiştir

Allah'ın mübarek elçilerinden biri olan Hz. İsa'nın ölmediği ve öldürülmediği Kuran'da iman edenlere haber verilmiş bir müjdedir. Bu gerçeği daha iyi anlayabilmek için Hz. İsa'nın durumunun haber verildiği ayetlerin detaylı olarak incelenmesi yerinde olacaktır.

Kuran'da, Hz. İsa'nın öldürülmediği ve Allah Katına yükseltildiğini haber veren ayetlerin başında Al-i İmran Suresi'nin 55. ayeti ve Nisa Suresi'nin 157-158. ayetleri gelmektedir. Bu ayetlerde yer alan ifadeler kelime kelime incelendiğinde, Rabbimiz'in çok önemli bir gerçeği haber verdiği görülür. Buna göre, Hz. İsa ölmemiş ve öldürülmemiş, diri olarak Allah Katına yükseltilmiştir. Ayetlerde işaret edilen bir başka gerçek ise; Allah Katında diri olan Hz. İsa'nın, kıyametten önceki son dönemde yeniden yeryüzüne döneceğidir. Kitabın ilerleyen bölümlerinde Hz. İsa'nın ikinci kez dünyaya gelişinin Kuran'dan ve hadis-i şeriflerden delilleri detaylı olarak açıklanacaktır.

Al-i İmran Suresi'nin 55. ayetinde, Allah'ın Hz. İsa'yı "vefat ettireceği", inkarcılardan koruyacağı ve onu Kendi Katına yükselteceği haber verilmektedir. Ayetin tefsirinden çıkan mana, -pek çok İslam alimi ve müfessirinin ortak görüşüyle- Hz. İsa'nın ölmemiş olduğudur. Ayette şu şekilde bildirilmiştir:

Hani Allah, İsa'ya demişti ki: "Ey İsa, doğrusu seni Ben vefat ettireceğim (müteveffiyke), seni Kendime yükselteceğim (rafiuke), seni inkar edenlerden temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim. Sonra dönüşünüz yalnızca Bana'dır, hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyde aranızda Ben hükmedeceğim." (Al-i İmran Suresi, 55)

Bu ayette öncelikli olarak üzerinde durulması gereken kısım, **"seni Ben vefat ettireceğim"** cümlesidir. Ayette yer alan "vefat ettirmek" kelimelerinin anlamları incelendiğinde ortaya önemli bir gerçek çıkmaktadır. "Vefat ettirmek" Türkçede kullanılan ölüm anlamından farklı anlamlara gelmektedir. Türkçe meallerde öldürme ya da vefat ettirme olarak çevrilen kelime, Arapçada **"vefea"** kökünden türemiş olan teveffa fiilidir ve bu fiil ölüm manasına değil, **"canın alınması", "teslim alınması"** manalarına gelmektedir. İnsanın canının alınmasının ise her zaman ölüm anlamına gelmediği yine Kuran'da bize bildirilmektedir. Örneğin "teveffa" kelimesinin geçtiği bir ayette insanın ölümünden değil, uykuda canının alınmasından bahsedilmektedir:

Allah, ölecekleri (mevt) zaman canlarını alır (teveffa); ölmeyeni de uykusunda (canını alır) (lem temut). Böylece, kendisi hakkında ölüm kararı (el mevte) verilmiş olanı tutar, öbürüsünü ise adı konulmuş bir ecele kadar salıverir... (Zümer Suresi, 42)

Bu ayette "vefat ettirme" olarak tercüme edilen kelime ile, Al-i İmran Suresi'nin 55. ayetinde kullanılan kelime aynıdır, yani her iki ayette de "yeteveffa" kelimesi geçmektedir. İnsanın, gece içinde bulunduğu durum ölüm olmadığına göre yukarıdaki ayette kullanılan "teveffakum" kelimesi ölüme işaret etmemekte, **"geceleyin canlarınızı alan"** anlamına gelmektedir. Eğer "teveffa" kelimesi ölüm anlamında kullanılacaksa, o zaman tüm insanların her gece uyuyarak geçirdikleri vakitte biyolojik olarak öldüklerini söylemek gerekecektir. Bu durumda Hz. İsa'nın da hayatı boyunca uyuduğu her gece öldüğünü, diğer bir deyişle binlerce kere öldüğünü iddia etmek gerekir ki, bu akla ve mantığa aykırıdır.

Uykunun bir tür vefat olarak değerlendirildiğini, ancak bununla biyolojik ölümün kast edilmediğini gösteren örneklerden biri de Peygamber Efendimiz (sav)'in uykusundan kalktığı zaman **"Bizi öldürdükten sonra dirilten Allah'a hamdolsun"** dediğini bildiren hadis-i şeriftir.[18] Hiç şüphesiz, Hz. Muhammed (sav) bu hikmetli sözüyle, uyunduğu zaman biyojik manada ölüm gerçekleştiğine değil, uyuyan insanın bizim anladığımızdan farklı bir anlamda "canının alındığına" dikkat çekmiştir. Ünlü İslam alimi ve müfessir İbn Kesir de, Al-i İmran Suresi'nin tefsirini yaparken, diğer pek çok delil ile birlikte söz konusu hadis-i şerifi kullanmıştır. İbn Kesir'in tefsirinde, "teveffa" kelimesinin uykuya işaret ettiği, aynı kelimenin diğer ayetlerde ne şekilde yer aldığı gösterilerek açıklanır. Bu açıklamaların ardından, İbn Kesir, İbn Ebu Hatim'den rivayet edilen bir hadisi de kullanarak kanaatini şöyle ifade eder:

İbn Ebu Hatim diyor ki; "Bize babam... Hasan'dan rivayet etti ki, o, 'Seni vefat ettireceğim..." ayeti hakkında şu açıklamada bulunmuştur: Burası, 'Seni uyku ölümü ile öldüreceğim, yani uyutacağım' anlamındadır ki, Allah Teala Hz. İsa'yı uykuda iken göğe kaldırmıştır... Cenab-ı Hak, Hz. İsa'yı şüphe götürmeyen bir gerçek olarak, uyku ile vefat ettirdikten sonra göğe çekmiş ve o dönemde kendisine eziyet eden Yahudilerin eziyetlerinden kurtarmıştır.[19]

İslam alimlerinden Muhammed Zahid el-Kevseri ise, "teveffa" kelimesinin anlamını incelerken, ayette bu kelimenin ölüm manası taşımadığını ifade etmiş ve Zümer Suresi'nin 42. ayetinde geçen "mevt" kelimesine dikkat çekmiştir:

Eğer Hz. İsa ölmüş olsaydı (ki bu doğru değildir), **"Allah ölüm vakti gelen nefisleri vefat ettirir."** (Zümer Suresi, 42) mealindeki ayette yer alan ve ölüm anlamına gelen "mevt" kelimesi bildirilmezdi... Şayet iddia edildiği gibi Allah-u Teala adi ölümü (biyolojik anlamda ölümü) bildirmiş olsaydı, bu açıkça haber verilirdi. Madem ki Allah, Yahudilerin Hz. İsa'yı öldürmediğinden, vefattan ve göğe yükselmekten bahsetmektedir, o halde burada normal ölümün dışında bir mana düşünülmelidir.[20]

Kevseri ile aynı dönemde yaşamış olan Şeyhülislam Mustafa Sabri Efendi ise, Zümer Suresi'nin 42. ayetini delil olarak göstererek, "Şayet teveffa kelimesini, "öldürme" anlamında alsaydık, ruhların da ölmesi gerekmektedir." yorumunu yapmaktadır.[21] Nitekim İslam alimi Mevdudi'nin Kuran tefsirinde de, Al-i İmran Suresi'nin 55. ayetinde geçen (Maide Suresi'nin 117. ayetinde de aynı kelime kullanılmaktadır) "müteveffi" kelimesi için şu açıklamada bulunulmaktadır:

Arapça metindeki "müteveffi" kelimesi, "teslim almak" ve "can almak" anlamlarına gelen 'teveffa" kelimesinden gelir; fakat burada mecazi anlamda kulanılmıştır. Burada "görevden alma" anlamına gelmektedir.[22]

İslam tarihinin ilk müfessirlerinden biri olarak kabul edilen Maturidi de, ayette Hz. İsa'nın bilinen biyolojik anlamda ölümünden bahsedilmediğini ifade etmiştir:

Ayette kast edilen şey, ölüm anlamındaki vefat değil, bedenin dünyadan alınması anlamındaki vefattır.[23]

İslam alimleri, teveffa kelimesinin ayette geçen hali olan "müteveffiyke" kelimesini yorumlarken Hz. İsa'nın ölmediği, Allah Katına yükseltildiği ve kıyametten önce yeryüzüne tekrar döneceği konusunda ittifak sağlamışlardır. Örneğin, ünlü tefsir alimi Taberi, "müteveffiyke" kelimesinin "yerden almak" manasında kullanıldığını ifade eder ve ayeti şu şekilde açıklar:

Bize göre en sıhhatli görüş bu kelimeyi "kabzetmek", "yerden çekmek" manasında almaktır. Buna göre ayetin anlamı; "seni yerden alıp, göklere çekerim" şeklinde olur. Ayetin devamı da, ahir zamanda inkarcılara karşı olan galibiyete dikkat çekmekle bu fikri teyid eder mahiyettedir.[24]

Bu açıklamanın devamında Taberi, "müteveffiyke" kelimesinin anlamı ile ilgili diğer yorumlara da yer vermektedir. Kelimenin bir tür uyku olarak açıklanması da, İslam alimleri arasında kabul gören bir yorumdur. Mısırlı alim Halil Herras, Hasan Basri'ye göre bu ifadeden maksadın "Ben seni uyutup, uyku halindeyken kaldırıp Katıma yükselteceğim" olduğunu ifade eder. Celaluddin es-Suyuti ise tefsirinde, sahih hadislere dayanarak Hz. İsa'nın ölmediğini açıklar ve şöyle der:

O halde Hz. İsa göğe çıkarıldı ve kıyametten önce gelecektir.[25]

Osmanlı'nın son dönem İslam alimlerinden Mehmed Vehbi de, bu ayeti aşağıdaki şekilde tefsir ederek; Hz. İsa'nın ölmediğini ve öldürülmediğini ifade etmiştir:

Ey İsa, Ben seni uykuyla uyutarak mahall-i bereket ve kerametim olan sema cihetine kaldırıp, Yahudilerin şerrinden kurtaracağım ve kafirlerin fena fiillerini senden temizleyerek, onların içinden çıkarıp kötülüklerden kurtaracağım.[26]

Al-i İmran Suresi'nin 55. ayetinde Hz. İsa'nın ölmediğine işaret edildiğini ifade eden İslam alimlerinden biri de İbn Teymiyye'dir. İbn Teymiyye, ayette kast edilen mananın "bir tür uyku ölümü" olabileceğini açıklarken şu yorumu yapar:

Bu ayet, Hz. İsa'nın ölümünün kast edilmediğine delildir... Ayette geçen, "et-teveffi" sözü, beden olmaksızın sadece ruhun veya ikisinin ölümünü, ancak başka bir karineyle (konuyu bu anlamda açıklayan başka bir delilin varlığı ile) gerektirir. Bundan maksat

uyku ölümü de olabilir. (Enam Suresi, 60. ayette olduğu gibi.) Ayetin son bölümündeki "inkar edenlerden seni tertemiz ayıracağım." sözü de bu şekildedir. Hz. İsa'nın vücudu ruhundan ayrılmış olsaydı, onun vücududu da diğer peygamberler gibi yerde olurdu.[27]

Elmalılı Hamdi Yazır ise, tefsirinde bu ayetten anlaşılan anlamın, 'Hz. İsa'nın ölmediği, Allah Katında diri olduğu' şeklinde bildirir:

... Bizce bu tefsir ve inancın özeti şu demek olur: Allah'tan bir kelime olan ve Ruhu'l-Kudüs ile teyid edilmiş bulunan Mesih İsa'nın ruhu henüz kabzedilmemiştir. Ruhunun eceli gelmemiştir. Kelime daha Allah'a dönmemiştir. Onun daha dünyada göreceği işler vardır.[28]

Görüldüğü gibi bu ayette, "vefat" kelimesi Türkçede yaygın olarak kullanıldığı gibi ölüm anlamı taşımamaktadır. Ayette bildirilen **"... seni Ben vefat ettireceğim... "** cümlesiyle, Hz. İsa'nın uykudakine benzer bir duruma sokularak, Allah Katına yükseltildiği haber verilmektedir. Hz. İsa ölmemiş, sadece Allah'ın takdiriyle bu boyuttan ayrılmıştır. (En doğrusunu Allah bilir.)

Nisa Suresi, 157. ve 158. Ayetlerinin Açıklaması

Hz. İsa'yı öldürmek için harekete geçenlerin başarıya ulaşamadıklarını açıkça ifade eden ayetlerden biri de, Nisa Suresi'nin 157. ayetidir. Bu ayetin, sonraki ayetle birarada incelenmesi gerekmektedir. Ayetlerde, inkarcıların Hz. İsa'yı öldürmedikleri ve asmadıkları, ancak onlara öyle gösterildiği, Allah'ın Hz. İsa'yı Kendi Katına yükselttiği bildirilmektedir:

Ve: "Biz, Allah'ın Resulü Meryem oğlu Mesih İsa'yı gerçekten öldürdük" (katelna) demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.) Oysa onu öldürmediler (ma katelehu) ve onu asmadılar (ma salebe). Ama onlara (onun) benzeri gösterildi (şubbihe). Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka buna ilişkin hiçbir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler (ma katelehu). (Nisa Suresi, 157)

Hayır; Allah onu Kendine yükseltti. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (Nisa Suresi, 158)

Bu ayetlerde yer alan delilleri detaylı olarak ele almadan önce, bir konuyu açıklamak yerinde olacaktır. Ayetlerde "ma salebe" kelimeleriyle haber verilen ve Kuran meallerinde "asmadılar" olarak geçen kelimenin sözlük anlamına bakıldığında çok önemli bir bilgi edinilir. Bu kelimenin kökü olan "salebe" fiili, asmak ve idam etmek anlamlarının yanı sıra "haçlamak, çarmıha germek" anlamları da taşımaktadır. Bu

durumda, Hıristiyanlık inancının temel unsurlarından biri olan Hz. İsa'nın çarmıha gerildiği inancının da hiçbir şekilde doğru olmadığı birkez daha anlaşılmaktadır.

Hz. İsa'nın Öldüğünü İddia Edenler Zanda Bulunmaktadır

İnkar edenler Hz. İsa'yı öldürmek istemişler, hatta -görünürde- bu planlarını gerçekleştirdiklerini sanacakları bir ortam da oluşmuş, ancak Allah onların bu hedeflerine ulaşmalarını engellemiştir. Hz. İsa'yı öldürememişler ve asamamışlar, ancak onlara bir benzeri gösterilmiştir. Hz. İsa'yı öldürdüğünü öne sürenlerin bu konudaki ithamları ise sadece zandan ibarettir. Taberi tefsirinde, inkar edenlerin bu konuda kesin bir bilgilerinin olmadığı şu şekilde açıklanır:

İsa hakkında ihtilafa düşen Yahudiler, onun öldürülüp öldürülmediğinden şüphe etmektedirler. Bu husustaki bilgileri sadece zanna uymaktan ibarettir. Öldürdükleri kimsenin Hz. İsa olup olmadığı hakkında pek bildikleri bir şey yoktur. Ancak öldürdükleri kişinin, öldürmek istedikleri Hz. İsa olduğunu zannetmektedirler. Kesin olarak onu öldürmediler... Hz. İsa'yı kesin olarak öldürmediler, çünkü onun öldürülüşü hususunda zan ve şüphe içindedirler.[29]

İnkar edenlerin şüphe içinde kalmış olmaları, tuzaklarının hedefine ulaşmadığının önemli bir delilidir. Eğer kurdukları tuzak doğrultusunda gerçekten Hz. İsa'yı öldürmüş olsalardı, bu konuda şüpheye düşecekleri bir durum olmaz, planlarının neticeye ulaştığından emin olurlardı. Ancak, kuşku duymaları olağanüstü bir durumla karşı karşıya kalmış olduklarını göstermektedir. Bu konuyu şöyle bir örnekle düşünelim. Bir kişiyi öldürmek için ateş açan kimse, attığı kurşunla onun ölüp ölmediğini mutlaka bilir. Ya da idam edilen birisinin, asıldıktan sonra ölüp ölmediğinden şüphe edilmesi için sıra dışı bir durumun oluşması gerekir. Öldürmek için girişilen bir eylem neticesinde, sonuçtan kuşku duyuluyorsa, bu olağan bir durum değildir. Hz. İsa'yı öldürmeye kalkışan kimseler de, eğer hedeflerine ulaşmış olsalardı bundan hiçbir kuşku duymaz, Hz. İsa'yı kesin olarak öldürdüklerini söyleyebilirlerdi. Ancak Rabbimiz onların şüpheye düştüklerini, sadece tahminde bulunduklarını, bu konuda kesin bir bilgiye sahip olmadıklarını haber vermektedir. Bu durum, Hz. İsa'nın ölmediğini ve diri olarak Allah Katına yükseltildiğini gösteren delillerden biridir.

Hz. İsa'ya Kurulan Tuzağın Bozulması, Allah'ın Üstün Gücünün Bir Tecellisidir

Ayetlerde dikkat çekilen bir başka husus da, ayetin (Nisa Suresi, 158) son kısmında yer alan **"Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir"** ifadesidir. Bu ifadeyle Hz. İsa'nın yaşadığı bu olayda, Allah'ın üstün gücünün tecelli ettiği olağanüstü bir durumun varlığına işaret ediliyor olması muhtemeldir. (En doğrusunu Allah bilir.)

İslam alimleri de bu ayeti tefsir ederlerken, ayetin bu bölümüne dikkat çekmişlerdir. İslam alimleri, bu sözlerin Allah'ın güç ve hikmetini gösteren olağanüstü bir olay söz konusu olduğunda bildirildiğini belirterek, buradaki ifadelerin mucizevi bir

duruma işaret ettiğini söylemişlerdir. Örneğin Fahruddin Razi, bu konuyu şu şekilde açıklamaktadır:

Allahu Teala ayetin sonunda, "Allah Aziz ve Hakim'dir" buyurmuştur. Buradaki izzetten maksat kudretinin, hikmetten maksat da ilminin kemali ve mükemmelliğidir. İşte böylece Cenab-ı Hak bu buyruğu ile Hz. İsa'nın yükseltilmesinin, her ne kadar bir beşere imkansız dahi gelse, bunun Kendi kudretine ve hikmetine nispetle imkansız olmayacağına işaret etmiştir. Bunun bir benzeri de O'nun **"... kulunu bir gece Mescid-i Haram'dan Mescid-i Aksa'ya kadar götüren O (Allah) münezzehtir.**" (İsra Suresi, 1) ayetidir. Çünkü İsra her ne kadar Hz. Muhammed (sav)'in kudretine nispetle imkansız ise de, Hak Subhanehu'nun kudretine nispetle çok kolay ve basittir. [30]

Mehmed Vehbi Efendi de, Rabbimiz'in ayetin sonunda, **"Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir"** şeklinde buyurmasının hikmetlerinden birini şöyle yorumlamaktadır:

Hz. İsa'nın semaya refi bu ayetle sabittir ve semaya ref etmek, insanın kudretine nispetle mümkün değilse de, Allah-u Teala'nın kudretine ve hikmetine nazaran asla taazür (güç) olmadığını beyan (açıklamak) için Cenab-ı hak ayetin öncesinde Aziz ve Galip olduğuna ve kemal-i ilmine işaret için Hakim olduğunu ve Hz. İsa'yı semaya refe kudret ve hikmetinin kafi bulunduğunu beyan buyurmuştur.[31]

Haseneyn Muhammed Mahluf da Hz. Muhammed (sav)'in miracını örnek göstererek, Hz. İsa'nın diri olarak Allah Katına yükseltilmesinin Rabbimiz'in üstün gücünün ve kudretinin delillerinden biri olduğunu ifade etmiştir:

Peygamberimiz (sav) nasıl ruhu ve bedeniyle, uyanık halde iken miraca çıktı ise, Hz. İsa da aynı şekilde diri olarak semaya ref edilmiştir. Bunda bir gariplik söz konusu değildir. Bu tip durumlar, harika mucizeler arasındadır. Bu konuda herhangi bir kıyasa da gerek yoktur. Allah herşeye kadirdir...[32]

Diğer bazı İslam alimleri ise, Hz. İsa'nın ölmediği ve öldürülmediği, Allah Katında diri olduğu konusundaki görüşlerini şu şekilde ifade etmektedirler:

Ömer Nasuhi Bilmen: Katil vukuuna (öldürme olayına) kat'i surette (kesin olarak) kail (inanmış) değildirler. Öyle zan ve tahminin bir kıymeti yoktur. Hakikati hali (gerçek bilgi); Cenabı Hak, Kuran-ı Kerim'inde serahaten (net olarak) beyan buyuruyor ki, o mübarek peygamberini kudreti ilahiyesiyle (İlahi kudretiyle) berhayat (canlı) olarak semaya kaldırmıştır. Kudreti ilahiyenin azametine ve kainatta tecelli eden milyonlarca bedayi-i hilkate (yaratılmışlara) bir nazarı intibah (kalp gözü) ile bakanlara göre bir peygamberi zişanın böyle ruhen ve cismen en yüksek makamlara yükseltilmesini istibada (uzak görmeye), tevile asla mahal (imkan) yoktur. [33]

Hasaneyn Muhammed Mahluf: Müslümanların inancı odur ki, Hz. İsa ne asılmıştır, ne de öldürülmüştür, bilakis ruhu ve bedeniyle diri olarak semaya yükselmiştir. Allah'ın izin verdiği sürece semada yaşamaya devam edecektir...[34]

Zahid Kevseri: Yahudiler Hz. İsa'yı bedenen öldürmeye niyet etmişler, Allah ise onların niyetlerini boşa çıkararak, Hz. İsa'nın bedenini kurtarıp Kendi Katına

çıkarmıştır. Burada Yahudilerin tekzip edilmesinin gerçekleşmesi için, ref'in maddi olması gerekmektedir.[35]

Elmalılı Hamdi Yazır: ... Bu hususta, ihtilaf etmiş olanlar da muhakkak bundan dolayı şüphe içindedirler. Buna dair hiçbir ilimleri yoktur. Fakat zanna tabi olmuşlardır. Halbuki, biz Mesih'i öldürdük diyenler onu yakinen öldürmediler. Şu halde öldürme cinayetiyle övünmeleri de bir yalandır. Çünkü bir işten maksat ne ise hüküm ona göredir. Onların ise öldürmeye teşebbüsten maksatları asla hasıl olmadı.[36]

Kurtubi: Ayetin tefsiri şöyledir: "Ben seni, öldürmeden Kendime yükselteceğim, küfredenlerden temizleyeceğim, semadan indikten sonra öldüreceğim."[37]

Allah Hz. İsa'yı Kendi Katına Yükseltmiştir

İnkar edenlerin Hz. İsa'yı öldürmek amacıyla kurdukları tuzağın bozulmuş olduğunun önemli delillerinden biri de, Rabbimiz'in Hz. İsa'yı Kendisi'ne yükselttiğini bildirmiş olmasıdır. Ayetlerde bu gerçek haber verilmektedir:

... <u>seni Kendime yükselteceğim (rafiuke)</u>, seni inkar edenlerden temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim. Sonra dönüşünüz yalnızca Bana'dır, hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyde aranızda Ben hükmedeceğim." (Al-i İmran Suresi, 55)

Ve: "Biz, Allah'ın Resulü Meryem oğlu Mesih İsa'yı gerçekten öldürdük" (katelna) demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.) Oysa onu öldürmediler (ma katelehu) ve onu asmadılar (ma salebe). Ama onlara (onun) benzeri gösterildi (şubbihe). Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka buna ilişkin hiçbir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler (ma katelehu). <u>Bilakis (bel); Allah onu Kendine yükseltti (refea)</u>. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (Nisa Suresi, 157-158)

Ayetlerde bildirildiği gibi Hz. İsa'yı öldürmek isteyenler amaçlarına ulaşamamışlardır. Allah Hz. İsa'yı Kendisi'ne yükselterek onu inkar edenlerin tuzaklarından korumuş ve kurtarmıştır. Ayetlerde "rafiuke" ve "refea" olarak geçen kelimenin Arapça kökeni "ref" kelimesidir. Ref kelimesinin sözlük anlamı "yükselmektir." İslam alimleri ref kelimesini açıklarken, "ref kelimesi, alçaltmanın tersidir" demektedirler. İslam alimi Eşari, Al-i İmran Suresi'nin 55. ayetini, Nisa Suresi'nin 158. ayeti ile birlikte açıklamış ve bu konudaki kanaatini şu şekilde ifade etmiştir: *"Hz. İsa'nın diri olarak semaya ref edildiği (yükseltildiği) hakkında, ümmetin icmaı vardır."*[38] (icma-ı ümmet: aynı asırda yaşamış olan İslam alimlerinden müçtehid olanların, bir mesele hakkında verilen hükümde birleşmeleridir.)

İslam alimlerinin büyük çoğunluğu bu ayetleri açıklarken, "Hz. İsa'nın ölmediği, Allah Katına yükseltildiği ve bu yükselmenin ruhu ve bedeni ile birlikte gerçekleştiği" hususunda hemfikirdirler. Bu alimlerden bazılarının görüşleri şöyledir:

Kelam ve tefsir alimi Fahruddin Razi, Nisa Suresi'nin 158. ayetinde bildirilen **"Bilakis Allah onu Kendisi'ne yükseltmiştir"** haberiyle ilgili olarak şu açıklamayı yapmıştır:

"... Buradaki yükseltme ile, kendisinde, Allah'ın hükmünün dışındaki hükümlerin geçerli olmadığı bir yere yükseltme kast edilmiştir. Hz. İsa'nın semaya yükseltildiği bu ayetle sabittir..."[39]

Hasan Basri Çantay tefsirinde, "rafiuke" kelimesini "Kendisi'ne yükseltip kaldırmak" olarak tefsir etmiş ve *"Allah Hz. İsa'yı ruhu ve bedeni ile birlikte yükseltip kaldırmıştır."* şeklinde düşüncesini açıklamıştır.[40]

İbn Teymiyye'nin açıklaması ise şöyledir: *"Allah onu Kendi Katına yükseltti... ayeti, Hz. İsa'nın ruhu ve vücuduyla yükseltildiğini açıklamaktadır..."*[41]

Ünlü müfessir Sabuni ise Al-i İmran Suresi'nin 55. ayetini açıklarken, Hz. İsa'nın Allah Katına yükseltilmesi konusunda düşüncelerini şöyle açıklamaktadır:

Yüce Allah'ın böyle buyurmasındaki hikmet, Hz. İsa'yı Yahudilerin elinden kurtaracağını ve ona hiçbir eziyet edilmeden, sağ salim göklere kaldırılacağını müjdelemektir. [42]

Mehmet Vehbi Efendi de bu konudaki kanaatini şu şekilde ifade etmektedir: "Hz. İsa'nın semaya ref'i bu ayetle (Nisa Suresi, 158) sabittir..."[43]

Zahid Kevseri ise, Kuran'da Hz. İsa'nın Allah Katına yükseltilmesi konusunun itiraz edilemeyecek kadar açık ve net olduğunu ifade etmektedir. Al-i İmran Suresi'nin 55. ayetini ve Nisa Suresi'nin 157-158. ayetlerini delil olarak gösteren Kevseri, bu ayetlerde Hz. İsa'nın refi'nin nass (Nass: Kesinlik, açıklık. Kuran-ı Kerim'de veya hadis-i şeriflerde bir iş veya konu hakkında olan açıklık ve bu şekilde açık olan kelam ve ayet) hükmünde olduğunu söylemekte ve konuyu şöyle açıklamaktadır:

Çünkü ref'in asıl anlamı aşağıdan yukarıya doğru nakildir. Burada ayetleri mecaz anlamıyla açıklayabilecek bir husus yoktur. Dolayısıyla şeref ve makam bakımından yükseltme gibi bir manayı çıkarmaya çalışmanın bir delili bulunmamaktadır.[44]

Mevdudi de bu konudaki görüşlerini şu şekilde açıklamaktadır:

... Eğer Allah, ayette bildirilen (Nisa Suresi, 158. ayet) kelimelerle "Allah O'nu öldürdü" veya "Allah O'nun makamını yükseltti" diye buyurmak isteseydi, bunu açıkça bildirirdi. Birincisinin yerine: "Şüphesiz onlar O'nu ne öldürdüler, ne de çarmıha gerdiler, fakat onu onlardan kurtardı ve sonra o kendi eceli ile öldü" sözlerini bildirebilir; ikincisinin yerine ise "Onlar, onu çarmıha gererek alçaltmaya çalıştılar, fakat Allah onun makamını çok yükseltti" ifadesi bildirilebilirdi...[45]

Kuran ayetlerinden ve İslam alimlerinin yorumlarından açıkça görüldüğü üzere, Hz. İsa diri olarak, bedeniyle birlikte Allah Katına yükseltilmiştir. Bu, Allah'ın bir mucizesidir ve iman edenlerin büyük şevk ve heyecan duyacakları bir harikadır. Hz. İsa'nın sadece ruhunun Allah Katına yükseltildiği veya bu yükseltilme ile manevi (makam olarak) bir yükselişin kast edildiği iddiaları ise gerçeği yansıtmamaktadır. Yukarıda da bazı örnekleri verildiği gibi, pek çok İslam alimi bu iddiaların geçersizliğini eserlerinde ispatlamışlardır.

Hz. İsa'nın diri olarak Allah Katına yükseltilmiş olduğunun bir diğer önemli delili ise, Nisa Suresi'nin 158. ayetinde geçen Arapça "bel" edatıdır. Türkçede "bilakis" anlamında tercüme edilen bu edatın, Arapça dilbilgisindeki anlamı ve kullanım özellikleri çok önemli bir gerçeğe dikkat çekmektedir. Buna göre, bel edatı olumsuzluk ifade eden bir cümleden sonra gelirse, Arapça dilbilgisi kurallarına göre kendinden

sonra gelen cümle, bir önceki cümlenin tam zıddı olmalıdır. Bu durumda Hz. İsa ilgili bildirilen ayette de, **"... Onu öldürmediler, bilakis (bel) Allah onu Kendine yükseltti..."** ifadesinde ölümün tam tersi olan canlılığa işaret ediliyor olması muhtemeldir. (En doğrusunu Allah bilir.) Konuyla ilgili olarak, son dönem İslam alimlerinden Şeyhülislam Mustafa Sabri Efendi de şu yorumda bulunmaktadır:

Nisa Suresi 158. ayette geçen ve bilakis (aksine) şeklinde tercüme ettiğimiz, 'bel' edatı olumsuzluk ifade eden bir cümleden sonra gelirse, Arapça dilbilgisi kaidesine göre kendinden sonraki cümle, kendinden önceki cümlenin tamamen zıddı olması gerekir. Ölümün karşıtı canlılıktır. Dilbilgisi kuralları bunu gerektirmektedir. Şayet biz "burada manevi ref söz konusudur" ve "Hz. İsa normal olarak vefat etmiştir" desek bu kaideye ters düşmüş oluruz. Zira bu takdirde bel edatından sonra gelen ref, edattan önce gelen aynı zamanda olumsuz bir cümle olan öldürme ve asma fiillerine ters olmaz. Çünkü bir şahıs hem öldürülmüş hem de ruhu göğe yükselmiş olabilir. Aksi halde bu tabir anlamsız olur ki, Kuran-ı Kerim böyle manasız ifadelerden münezzehtir... Ref'in yalnız ruhen olduğunu savunanların tevillerine göre ayetin meali şöyledir: "Onu öldürmediler ve asmadılar... bilakis Allah onun derecesini yükseltti." Burada icaz (özlü söz) şöyle dursun, orta dereceli bir belagat (güzel söz söyleme sanatı) dahi yoktur... "Apartmanın asansörü beni hergün oturduğum dördüncü kata çıkarır" denildiğinde hiçbir akıllı insan bu sözden beni sadece ruhen dördüncü kata çıkarır şeklinde bir manayı anlamaz. O halde Hz. İsa da sadece ruhen yükseltilmemiştir.[46]

Said Ramazan el-Buti'nin *İslam Akaidi* adlı eserinde ise aynı konu şu şekilde açıklanmıştır:

Ayetin önceki bölümü ile sonraki bölümleri arasındaki karşılıklı uygınluk, zorunlu olarak bir hakikati ortaya koymaktadır. Mesela, Arap bir adamın "Ben aç değilim, aksine yan yatıyorum." demesi doğru bir cümle değildir. Aynı şekilde, "Halid ölmedi, aksine o iyi bir adamdır" cümlesi de öğeleri bakımından kopuktur. Düzgün olanı ise, "Halid ölmedi, aksine yaşıyor" biçiminde gelir. "Başkan öldürülmedi, o Allah Katında derecesi üstün olan bir adamdır" demek, cümlede anlam kopukluğu meydana getirir. Çünkü onun Allah Katında yüksek derece sahibi olması, öldürülmesine engel değildir. 'Bel' edatı, önceki söz ile sonraki söz arasında bir aykırılık ifade eder. Yani 'bel' kendisinden önce geçmiş bir hükmü iptal eder.[47]

Ayrıca, ayette bildirilen ref kelimesi ile manevi bir makama işaret edilmiş olsaydı, Kuran'da diğer peygamberler için de benzer bir ifade kullanılabilirdi. Hz. İsa'ya mahsus olarak "Allah Katına yükseltilmiş olduğunun" vurgulanmasının hiç şüphesiz pek çok hikmeti vardır. Hz. Muhammed (sav), Hz. Musa, Hz. Süleyman, Hz. Davud, Hz. Şuayb, Hz. Nuh, Hz. İbrahim, Hz. Lut gibi vefat eden diğer peygamberlerden hiçbiri için böyle bildirilmemiştir. Diğer tüm peygamberlerin ölümü bildirilirken, biyolojik anlamda bilinen ölüm kelimesinin çeşitli türleri kullanılmış, Hz. İsa'nın ise "ref"i yani yükseltildiği haber verilmiştir. (Kuran'da diğer peygamberlerin ölümünün ne şekilde anlatıldığı ilerleyen bölümlerde detaylı olarak açıklanacaktır.) Peygamberler de dahil tüm insanlar

öldükten sonra ruhları Allah Katına yükseldiğinden, Hz. İsa için özel olarak "ref" kelimesinin kullanılması olağanüstü bir durumun varlığını göstermektedir. (En doğrusunu Allah bilir.) Hz. İsa'nın yeniden yeryüzüne gelişi konusunda araştırmaları olan ve bu araştırmalarını özel bir kitapta toplayan Mısırlı İslam alimi Muhammed Halil Herras da bu konuda şunlar söylemektedir:

Nisa Suresi'nin 158. ayetindeki ref kelimesinden, sadece "ruhun yükseltilmesi" kast edilseydi, bu katli (öldürülmeyi) ve salbi (asılmayı) iptal etmez ve ayetin bildirdiği hikmet yerine gelmemiş olurdu. Faraza, Yahudiler Hz. İsa'yı öldürselerdi (ki bu hiçbir zaman olmamıştır) onun ruhu zaten Allah'a yükselecekti. Zira biliyoruz ki, bütün peygamberler ve müminler öldükten sonra ruhları Allah'a yükselir. Bu konuda Hz. İsa ile diğerleri arasında bir fark yoktur. Onun için bu ayette bir hususiyet vardır ki, o da Hz. İsa'nın hem beden hem de ruhu ile diri olarak ref edilmesidir. Aynı zamanda bu ayetin sonuna baktığımızda, Allah'ın izzet ve hikmetinin tecelli ettiğini görüyoruz.[48]

Bazı kimselerin öne sürdüğü gibi ayette bildirilen yükselme, Hz. İsa'nın manevi olarak veya derece bakımından yükseltilmesi değildir. Allah, Hz. İsa'ya kurulan tuzağın bozulduğunu haber vermiştir. Tuzağın bozulması, Hz. İsa'nın ölmemesi anlamına gelmektedir. Bu durumda, ayette haber verilen bilgi Hz. İsa'nın manevi olarak değil, ruhu ve bedeniyle birlikte Allah Katına yükseltilmiş olmasıdır. İnkarcıların tuzakları Hz. İsa'nın canlı olarak Allah Katına yükseltilmesi ile bozulmuştur. (En doğrusunu Allah bilir.) Alim Zahid Kevseri, bu konuyu şöyle bir örnekle açıklamaktadır:

Hz. Muhammed (sav) ile ilgili bir ayette **"Allah seni insanlardan korur."** (Maide Suresi, 67) buyrulmaktadır. Şüphesiz burada ayet, "İnsanlara karşı senin mertebeni yükseltir" anlamında değildir. Resulullah (sav)'a filli bir saldırı vardı ve bu saldırıya karşı Allah onu maddeten koruma altına almıştı. Hz. İsa için de durum böyledir. Ona karşı fiili bir saldırı vardı. Dolayısıyla ayetin zikredildiği makam itibariyle dahi, burada ref manevi bir yükselmeden ibaret olmamalıdır.[49]

Açıkça görüldüğü gibi, üstün güç ve kudret sahibi olan Allah, Hz. İsa'ya kurulan tuzağı, onu diri olarak Kendi Katına yükselterek bozmuştur. Tüm bu deliller bir kez daha göstermektedir ki, Hz. İsa Allah Katında diridir ve Rabbimiz'in takdir ettiği vakitte yeniden yeryüzüne gelecektir. (En doğrusunu Allah bilir.) Hiç şüphesiz bu, samimi olarak iman edenler için çok büyük bir müjdedir. Hz. İsa gibi mübarek ve kutlu bir peygamberin yeniden dünyaya gelecek olması mucizevi bir durumdur ve bu mucizeye tanıklık etme ihtimali olan tüm müminler için büyük bir şevk kaynağıdır.

İbn Teymiyye bu konuya şöyle dikkat çekmektedir:

... Allah bununla ölümü buyurmak isteseydi, Hz. İsa diğer müminler gibi olurdu. Allah bütün müminlerin ruhlarını almakta ve göğe yükseltmektedir. Böylece bunda bir hususiliğin olmadığı anlaşılırdı. Yani Allahu Teala'nın Hz. İsa'yı özel olarak bu şekilde zikretmesinin anlamı olmazdı.[50]

Şeyhülislam Mustafa Sabri de konuyu şu şekilde açıklamaktadır:

Ayette şayet sadece öldürme buyrulsaydı, Hz. İsa'nın ruhu da diğer ruhlar gibi zaten yükseleceği için, "rafiuke" kelimesini zikretmeye gerek yoktu.[51]

Kuran'da "Yükselme" İle İlgili Diğer Ayetler

Hz. İsa'nın Allah Katına yükseltildiğinin bildirildiği ayetlerde geçen ref (yükselme) kelimesi, Kuran'ın diğer ayetlerinde de farklı konularda kullanılmıştır. Ancak bu ayetler incelendiğinde, genel olarak maddi bir yükselmenin kast edildiği, manevi olarak veya makam olarak bir yükselme (yücelme) söz konusu olduğunda ise, yükselme kelimesinin "derecelerle" kelimesi ile birarada zikredildiği görülmektedir. (En doğrusunu Allah bilir.)

Maddi Yükseltmenin Bildirildiği Bazı Ayetler

Allah O'dur ki, gökleri dayanak olmaksızın yükseltti; onları görmektesiniz. Sonra arşa istiva etti ve Güneş ile Ay'a boyun eğdirdi, her biri adı konulmuş bir süreye kadar akıp gitmektedirler. Her işi evirip düzenler, ayetleri birer birer açıklar. Umulur ki, Rabbiniz'e kavuşacağınıza kesin bilgiyle inanırsınız. (Rad Suresi, 2)

Babasını ve annesini tahta çıkarıp oturttu; onun için secdeye kapandılar. Dedi ki: "Ey Babam, bu, daha önceki rüyamın yorumudur. Doğrusu Rabbim onu gerçek kıldı. Bana iyilik etti, çünkü beni zindandan çıkardı. Şeytan benimle kardeşlerimin arasını açtıktan sonra, (O,) çölden sizi getirdi. Şüphesiz benim Rabbim, dilediğini pek ince düzenleyip tedbir edendi. Gerçekten bilen, hüküm ve hikmet sahibi O'dur." (Yusuf Suresi, 100)

Sizden misak almış ve Tur'u üstünüze yükseltmiştik (ve demiştik ki:) "Size verdiğimize sımsıkı yapışın ve onda olanı (hükümleri sürekli) hatırlayın, ki sakınasınız." (Bakara Suresi, 63)

Hani sizden misak almış ve Tur'u üstünüze yükseltmiştik (ve): "Size verdiğimize (Kitab'a) sımsıkı sarılın ve dinleyin" (demiştik). Demişlerdi ki: "Dinledik ve baş kaldırdık." İnkarları yüzünden buzağı (tutkusu) kalplerine sindirilmişti. De ki: "İnanıyorsanız, inancınız size ne kötü şey emrediyor?" (Bakara Suresi, 93)

Gökyüzü, onu da yükseltti ve mizanı koydu. (Rahman Suresi, 7)

İbrahim, İsmail'le birlikte Evin (Ka'be'nin) sütunlarını yükselttiğinde (ikisi şöyle dua etmişti): "Rabbimiz bizden (bunu) kabul et. Şüphesiz, Sen işiten ve bilensin" (Bakara Suresi, 127)

Kim izzeti istiyorsa, artık bütün izzet Allah'ındır. Güzel söz O'na yükselir, salih amel de onu yükseltir. Kötülükleri tasarlayıp düzenleyenler ise; onlar için şiddetli bir azap vardır. Onların tasarladıkları 'boşa çıkıp bozulur'. (Fatır Suresi, 10)

Yaratmak bakımından siz mi daha güçsünüz yoksa gök mü? (Allah) Onu bina etti. Boyunu yükseltti, ona belli bir düzen verdi. (Naziat Suresi, 27-28)

Manevi Yükseltmenin Bildirildiği Bazı Ayetler

Bu, İbrahim'e, kavmine karşı verdiğimiz delilimizdir. Biz, dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Şüphesiz senin Rabbin, hüküm ve hikmet sahibidir, bilendir. (Enam Suresi, 83)

Ey iman edenler, size meclislerde "Yer açın" dendiği zaman, yer açın; Allah size genişlik versin. Size: "Kalkın" denildiği zaman da kalkın. Allah, sizden iman edenleri ve kendilerine ilim verilenleri derecelerle yükseltsin. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır. (Mücadele Suresi, 11)

İşte bu elçiler; bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. Onlardan, Allah'ın kendileriyle konuştuğu ve derecelerle yükselttiği vardır. Meryem oğlu İsa'ya apaçık belgeler verdik ve O'nu Ruhu'l-Kudüs'le destekledik. Şayet Allah dileseydi, kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, onların peşinden gelen (ümmet)ler, birbirlerini öldürmezdi. Ancak ihtilafa düştüler; onlardan kimi inandı, kimi inkar etti. Allah dileseydi birbirlerini öldürmezlerdi. Ama Allah dilediğini yapandır. (Bakara Suresi, 253)

O sizi yeryüzünün halifeleri kıldı ve size verdikleriyle sizi denemek için kiminizi kiminize göre derecelerle yükseltti. Şüphesiz senin Rabbin, sonuçlandırması pek çabuk olandır ve şüphesiz O, bağışlayandır, esirgeyendir. (Enam Suresi, 165)

Allah'ın Hz. İsa'yı İnkar Edenlerden Temizlemesi

Hz. İsa'nın Allah Katına yükseltilmesi konusunda, ayetlerde haber verilen bilgilerden biri de; Allah'ın Hz. İsa'yı inkarcılardan temizleyeceğini haber vermiş olmasıdır. Al-i İmran Suresi'nin 55. ayetinde şöyle buyrulmuştur:

... seni Kendime yükselteceğim (rafiuke), seni inkar edenlerden temizleyeceğim (mutahhiruke) ve sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim... (Al-i İmran Suresi, 55)

Ayetin Arapçasında geçen "mutahhiruke" kelimesinin kökü "tahara" kelimesidir ve sözlük anlamı; temiz olmaktır. İslam alimleri, ayette bildirilen bu ifadenin, Hz. İsa'nın diri olarak Allah Katına yükseltilmiş olduğunun delillerinden biri olduğunu kabul etmektedirler. İslam alimlerine göre ayetin tefsiri; "Seni alıyorum, Katıma yükseltiyorum ve seni kafir ve facirlerle kirlenmiş olan bu ortamdan uzaklaştırıyorum" şeklindedir.[52] Buna göre Allah'ın Hz. İsa'yı inkar edenlerden temizlemesi; Hz. İsa'yı öldürmek için kurulan tuzakların bozulması ve inkarcıların bu hedeflerine ulaşamamaları, yani Hz. İsa'nın diri olarak Allah Katına yükseltilmesi anlamına gelmektedir. (En doğrusunu Allah bilir.)

Ayrıca ayette bildirilen ifadeden, Hz. İsa'nın temizlenmesiyle bedenen ve inkar edenlerin bulunduğu ortamdan ayrılarak temizlenmesinin bildirildiği anlaşılmaktadır. (En doğrusunu Allah bilir.) Böylece bazı kimselerin öne sürdüğü, Hz. İsa'nın ölüp sadece ruhunun Allah Katına yükseltildiği iddiasının geçersizliği bir kere daha ortaya çıkmaktadır. Hz. İsa'nın sadece ruhunun yükselmesi, ayette bildirilen temizlenmenin gerçekleşmemesi anlamına gelir.

Ayette bildirildiği şekliyle bir temizlenme olabilmesi için Hz. İsa'nın ruhu ve bedeniyle birlikte inkarcıların bulunduğu ortamdan ayrılması gerekir. Ayrıca, ruhen yani manevi olarak bir temizlenme Hz. İsa gibi üstün ahlaklı, Allah Katında onurlu ve derin iman sahibi bir peygamber için söz konusu olamaz. Hz. İsa'nın üstün ahlakı Meryem Suresi'nin 33. ayetinde de şöyle haber verilmiştir;"**Selam üzerimedir; doğduğum gün, öleceğim gün ve diri olarak yeniden-kaldırılacağım gün de."** Hz. İsa'nın ruhu, salih bir mümin olması ve Allah'ın elçisi olması sebebiyle, Allah'ın izniyle, tertemizdir. Ancak, içinde bulunduğu ortam müşriklerin ve inkarcıların çirkin ahlakları ve kötü davranışları nedeniyle temiz değildir. Nitekim bir ayette, Rabbimiz müşriklerin ahlaklarının kötülüğünden dolayı pis olduklarına işaret etmiştir:

Ey iman edenler, müşrikler ancak bir pisliktirler; öyleyse bu yıllarından sonra artık Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar... (Tevbe Suresi, 28)

Dolayısıyla, Hz. İsa'nın inkar edenlerden temizlenmesi, kendisinin bedenen onların bulunduğu ortamdan ayrılması anlamına gelmektedir. Allah, Hz. İsa'yı inkar edenlerden ve onların kurdukları tuzaklardan temizleyip korumuştur. Bu da Rabbimiz'in Hz. İsa'yı Kendi Katına yükseltmesi ile gerçekleşmiştir. (En doğrusunu Allah bilir.)

Mısırlı alim Halil Herras ise, ayette bildirilen "temizlenme" ifadesinin hikmeti ile ilgili olarak şöyle bir açıklama yapmaktadır:

Hz. İsa'nın küfredenlerden temizlenmesi, onların bozguncu tuzaklarından kurtulmasıyla olur. Bu ise Hz. İsa'nın ölümü ve toprağa gömülmesiyle değil, diri olarak göğe yükseltilmesiyle gerçekleşebilir. Çünkü düşmanları, Hz. İsa'ya benzettikleri kişiye yaptıkları gibi, onun bedenine işkence uygulayabilirlerdi... [53]

Hz. İsa'nın inkar edenlerden temizlenmesi, Elmalılı Hamdi Yazır tefsirinde de ifade edildiği gibi, Hz. İsa'nın Allah Katına yükselmesiyle tecelli etmektedir:

... Ve bu yükseltme ile o küfreden, kafirlerden seni temizleyeceğim, artık onlarla ilgin kalmayacak....[54]

Kuran'da Temizlenme Kelimesinin Geçtiği Bazı Ayetler

Hani Evi (Ka'be'yi) insanlar için bir toplanma ve güvenlik yeri kılmıştık. "İbrahim'in makamını namaz yeri edinin", İbrahim ve İsmail'e de, "Evimi, tavaf edenler, itikafa çekilenler ve rüku ve secde edenler için temizleyin" diye ahid verdik. (Bakara Suresi, 125)

Hani Biz İbrahim'e Evin (Kabe'nin) yerini belirtip hazırladığımız zaman (şöyle emretmiştik:) "Bana hiçbir şeyi ortak koşma, tavaf edenler, kıyam edenler, rükua ve sücuda varanlar için Evimi tertemiz tut." (Hac Suresi, 26)

Elbiseni temizle. (Müddessir Suresi, 4)

Kavminin cevabı: "Yurdunuzdan sürüp çıkarın bunları, çünkü bunlar çokça temizlenen insanlarmış!" demekten başka olmadı. (Araf Suresi, 82)

Ona, temizlenip-arınmış olanlardan başkası dokunamaz. (Vakıa Suresi, 79)

Hani Kendisi'nden bir güvenlik olarak sizi bir uyuklama bürüyordu. Sizi kendisiyle tertemiz kılmak, sizden şeytanın pisliklerini gidermek, kalblerinizin üstünde (güven ve kararlılık duygusunu) pekiştirmek ve bununla ayaklarınızı (arz üzerinde) sağlamlaştırmak için size gökten su indiriyordu. (Enfal Suresi, 11)

Kuran'da Diğer Peygamberlerin Ölümü Nasıl Anlatılıyor?

Kuran'da peygamberlerin ölümlerinin aktarıldığı kıssalarda geçen kelimelerle, Hz. İsa'nın "vefat ettirilmesinin" anlatıldığı ayetlerin incelenmesi, Hz. İsa'nın ölmediği gerçeğini bir kez daha ortaya çıkarmaktadır. Bu bölümde Hz. İsa'nın ve diğer peygamberlerin ölümlerini ifade eden kelimelerin Arapça karşılıklarını ve Kuran ayetlerinde ne şekilde kullanıldıklarını inceleyeceğiz.

Kuran'da peygamberlerin ölmesi veya öldürülmesiyle ilgili olarak kullanılan kelimeler ileride daha detaylı göreceğimiz gibi "katele (öldürmek), mate (ölmek), haleke (helak olmak), salebe (asmak)" ya da birkaç özel kelimedir. Oysa Hz. İsa için, Kuran'da çok açık bir ifadeyle, **"Onu öldürmediler (ma katelehu) ve asmadılar (ma salebuhu)"** ifadesi kullanılarak hiçbir öldürme şekliyle öldürülmediği vurgulanmaktadır. İnsanlara bu durumun bir benzerinin gösterildiği ve onun Allah Katına yükseltildiği bildirilmektedir. Al-i İmran Suresi'nde ise Hz. İsa'yı Allah'ın vefat ettireceği ve onu Kendi Katına yükselteceği bildirilmiştir:

Hani Allah, İsa'ya demişti ki: "Ey İsa, doğrusu seni Ben vefat ettireceğim (müteveffiyke), seni Kendime yükselteceğim (rafiuke), seni inkar edenlerden temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim..." (Al-i İmran Suresi, 55)

Vefat kelimesinin anlamı ise daha önceki bölümlerde ele aldığımız gibi, insanın canının biyolojik anlamda alınması yani bilinen anlamda bir ölüm değildir. Kuran'ın diğer ayetlerinde geçen vefat ettirme ifadeleri incelendiğinde, bu kelimelerin bir tür uyku anlamında kullanıldığı görülmektedir. Ayetlerde Hz. İsa için vefat ettirmek kelimeleri kullanılmış, ancak ölüm anlamında kullanılan diğer kelimelerin hiçbirine yer verilmemiştir. Diğer peygamberler için ise biyolojik anlamda ölümü ifade eden kelimelerin kullanılmış olması, Hz. İsa'nın -Allah'ın takdiri olarak- daha farklı bir konumu olduğuna işaret etmektedir. (En doğrusunu Allah bilir.)

I. Katale: Öldürmek

Kuran'da ölüm konusu anlatılırken genelde kullanılan kelime Arapçada "öldürmek" anlamına gelen "katele" kelimesidir. Mümin Suresi'nde "katele" kelimesi şu şekilde kullanılmaktadır:

Firavun dedi ki: "Bırakın beni, Musa'yı öldüreyim (aktul) de o (gitsin) Rabbine yalvarıp-yakarsın... (Mümin Suresi, 26)

Ayette geçen **"Musa'yı öldüreyim"** ifadesinin Arapçası "aktul Musa" şeklindedir. Bu kelime katele fiilinden türemiştir. Bir diğer ayette ise aynı kelime şu şekilde kullanılmaktadır:

... Peygamberleri haksız yere öldürmelerindendi (yaktulune)... (Bakara Suresi, 61)

Ayette geçen "öldürmelerindendi" kelimesinin Arapçası "yaktulune" şeklindedir ve yine aynı şekilde katele kelimesinden türemiştir. Ve ayetin mealinde de açıkça görüldüğü gibi "öldürmek" anlamına gelmektedir. Aşağıda peygamberlerin ölümünü açıklayan bazı ayetlerde "katele" fiilinin ne şekilde kullanıldığı belirtilmektedir. Parantez içinde anlamları bildirilen tüm kelimelerin fiil kökleri "katele"dir:

... Onların bu sözlerini ve peygamberleri haksız yere öldürmelerini (katlehum) yazacağız... (Al-i İmran Suresi, 181)

... Büyüklük taslayarak bir kısmınız onu yalanlayacak, bir kısmınız da onu öldürecek misiniz (taktulune)? (Bakara Suresi, 87)

... De ki: "Eğer inanıyor idiyseniz, daha önce ne diye Allah'ın peygamberlerini öldürüyordunuz (taktulune)?" (Bakara Suresi, 91)

Allah'ın ayetlerini inkar edenler, peygamberleri haksız yere öldürenler (yaktulune) ve insanlardan adaleti emredenleri öldürenler; (yaktulune)... (Al-i İmran Suresi, 21)

... Eğer, siz doğru idiyseniz, o halde onları ne diye öldürdünüz?" (kateltumuhum) (Al-i İmran Suresi, 183)

... Demişti ki: "Seni mutlaka öldüreceğim"... (Le aktulenneke) (Maide Suresi, 27)

Eğer beni öldürmek (taktuleni) için elini bana uzatacak olursan, ben seni öldürmek (aktuleke) için elimi sana uzatacak değilim... (Maide Suresi, 28)

Öldürün (uktulu) Yusuf'u veya onu bir yere atıp-bırakın... (Yusuf Suresi, 9)

Firavun'un karısı dedi ki: "Benim için de, senin için de bir göz bebeği; onu öldürmeyin... (la taktulu) (Kasas Suresi, 9)

Ey Musa, önde gelenler, seni öldürmek (li yaktulu) konusunda aralarında görüşmektedirler... (Kasas Suresi, 20)

Bunun üzerine kavminin (İbrahim'e) cevabı yalnızca: "Onu öldürün (uktuluhu) ya da yakın" demek oldu... (Ankebut Suresi, 24)

II. Haleke: Helak Olmak

Kuran'da peygamberlerin ölümünden bahsedilirken, ölüm veya öldürme fiili için kullanılan bir diğer kelime ise "haleke" fiilidir. Haleke kelimesi ayetlerde "helak olmak, ölmek" anlamlarında kullanılmaktadır. Örneğin Mümin Suresi'nin 34. ayetinde şu şekilde geçmektedir:

... Sonunda o, vefat edince, (haleke) demiştiniz ki; "Allah, ondan sonra kesin olarak bir elçi göndermez..." (Mümin Suresi, 34)

Ayette, Türkçeye "vefat edince" olarak çevrilen ifadenin Arapçası "iza heleke" şeklindedir ve bu kelimenin anlamı da bilinen anlamda ölmektir.

III. Mevt: Ölmek

Kuran'da peygamberlerin ölümüyle ilgili olarak kullanılan bir diğer kelime ise "el mevte" kelimesidir. Mevt kelimesi ayetlerde "ölmek" anlamında kullanılmaktadır. Bunlardan biri Sebe Suresi'nde Hz. Süleyman ile ilgili olarak bildirilmektedir:

Böylece onun (Süleyman'ın) ölümüne (el mevte) karar verdiğimiz zaman, ölümünü (mevtihi), onlara, asasını yemekte olan bir ağaç kurdundan başkası haber vermedi... (Sebe Suresi, 14)

Aynı kelime Hz. Yakub'un ölümü ile ilgili ayetlerde de geçmektedir. Bakara Suresi'nde şu şekilde bildirilmektedir:

Yoksa siz, Yakub'un ölüm anında (el mevte) orada şahidler miydiniz?... (Bakara Suresi, 133)

Bu ayette geçen "el mevte" kelimesi de yine aynı kökten gelmekte ve ölüm anlamı taşımaktadır. Hz. Muhammed (sav) ile ilgili bir ayette ise "katele" ve "mate" fiilleri aynı anda kullanılmaktadır:

Muhammed, yalnızca bir elçidir. Ondan önce nice elçiler gelip-geçmiştir. Şimdi o ölürse (mate) ya da öldürülürse, (kutile) siz topuklarınız üzerinde gerisin geriye mi döneceksiniz?... (Al-i İmran Suresi, 144)

Mate (ölmek) kökünden gelen mevt kelimesi, yine peygamber ölümlerinin anlatıldığı başka ayetlerde de geçmektedir:

... Dedi ki: "Keşke bundan önce ölseydim de (mittu), hafızalardan silinip unutuluverseydim." (Meryem Suresi, 23)

Senden önce hiçbir beşere ölümsüzlüğü (el hulde) vermedik; şimdi sen ölürsen (mitte) onlar ölümsüz mü kalacaklar? (Enbiya Suresi, 34)

Beni öldürecek (yumituni), sonra diriltecek olan da O'dur. (Şuara Suresi, 81)

IV. Salebe: Asmak

Kuran'da ölümden bahsedilirken kullanılan kelimelerden biri de salebe (asmak) fiilidir. Salebe fiili "asmak, çarmıha germek ve idam etmek" gibi anlamlara gelmektedir. Bu fiil ayetlerde şu şekilde kullanılmaktadır:

... Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar (ma salebu) ... (Nisa Suresi, 157)

... Biri efendisine şarap içirecek, diğeri ise asılacak (yuslebi)... (Yusuf Suresi, 41)

... Ancak öldürmeleri asılmaları (yusallebu)... (Maide Suresi, 33)

Muhakkak ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve hepinizi idam edeceğim (usallibennekum). (Araf Suresi, 124)

... Sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çapraz olarak keseceğim ve sizi hurma dallarına asacağım (usallibennekum)... (Taha Suresi, 71)

... Ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim ve sizin hepinizi gerçekten asacağım (usallibennekum). (Şuara Suresi, 49)

Ayetlerde de görüldüğü gibi Hz. İsa'nın vefatıyla diğer peygamberlerin ölümlerinin aktarıldığı ayetler birbirinden çok farklı kelimelerle ifade edilmektedir. Allah, Kuran ayetlerinde Hz. İsa'nın öldürülmediğini, asılmadığını, insanlara onun bir benzerinin gösterildiğini, onu vefat ettirdiğini (yani uykudaki gibi canını aldığını) ve Kendi Katına yükselttiğini bildirmiştir. Hz. İsa için "canını almak" anlamına gelen "teveffa" fiili kullanılırken, diğer peygamberler için normal ölümü ifade eden "katele" ya da "mevt"

gibi ifadeler kullanılmaktadır. Bu bilgiler ise bize Hz. İsa'nın durumunun olağanüstülüğünü bir kez daha göstermektedir.

HZ. İSA'NIN ÖLMEDİĞİNE DAİR KURAN'DA YER ALAN DİĞER DELİLLER

Bu bölümde, Hz. İsa'nın ölmediğine ve yeniden dünyaya geleceğine dair Kuran'da yer alan diğer delilleri inceleyeceğiz.

Hz. İsa ile ilgili bildirilen ayetlerde, Hz. İsa'nın mucizevi doğumu, içinde bulunduğu topluma yaptığı tebliğ, inkar edenler ve müşriklerle mücadelesi, gösterdiği mucizeler, kendisine tabi olan havarileri detaylı olarak anlatılmaktadır. Kuran'da Hz. İsa'yla ilgili bildirilen bir diğer önemli haber de Hz. İsa'nın kıyamet gününe yakın bir tarihte yeniden yeryüzüne geleceğidir. Hz. İsa'nın ölmediğinin bildirildiği Al-i İmran Suresi'nin 55. ayetini ve Nisa Suresi'nin 157-158. ayetlerini yukarıdaki bölümlerde detaylı olarak incelemiştik. Bu ayetlerde bildirilen ifadeler, bu ifadelerin Arapça anlamları ve çeşitli tefsirlerde bu ayetlerle ilgili yer alan açıklamalar, Hz. İsa'nın ölmemiş olduğunu hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde göstermektedir. Bu ayetlerin yanı sıra Kuran'da yer alan bazı diğer ayetlerde de Hz. İsa'nın ölmediğine ve ikinci kez dünyaya geleceğine dair açık deliller vardır. Ayetlerde haber verilen bu delilleri maddeler halinde şu şekilde sıralayabiliriz:

1. Hz. İsa öldürülmemiş ve asılmamıştır,
2. Hz. İsa Allah Katına yükseltilmiştir,
3. İnkar edenlere bir benzeri gösterilmiştir,
4. İnkar edenlerin bu konudaki düşünceleri zan ve tahminden ibarettir,
5. O kıyamet için bir alamettir,
6. Allah, ona Tevrat ve İncil'in yanı sıra Kitabı –yani Kuran'ı- öğretmiştir (en doğrusunu Allah bilir),
7. Kitap Ehli tekrar geldiğinde ona itaat edecektir,
8. Ona uyanlar, kıyamete kadar inkar edenlere üstün kılınacaktır,
9. Yetişkin olarak yeryüzüne gelecek ve insanlarla konuşacaktır,
10. Hz. İsa'nın ölümü, ikinci kez dünyaya geldikten sonra gerçekleşecektir.

Dünya tarihinin en önemli ve büyük gelişmelerinden biri olan Hz. İsa'nın yeryüzüne yeniden gelişi, Kuran'da yer alan delillerin de gözler önüne serdiği gibi, önemli bir gerçektir. Bu delillerin ortaya konulması, bir yandan Hz. İsa'nın gelişini heyecanla ve sevinçle bekleyen müminlerin şevklerini artıracak ve Hz. İsa'nın gelişi için yaptıkları hazırlıkları hızlandırmalarına aracı olacaktır.

Öte yandan, Hz. İsa'nın gelişi konusu üzerinde bugüne kadar yeterince ve gereği gibi düşünmemiş olanlara konunun önemini hatırlatacak, onların da bu konuda bilinçlenmelerine aracı olacaktır.

Kuran'da Hz. İsa'nın "Kıyamet İçin Bir Alamet" Olduğu Bildirilmektedir

Kuran'da Hz. İsa'nın ölmediği ve öldürülmediği bildirilirken, Hz. İsa'nın ikinci kez yeryüzüne dönecek olduğu da haber verilmektedir. Bu ayetlerden biri, Zuhruf Suresi'nin 61. ayetidir. Bu surenin 57. ayetinden itibaren Hz. İsa'dan bahsedilir:

Meryem oğlu (İsa) bir örnek olarak verilince, senin kavmin hemen ondan (keyifle söz edip) kahkahalarla gülüyorlar. Dediler ki: "Bizim ilahlarımız mı daha hayırlı, yoksa o mu?" Onu yalnızca bir tartışma-konusu olsun diye (örnek) verdiler. Hayır, onlar 'tartışmacı ve düşman' bir kavimdir. O, yalnızca bir kuldur; kendisine nimet verdik ve onu İsrailoğulları'na bir örnek kıldık. Eğer Biz dilemiş olsaydık, elbette sizden melekler kılardık; yeryüzünde (size) halef (yerinize geçenler) olurlardı. (Zuhruf Suresi, 57-60)

Bu ayetlerin hemen arkasından gelen 61. ayette Hz. İsa'nın kıyamet saati için bir ilim olduğu belirtilmektedir:

Şüphesiz o, kıyamet-saati için bir ilimdir. Öyleyse ondan yana hiçbir kuşkuya kapılmayın ve Bana uyun. Dosdoğru yol budur. (Zuhruf Suresi, 61)

Bu ayetin Hz. İsa'nın ahir zamanda yeryüzüne dönüşüne açık bir işaret taşıdığını söyleyebiliriz. Çünkü Hz. İsa, Kuran'ın indirilişinden yaklaşık altı asır önce yaşamıştır. Dolayısıyla bu ilk hayatını "kıyamet saati için bir bilgi" yani bir kıyamet alameti olarak anlayamayız. Ayetin işaret ettiği anlam, Hz. İsa'nın, ahir zamanda, yani kıyametten önceki son zaman diliminde yeniden yeryüzüne döneceği ve bunun da bir kıyamet alameti olacağıdır. (En doğrusunu Allah bilir.)

Bu ayette geçen "hu" yani "o" zamirinin "Kuran"a işaret ettiğini söyleyenler vardır. Ancak Kuran'ın diğer ayetlerine bakıldığında, "o" zamirinin Kuran için kullanıldığı durumlarda, mutlaka bir önceki veya sonraki ayette Kuran'dan bahsedildiği görülmektedir. Ya da ayette geçen diğer ifadelerden Kuran'a işaret edildiği net olarak anlaşılmaktadır. Bu ayetlerden bazıları şu şekildedir:

Hayır; çünkü <u>o (Kur'an)</u>, bir öğüttür. Artık dileyen, onu 'düşünüp-öğüt alsın.' O <u>(Kur'an)</u>, 'şerefli-üstün' sahifelerdedir. Yüceltilmiş, tertemiz (mutahhar) kılınmış. (Abese Suresi, 11-14)

Onlara: "Allah'ın indirdiklerine iman edin" denildiğinde: "Biz, bize indirilene iman ederiz" derler ve ondan sonra olan (Kur'an)ı inkar ederler. Oysa <u>o (Kur'an)</u>, yanlarındakini (Kitap'ı) doğrulayan bir gerçektir. (Onlara) De ki:

"Eğer inanıyor idiyseniz, daha önce ne diye Allah'ın peygamberlerini öldürüyordunuz?" (Bakara Suresi, 91)

İşte Allah'ın hidayet verdikleri bunlardır; öyleyse sen de onların bu hidayetlerine uy. De ki: "Ben bunun için sizden bir ücret istemiyorum. O (Kur'an), alemlere bir 'öğüt ve hatırlatmadan' başkası değildir." (Enam Suresi, 90)

Biz onu (Kur'an'ı) hak olarak indirdik ve o hak ile indi; seni de yalnızca bir müjde verici ve uyarıp-korkutucu olarak gönderdik. Onu bir Kur'an olarak, insanlara dura dura okuman için (bölüm bölüm) ayırdık ve onu safha safha bir indirme ile indirdik. De ki: "İster ona inanın, ister inanmayın. O, daha önce kendilerine ilim verilenlere okunduğu zaman, çenelerinin üstüne kapanarak secde ederler." (İsra Suresi, 105-107)

Ve şüphesiz o (Kur'an), senin ve kavmin için gerçekten bir zikirdir. Siz (ondan) sorulacaksınız. (Zuhruf Suresi, 44)

Gerçekten Benim ayetlerim size okunuyordu, fakat siz topuklarınız üzerinde geri dönüyordunuz. Buna (ayetlerime) karşı büyüklük taslayarak; gece vakti de hezeyanlar sergiliyordunuz. Onlar, yine de o sözü (Kur'an'ı) gereği gibi düşünmediler mi, yoksa onlara, geçmişteki atalarına gelmeyen bir şey mi geldi? (Müminun Suresi, 66-68)

Oysa Zuhruf Suresi'ndeki ayetlere bakıldığında, "kıyamet saati için bir ilimdir" ifadesinin öncesinde veya sonrasındaki ayetlerde Kuran'dan bahsedilmediği görülür. Ayetlerde Hz. İsa'dan bahsedilmektedir. Dolayısıyla, "o" zamiri de Hz. İsa'ya işaret etmektedir. (En doğrusunu Allah bilir.)

Nitekim büyük İslam alimleri de ayette geçen "o" zamirinin, gerek ayetlere gerekse sahih hadislere dayanarak, Hz. İsa'ya işaret ettiğini açıklamaktadırlar. Ebu Hureyre, İbn Abbas, Katade, Malik bin Dinar, Dahhak, Ebu Rezin, Ebu Abdurrahman, Humeyd ve İbn Muhaysın da Hz. İsa'nın gelişinin kıyamet alametlerinden biri olduğunu söylemektedirler.[55]

Alusi, Şevkani, es-Sabuni, Gumari, Ömer Nasuhi Bilmen, Seyyid Kutub, Hasan Basri Çantay gibi pek çok tefsircinin tefsirinde ise bu ayet şu şekilde açıklanmaktadır:

Hz. İsa'nın zuhur etmesi kıyamet saatinin gelişini bildiren bir alamettir. Çünkü onun zuhuru kıyamet alametlerindendir. Yeryüzüne inişi dünyanın sonunun geldiğine ve ahiretin başlangıcına delildir.[56]

İmam Taberi, ayeti tefsir ederken İbn Kesir'in bu konudaki açıklamasını da delil olarak kullanmıştır. İbn Kesir, "Kıyamet gününden önce İsa'nın adil bir devlet başkanı ve adil bir hakim olarak yeryüzüne ineceğine dair Peygamber Efendimiz (sav)'in mütevatir

hadisleri mevcuttur" diyerek, söz konusu ayetin Hz. İsa'nın dünyaya ikinci kez gelişine delil olduğunu ifade etmiştir. Elmalılı Hamdi Yazır'ın tefsirinde ise bu konu şu şekilde açıklanmaktadır:

Muhakkak ki o saat için bir ilimdir de –saatin geleceğini ölülerin dirilip, kıyam edeceğini bildiren bir delil ve alamettir. Çünkü Hz. İsa gerek zuhuru ve gerek emvati ihya (ölüleri diriltme) mucizesi ve gerek emvatın kıyamını (ölülerin kalkışını) haber vermesi itibarıyla kıyametin vaki olacağına bir delil olduğu gibi hadiste varid olduğuna göre eşratı saattendir (kıyamet alametidir).[57]

Çağdaş İslam alimlerinden Seyyid Kutub da tefsirinde, Hz. İsa'nın yeryüzüne yeniden gelecek olmasının önemli delillerinden birinin bu ayet olduğuna dikkat çekmektedir. Kutub'un tefsirinde konu şöyle açıklanmaktadır:

Hz. İsa'nın kıyametin kopmasından önce yeryüzüne ineceğine ilişkin birçok hadis var dilimizde. Nitekim bu ayet de ona işaret etmektedir: "O, kıyametin kopacağını gösterir bir ilimdir." Yani Hz. İsa'nın yeryüzüne inmesi ile kıyametin kopmasının yakın olduğu bilinir. İkinci bir okuyuş tarzında ayet şöyle okunur: "Ve innehu le alemun lissati". Yani onun inişi kıyametin belirtisidir, alametidir. Her iki okuyuş tarzı da aynı anlamı ifade etmektedirler. Hz. İsa'nın gökten inişi, doğru sözlü ve güvenilir Peygamberin -salat ve selam üzerine olsun- sözünü ettiği ve yüce Kuran'ın işaret ettiği bir gaybtır. Kıyamet gününe kadar değişmeden kalacak bu iki kaynaktan gelen bilgilerden başka, bu meseleye ilişkin olarak herhangi bir insanın söyleyebileceği bir söz olamaz.[58]

Kevseri, en eski akaid kitaplarında dahi bu ayetin Hz. İsa'nın ikinci kez yeryüzüne gelişine delil olarak kullanıldığını söylerken[59], Ömer Nasuhi Bilmen tefsirinde ise bu ayet şu şekilde açıklanmaktadır:

Ve kıyametin yaklaşmış olması için İsa Aleyhisselam'ın bir alamet olduğunu ve kıyametin vuku bulacağına şüphe edilmeyeceğini haber veriyor... İsa Aleyhisselam'ın yeryüzüne nüzul edeceği de kıyamet şeriatinden sayılmaktadır...[60]

Ayrıca şunu da belirtmek gerekir ki, Kuran'da hiçbir peygamberin kıyamet için bir ilim olmasından bahsedilmemektedir. Hz. Muhammed (sav), Hz., İbrahim, Hz. Nuh, Hz. Musa, Hz. Süleyman, Hz. Yusuf, Hz. Davud, Hz. Yakup ve diğer birçok peygamberin hayatı Kuran'da detaylı olarak anlatılmakta, ancak hiçbiri için bu ifade kullanılmamaktadır. Bu da, Hz. İsa'nın -Allah'ın takdiri olarak- diğer peygamberlerden farklı bir özelliğe sahip olduğuna işaret etmektedir. Bu özellik, Hz. İsa'nın Allah Katına alındıktan sonra yeniden yeryüzüne gönderilecek olmasıdır. (En doğrusunu Allah bilir.)

Kuran'da, Hz. İsa'ya "Kitab'ın, Tevrat'ın ve İncil'in Öğretildiği" Bildirilmektedir

Kuran'da Hz. İsa'nın ikinci gelişine işaret eden bilgilerden biri de, Hz. İsa'ya Tevrat ve İncil ile birlikte Kitab'ın da öğretilmiş olduğudur.

Hani Melekler, dediler ki: "Meryem, doğrusu Allah Kendinden bir kelimeyi sana müjdelemektedir. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O, dünyada ve ahirette 'seçkin, onurlu, saygındır' ve (Allah'a) yakın kılınanlardandır. Beşikte de, yetişkinliğinde de insanlarla konuşacaktır. Ve O salihlerdendir. "Rabbim, bana bir beşer dokunmamışken, nasıl bir çocuğum olabilir?" dedi. (Fakat) Allah neyi dilerse yaratır. Bir işin olmasına karar verirse, yalnızca ona "ol" der, o da hemen oluverir. Ona Kitab'ı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğretecek. (Al-i İmran Suresi, 45-48)

Bu kitabın hangi kitap olduğu kuşkusuz önemlidir. Aynı ifade Maide Suresi'nin 110. ayetinde de yer almaktadır:

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryem oğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana Kitab'ı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim..." (Maide Suresi, 110)

Kuran'da yer alan diğer ayetleri incelediğimizde, her iki ayette de geçen "Kitap" ifadesinin, Kuran'a işaret ettiğini görürüz. Ayetlerde Tevrat ve İncil dışında gönderilen son hak kitabın Kuran olduğu bildirilmektedir. (Hz. Davud'a verilen Zebur da Eski Ahit'in içindedir.) Bunun yanında, yine Kuran'ın diğer ayetlerinde, "Kitap" kelimesi, İncil ve Tevrat'ın yanında Kuran'ı ifade etmek için kullanılmıştır:

Allah... O'ndan başka İlah yoktur. Diridir, Kaimdir. O, sana Kitab'ı Hak ve kendinden öncekileri doğrulayıcı olarak indirdi. O, Tevrat ve İncil'i de indirmişti. (Al-i İmran Suresi, 2-3)

Sana da (Ey Muhammed,) önündeki kitap(lar)ı doğrulayıcı ve ona 'bir şahid-gözetleyici' olarak Kitab'ı indirdik... (Maide Suresi, 48)

Kitap kelimesinin Kuran'a işaret ettiği diğer bazı ayetler ise şu şekildedir:

Öyle ki size, kendinizden, size ayetlerimizi okuyacak, sizi arındıracak, size Kitap ve hikmeti öğretecek ve bilmediklerinizi bildirecek bir elçi gönderdik. (Bakara Suresi, 151)

Allah'tan başka bir hakem mi arayayım? Oysa O, size Kitab'ı açıklanmış olarak indirmiştir. Kendilerine kitap verdiklerimiz, bunun gerçekten Rabbinden

hak olarak indirilmiş olduğunu bilmektedirler. Şu halde, sakın kuşkuya kapılanlardan olma. (Enam Suresi, 114)

Biz Kitab'ı ancak, hakkında ihtilafa düştükleri şeyi onlara açıklaman ve inanan bir kavme rahmet ve hidayet olması dışında (başka bir amaçla) indirmedik. (Nahl Suresi, 64)

Kitab'ın sana (kalbine vahy ile) bırakılacağını umud etmezdin; (bu,) Rabbinden ancak bir rahmettir. Öyleyse sakın kafirlere arka olma. (Kasas Suresi, 86)

Kendilerine okunmakta olan Kitab'ı sana indirmemiz onlara yetmiyor mu? Şüphesiz, bunda iman eden bir kavim için gerçekten bir rahmet ve bir öğüt (zikir) vardır. (Ankebut Suresi, 51)

Şüphesiz, Allah'ın sana gösterdiği gibi insanlar arasında hükmetmen için Biz sana Kitab'ı hak olarak indirdik. (Sakın) Hainlerin savunucusu olma. (Nisa Suresi, 105)

Bu durumda, Hz. İsa'ya öğretilecek olan üçüncü "Kitab"ın Kuran olduğu ve bunun da ancak Hz. İsa'nın ahir zamanda dünyaya dönüşünde mümkün olabileceği açıkça görülmektedir. Çünkü Hz. İsa Kuran'ın indirilmesinden yaklaşık 600 sene önce yaşamıştı. Dolayısıyla, yaşadığı dönemde Kuran'ı öğrenmiş olması mümkün değildi. Bununla birlikte, Peygamber Efendimiz (sav)'in hadislerinde Hz. İsa'nın dünyaya ikinci kez gelişinde İncil ile değil Kuran'la hükmedeceği bildirilmiş olması da bunun bir delilidir:

Kırk (40) yıl Allah'ın Kitab'ı ve benim sünnetimle hükmeder, vefat eder.[61]

Bu ifadeden de açık olarak anlaşıldığı gibi Hz. İsa yeniden yeryüzüne geldiğinde, Kuran'da yer alan hükümler ile hükmedecek, Hz. Muhammed (sav)'in sünnetini devam ettirecektir. Bu da ayetlerdeki manaya tam olarak uygun düşmektedir. (Şüphesiz en doğrusunu Allah bilir.)

Bu ayetlerde dikkat edilmesi gereken bir başka bilgi de, Hz. İsa için bildirilen söz konusu ifadenin -bir önceki konuda olduğu gibi- başka hiçbir peygamber için bildirilmemiş olmasıdır. Örneğin Hz. Musa'ya Tevrat'ın indirildiği, Hz. İbrahim'e verilen sahifeler olduğu, Hz. Davud'a Zebur'un vahyedilmiş olduğu Kuran'da bildirilir. Ya da peygamberlerin kendi dönemlerinden önce indirilen kitaplar varsa, bu kitapları bildikleri haber verilir. Ancak peygamberlerin hiçbiri için, kendi dönemlerinden sonra indirilecek olan bir kitabın daha onlara öğretildiği haber verilmez. Kendisinden önce indirilen, kendisine vahyedilen ve kendisinden sonra indirilecek olan kitabı bildiği haber verilen tek peygamber Hz. İsa'dır. Bu da, Hz. İsa'nın tekrar yeryüzüne geleceğinin ve

ikinci kez geldiğinde kendisinden sonra vahyedilmiş olan kitapla yani Kuran'la hükmedeceğinin işaretlerinden biridir. (En doğrusunu Allah bilir.)

Kuran'da, Hz. İsa'ya Uyanların Kıyamete Kadar İnkara Sapanlara Üstün Geleceği Haber Verilmektedir

Önceki bölümlerde detaylı olarak açıklamasını incelediğimiz Al-i İmran Suresi'nin 55. ayetinde, Hz. İsa'nın ölmediğinin yanı sıra, ikinci kez yeryüzüne gelişi de haber verilmektedir. Ayette şöyle buyurulmuştur:

Hani Allah, İsa'ya demişti ki: "Ey İsa, doğrusu seni Ben vefat ettireceğim ve seni Kendime yükselteceğim, seni inkar edenlerden temizleyeceğim ve <u>sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim.</u> Sonra dönüşünüz yalnızca Bana'dır, hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyde aranızda Ben hükmedeceğim. (Al-i İmran Suresi, 55)

Allah, ayette kıyamete kadar inkar edenlere üstün gelen ve Hz. İsa'ya gerçekten tabi olan bir grubun varlığını bildirmektedir. Hz. İsa hayatta iken ona uyanların sayısı çok azdı. Ve onun Allah Katına yükselişinin ardından hızla dinde dejenerasyon başladı. Sonraki iki yüzyıl boyunca da, Hz. İsa'ya iman edenler (İseviler) şiddetli baskılara maruz kaldılar. Üstelik İsevilerin hiçbir siyasi gücü de bulunmamaktaydı. Bu durumda geçmişte yaşayan Hıristiyanların, inkar edenlere üstün geldiklerini ve bu ayetin onlara işaret ettiğini söyleyemeyiz.

Günümüzde ise Hıristiyanlığın özünden uzaklaştığını, Hz. İsa'ya indirilen hak dinden farklı bir dine dönüştüğünü görürüz. Hıristiyanlar arasında Hz. İsa'nın Allah'ın oğlu olduğu şeklindeki (Allah'ı tenzih ederiz) sapkın inanç benimsenmiş ve teslis inancı (üçleme; Baba, oğul, kutsal Ruh) kabul edilmiştir. Bu durumda, dinin aslından iyice uzaklaşmış olan günümüz Hıristiyanlarını da Hz. İsa'ya uyanlar olarak kabul edemeyiz, çünkü Allah, Kuran'ın birçok ayetinde "üçleme"ye inananların inkar içerisinde olduklarını bildirmiştir:

Andolsun, "Allah üçün üçüncüsüdür" diyenler küfre düşmüştür. Oysa tek bir İlahtan başka İlah yoktur... (Maide Suresi, 73)

Bu durumda **"sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim"** ifadesi açık bir işaret taşımaktadır. Hz. İsa'ya uyan ve kıyamete kadar yaşayacak olan bir topluluk olması gerekmektedir. Böyle bir topluluk, kuşkusuz Hz. İsa'nın yeryüzüne tekrar gelişiyle ortaya çıkacaktır. Ve tekrar dünyaya gelişi sırasında

bu kutlu insana tabi olanlar, kıyamete kadar inkar edenlere üstün kılınacaktır. (En doğrusunu Allah bilir.) Bu bilgiyi destekleyen bir başka ayet de, Saff Suresi'nin 14. ayetidir:

Ey iman edenler, Allah'ın yardımcıları olun: Meryem oğlu İsa'nın havarilere: "Allah'a (yönelirken) benim yardımcılarım kimlerdir?" demesi gibi. Havariler de demişlerdi ki: "Allah'ın yardımcıları bizleriz." Böylece İsrailoğulları'ndan bir topluluk iman etmiş, bir topluluk da inkar etmişti. Sonunda Biz iman edenleri düşmanlarına karşı destekledik, onlar da üstün geldiler. (Saff Suresi, 14)

Yukarıdaki ayette Hz. İsa'nın yaşadığı dönemde, insanların bir kısmının iman edip bir kısmının ise iman etmedikleri anlaşılmaktadır. Ayetin son cümlesinde bildirilen **"sonunda Biz iman edenleri düşmanlarına karşı destekledik, onlar da üstün geldiler"** hükmüyle ise, Hz. İsa'ya inananların üstün geldikleri bir dönem haber verilmektedir.

Bu dönemin, Hz. İsa'nın kıyametten önce, yeniden yeryüzüne geldiği dönem olması muhtemeldir. Bu dönemde Hz.İsa gerçek din ahlakını tüm dünyaya hakim kılacak ve Allah'ın izni ile iman edenler inkar edenlere üstün geleceklerdir. Bu ifade ile ahir zamanda iman edenlerin inkar edenlere üstün gelecekleri bildiriliyor olabilir. (En doğrusunu Allah bilir.)

Kuran'da, Hz. İsa'nın Yetişkinliğinde de İnsanlarla Konuşacağı Bildirilmiştir

Hz. İsa'nın tekrar dünyaya geleceği ile ilgili bir başka delil ise Maide Suresi'nin 110. ayetinde ve Al-i İmran Suresi'nin 46. ayetinde geçen "kehlen" kelimesidir. Ayetlerde şu şekilde buyurulmaktadır:

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryem oğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin kehlen) iken de insanlarla konuşuyordun..." (Maide Suresi, 110)

Beşikte de, yetişkinliğinde (kehlen) de insanlarla konuşacaktır. Ve O salihlerdendir. (Al-i İmran Suresi, 46)

Bu kelime Kuran'da sadece yukarıdaki iki ayette ve sadece Hz. İsa için kullanılmaktadır. Hz. İsa'nın yetişkin halini ifade etmek için kullanılan "kehlen" kelimesinin anlamı "otuz ile elli yaşları arasında bulunup saçları ağarmaya başlayan veya gençlik devresini atlatıp ihtiyarlığa ayak basan ve yaşı kemale ermiş kişi, ergin"

şeklindedir. Bu kelime İslam alimleri arasında ittifakla "35 yaş sonrası döneme işaret ediyor" şeklinde çevrilmektedir.

Hz. İsa'nın genç bir yaş olan otuz yaşının başlarında Allah Katına yükseldiğini, yeryüzüne indikten sonra kırk yıl kalacağını ifade eden İslam alimleri, Hz. İsa'nın kehlen döneminin, tekrar dünyaya gelişinden sonra olacağını, dolayısıyla bu ayetin, Hz. İsa'nın nüzulüne dair bir delil olduğunu söylemektedirler.[62]

Tüm peygamberler insanlarla konuşup, onları dine davet etmişlerdir. Hepsi de yetişkin yaşlarında tebliğ görevini yerine getirmişlerdir. Ancak Kuran'da hiçbir peygamber için bu şekilde bir ifade kullanılmamaktadır. Bu ifade sadece Hz. İsa için ve mucizevi bir durumu ifade etmek amacıyla kullanılmıştır. Çünkü ayetlerde birbiri ardından gelen "beşikte" ve "yetişkin iken" kelimeleri iki büyük mucizevi zamanı bildirmektedirler. Mısırlı çağdaş İslam alimlerinden Halil Herras da, ayeti açıklarken, bu hususa dikkat çekmiştir:

Ayette geçen kehl kelimesi, kendinden önce geçen ve zarf olan mehd kelimesine matuftur. Özel bir karine olmadıkça da, kendinden önceki kelimenin taşıdığı anlamı devam ettirir. Böyle olunca da nasıl ki Hz. İsa'nın doğumundan hemen sonra konuşması doğrudan bir mucize ise, kehl halinde de aynı mucizeyi gerçekleştirmesi gerekir. Yoksa normal olarak bir insanın kehl durumunda konuşması mucize özelliği taşımaz ve bunun ayette zikredilmesinin hikmeti de tam anlaşılmamış olur. Ancak Hz. İsa yeryüzüne nüzul ettikten sonra kehl halinde konuşursa, işte o zaman mucize olur...[63]

Ünlü İslam alimi Gumari ise, ayette Hz. İsa'nın beşikte iken konuşmasının ardından yetişkin iken konuşmasına da dikkat çekilmesinin hikmetlerinden birinin, Hz. İsa'nın mucizevi hayatı olduğunu belirtmiştir. Hz. İsa'nın bebekken konuşmasının, Allah'ın bir mucizesi olması gibi, yetişkin döneminde insanlarla konuşmasında da mucizevi bir yön olması gerektiğini ifade etmiştir:

Hz. İsa'nın beşikte iken ve kehl halinde iken konuşmasına dikkat çekilmesi bir hikmetin gereğidir, aynı zamanda sıra dışı bir olaya işaret etmektedir. Hz. İsa (genç yaşta) semaya yükseltilmiştir. Yüzlerce sene yok olmuştur. Cismani değişikliklerin meydana geldiği kanunlara tabi olmayan bir aleme nakledilmiştir. Böyle bir kişinin inerek insanlarla konuşması olağanüstüdür.[64]

İmam Suyuti, Maide Suresi'nin 110. ayetinde geçen "kehlen" kelimesine dikkat çekerek, "Bu kavil, onun (Hz. İsa'nın) kıyametten evvel gökten ineceğini ifade etmektedir. Çünkü Hz. İsa yaşça kemale ermeden göğe kaldırılmıştır." demektedir.[65] İmam Taberi ise, *Taberi Tefsiri* isimli eserinde bu ayetlerde geçen ifadeleri şu şekilde açıklamaktadır:

Bu ifadeler (Maide Suresi, 110), Hz. İsa'nın ömrünü tamamlayıp yaşlılık döneminde insanlarla konuşabilmesi için gökten ineceğine işaret etmektedir. Çünkü o, genç yaştayken göğe kaldırılmıştı... Bu ayette (Al-i İmran Suresi, 46), Hz. İsa'nın hayatta olduğuna delil vardır ve ehl-i sünnet de bu görüştedir. Çünkü ayette, onun yaşlandığı zamanda da

insanlarla konuşacağı ifade edilmektedir. Yaşlanması da ancak, semadan yeryüzüne ineceği zamanda olacaktır.[66]

Ömer Nasuhi Bilmen'in tefsirinde de Al-i İmran Suresi'nin 46. ayeti açıklanırken, bu ayetin Hz. İsa'nın yeniden yeryüzüne gelişinin delillerinden biri olduğu ifade edilmiştir:

Bu ayet-i kerime Hz. İsa'nın semaya ref edildikten sonra tekrar yeryüzüne inerek nas (insanlar) ile konuşacağına delalet (işaret) etmektedir. Çünkü onun sinni kuhulete (olgunluk yaşına) tamamen girmiş olması semaya refinden sonra müsadiftir (olacaktır).[67]

Görüldüğü gibi, burada yalnızca bir kısmına yer verdiğimiz, İslam alimlerinin "kehlen" kelimesine dair açıklamaları da, Kuran'da yer alan diğer bilgiler gibi, Hz. İsa'nın tekrar yeryüzüne gelişine işaret etmektedir. (Doğrusunu en iyi Allah bilir.) Tüm bu deliller Hz. İsa'nın ahir zamanda yeryüzüne tekrar geleceğini ortaya koymaktadır.

Kuran'da Tüm Kitap Ehli'nin Hz. İsa'ya İman Edeceği Bildirilmiştir

Nisa Suresi'nin 159. ayeti, Hz. İsa'nın ikinci kez dünyaya gelecek olmasını müjdeleyen ayetlerden biridir. Ayette şöyle bildirilmektedir:

Andolsun, Kitap Ehli'nden, ölmeden önce ona inanmayacak kimse yoktur. Kıyamet günü, o da onların üzerierine şahid olacaktır. (Nisa Suresi, 159)

Ayette bildirilen, "kable mevtihi" yani "ölmeden önce" ifadesinde yer alan "o" zamirinin, tefsir alimlerinin büyük çoğunluğunun tasdiki ile Hz. İsa'ya işaret ettiği kabul edilmektedir. Arapça dilbilgisi de, burada geçen "o" zamirinin kesin olarak Hz. İsa'yı işaret etmesini gerektirmektedir.[68] Kuran'da Kitap Ehli ile ilgili tüm ayetlerde, çoğulluğu ifade eden "hum" eki kullanılmıştır. (Beyyine Suresi, 1 ve 6; Hadid Suresi, 29; Haşr Suresi 2 de olduğu gibi.) Bu ayette ise tekilliği ifade eden "hu" eki kullanılmıştır. Bu durumda, ayette haber verilen, Hz. İsa'nın ölümünden –yani yeryüzüne ikinci kez gelip biyolojik olarak ölümünden- önce Kitap Ehli'nin kendisine inanacağıdır. (En doğrusunu Allah bilir.)

Ayette yer alan **"kıyamet günü o da onların üzerlerine şahid olacaktır."** cümlesi de, ayette Hz. İsa'ya işaret edildiğinin bir diğer delilidir. Bu durumda, ayetin tefsiri; "Hz. İsa geldiği zaman, Kitap Ehli'nden ona iman etmeyen hiç kimse olmayacaktır." şeklindedir. Bu da Hz. İsa'nın yeniden dünyaya döneceğine ve onun önderliğinde gerçek din ahlakının tüm dünyaya hakim olacağına işarettir. (En doğrusunu Allah bilir.)

Allah Kuran'da tüm peygamberlerin ve elçilerin, gönderildikleri toplum için ahiret gününde şahitlik edeceklerini bildirmiştir:

Ve resuller de (şahitlik için) belli bir vakitte getirildiği zaman. (Mürselat Suresi, 11)

Rabbimiz, Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'in de, kendi toplumu için şahitlik yapacağını bildirmiştir:

Her ümmetten bir şahid getirdiğimiz ve onların üzerine seni şahit olarak getirdiğimiz zaman nasıl olacak? (Nisa Suresi, 41)

Ancak Hz. İsa dışında hiçbir peygamber için **"ölmeden önce ona inanmayacak kimse yoktur"** diye bildirilmemiştir. Ayrıca, Kuran'da Hz. İsa'dan önce gelen ve Kitap Ehli'nin de iman ettiği hiçbir peygamber için bu şekilde bir ifade kullanılmamıştır. Hz. İbrahim, Hz. Süleyman, Hz. Davud, Hz. Musa, Hz. Yusuf, Hz. Yakup için benzer bir açıklama yapılmamıştır.

Eğer haber verilen, Kitap Ehli'nden her bir kişinin kendi ölümünden önce Hz. İsa'ya iman etmesi olsaydı (ki bu şekilde olmadığı açık olarak görülmektedir), bu durumda benzer bir ifade Kitap Ehli'ne gelmiş olan diğer peygamberler için de bildirilirdi. Oysa, bu ifade yalnızca Hz. İsa için kullanılmaktadır. Bu da, Hz. İsa için farklı bir konuma işaret edildiğinin önemli delillerinden biridir. (En doğrusunu Allah bilir.)

Görüldüğü gibi, "ölümünden önce" ifadesinin işaret ettiği kişinin Hz. İsa olduğu çok açıktır. Ayetin, bazı kimselerin öne sürdüğü gibi, "Kitap Ehli'nden her bir kişinin kendisine ölüm gelmeden önce Hz. İsa'ya inanacak olması" şeklinde tefsir edilmesi ise mümkün değildir. Hz. İsa döneminde Kitap Ehli olan Yahudiler, kendisine iman etmedikleri gibi onu öldürmeye kalkışmışlardır. Daha sonra onu öldü sanıp inkarlarını sürdürmüşlerdir.

Tüm bu bilgilerin ışığında, ayette bildirilen haberler şu şekildedir: Hz. İsa yeryüzüne ikinci kez gelecek, her insan gibi yaşayıp ölecektir. Hz. İsa yeniden geldiğinde tüm Kitap Ehli onu görüp bilecek, ona yaşarken itaat edecek ve Hz. İsa da onların durumuyla ilgili ahirette şahitlik edecektir. (En doğrusunu Allah bilir.)

İslam alimlerinin büyük bir çoğunluğunun da kanaati bu yöndedir. Sahabilerden Ebu Hureyre ve İbn Abbas, bu ayetin Hz. İsa'nın yeniden gelişine delil olduğunu ifade etmişlerdir. Kurtubi, ayetin açıklamasını şu şekilde yapmaktadır:

Kıyamet alametleri yaklaştığında, Hz. İsa diri olarak gökten yeryüzüne indiği zamanda Ehl-i Kitap'tan hayatta olan herkes ona inanacaktır. Ortada sadece İslam milleti kalacaktır.[69]

Taberi tefsirinde ise söz konusu ayet şu şekilde tefsir edilmiştir:

Ehl-i Kitap'tan her biri, Hz. İsa'nın ölümünden önce, o Deccal'i öldürmek üzere yeryüzüne indiğinde, ona iman edecektir. O zaman bütün milletler İslam adına tek bir millet haline geleceklerdir.[70]

Halil Herras da konuyla ilgili yaptığı açıklamada, Taberi'nin tefsirinin sahih olduğunu belirtmiş ve Nisa Suresi'nin 159. ayetinin Hz. İsa'nın yeniden dünyaya gelişine ne şekilde delil olduğunu şöyle açıklamıştır:

Ayette geçen "o" zamiri, Hz. İsa'ya işaret etmektedir. O indiği zaman bu dönemde mevcut olan Ehl-i Kitap'tan her biri Hz. İsa'ya iman edecek, onu tasdikleyecek ve kendilerinden din olarak ancak İslam kabul edilecektir... Hz. İsa yeryüzüne indiğinde Ehl-i Kitap ona inanacaktır...[71]

Hz. İsa'nın Ölümü İkinci Kez Gelişinden Sonra Olacaktır

Hz. İsa'nın ikinci kez gelişine işaret eden ayetlerden biri de Meryem Suresi'nin 15. ayetidir. Bu ayette bildirilen "öleceği gün" ifadesi ile, çok önemli bir bilgi haber verilmektedir. Ayette şu şekilde bildirilmektedir:

... Ona selam olsun; doğduğu gün, öleceği gün (yemutu) ve diri olarak yeniden-kaldırılacağı gün de. (Meryem Suresi, 15)

Ayette "öleceği gün" ifadesinde geçen Arapça kelime "yemutu"dur ve bu kelimenin kökü, Kuran'ın diğer ayetlerinde ölüm anlamında bildirilen mevt kelimesidir. Hz. İsa'yla ilgili bildirilen diğer ayetlerde ise, Hz. İsa'nın vefatından bahsedilirken mevt kelimesi değil, teveffi kelimesi kullanılmaktadır. Teveffi kelimesi, biyolojik anlamda bir ölüm değil, canın bir tür uykuyla alınması manasına gelmektedir. Mevt kelimesi ise bilinen anlamda ölümü ifade eden bir kelimedir, Kuran'ın pek çok ayetinde bu anlamda bildirilmiştir. Dolayısıyla bu ayette, diğer ayetlerden farklı olarak, mevt kelimesinin kullanılması dikkat çekicidir. Bu ifadeyle, Hz. İsa'nın ikinci kez dünyaya geldikten sonra ölecek olmasına işaret edilmektedir. Hz. İsa yeryüzüne ikinci kez gelecek ve bir müddet yaşadıktan sonra ölecektir. (En doğrusunu Allah bilir.)

HZ. İSA ÖLDÜ DİYENLERİN İÇİNE DÜŞTÜKLERİ YANILGI

Hz. İsa'nın ölmeyip Allah Katına yükseltilmiş olduğu, Kuran'da açıkça bildirilen, Hz. Muhammed (sav)'in hadislerinde de yer alan bir gerçektir. Hıristiyanlar da Hz. İsa'nın Allah Katına yükseltilmiş olduğuna inanırlar. Ancak onların bu inancında Kuran'a mutabık olmayan tahrif edilmiş hususlar bulunmaktadır. Bununla birlikte bazı Müslümanlar da, Hz. İsa'nın ölümü konusunda yanlış düşüncelere sahiptirler. Bu yanlış inanca göre, Hz. İsa ölmüştür ve tekrar yeryüzüne gelmeyecektir. Şüphesiz bu aslı olmayan bir iddiadır ve Rabbimiz'in Kuran'da bildirdiği gibi, böyle bir iddia ile ortaya çıkan kimseler, bu konuda herhangi bir bilgiye sahip değildirler. İman eden bir insanın bilgi sahibi olmadığı bir konunun peşinden gitmemesi ise Allah'ın inananlara bir emridir:

Hakkında bilgin olmayan şeyin ardına düşme; çünkü kulak, göz ve kalp, bunların hepsi ondan sorumludur. (İsra Suresi, 36)

Bazı kimselerin bu yanlış inancın etkisi altında kalmalarının nedeni, böyle bir iddiada bulunmanın veya böyle bir iddiaya inanmanın ne anlama geldiğini tam olarak düşünmemeleri olabilir. Ya da bunun kendilerine yükleyeceği sorumluluğu fark edememiş olabilirler. Bizim de amacımız, bu yanılgıya düşmüş olanları yermek değil, yanlış bir düşünce içinde olduklarını kendilerine açıklamak ve hatalarından vazgeçmelerine aracı olabilmektir. Hz. İsa'nın öldüğünü öne süren kimselerin, ne kadar ciddi bir hata yaptıklarını anlamaları için, öne sürdükleri iddianın ne anlama geldiğini çok iyi düşünmeleri gerekir. Allah, Kuran'da inkarcıların Hz. İsa aleyhine kurdukları tuzaklarını bozduğunu ve onu öldüremediklerini açık ve net bir şekilde bildirmektedir. Rabbimiz'in Nisa Suresi'nin 157. ayetinde olduğu gibi, **"Onu öldürmediler ve onu asmadılar"** şeklinde açıkça haber verdiği bir gerçeği, göz ardı etmek büyük bir sorumluluktur.

Ayrıca unutmamak gerekir ki, böyle bir iddiayı öne sürmek, inkarcıların kutlu bir peygamber aleyhindeki planlarının başarıya ulaştığını savunmak anlamına da gelmektedir. Oysa bu hiçbir şekilde doğru değildir. İnkarcılar, Hz. İsa'yı öldürmeyi planlamış ve bu planlarını gerçekleştirdiklerini düşünerek sevince kapılmışlardır. Ancak tuzak kuranların en hayırlısı olan Allah, onların tuzaklarını tam tersine çevirmiş, Hz. İsa'yı Kendi Katına yükselterek onu öldürmelerini engellemiştir. Rabbimiz inkarcıları hüsrana uğratmış, onların sevinç duyacakları bir olay hiçbir şekilde gerçekleşmemiştir.

Şunu da belirtmek gerekir ki, bazı yorumlarda da, Hz. İsa'nın inkarcılar tarafından öldürülmediği, ancak eceli gelerek öldüğü söylenmektedir. Bu da doğru değildir. Bu yanılgıya göre, Allah, Hz. İsa'nın canını inkarcılar kendisine ulaşmadan önce almıştır ve

Hz. İsa ölmüştür. Halbuki Kuran'daki ilgili ayetler bu iddianın da doğru olmadığını açıkça göstermektedir.

Üstelik bu son derece yanlış bir mantıktır. Bu durumu şöyle bir örnekle açıklayabiliriz: üç kişinin düşman oldukları birini öldürmeyi planladıklarını düşünelim. Bu kişiye pusu kurup, öldürmeyi planlamış olsunlar. Ve öldürmeyi düşündükleri insanın, daha pusu yerine gelmeden henüz yolda iken kalp krizinden öldüğünü varsayalım. Bu durumda pusuyu kuran kişiler her halükarda hedeflerine ulaştıklarını düşünerek sevince kapılacaklardır. Ya da düşman olduğu bir kişiyi öldürmek amacıyla onun evine giden birini düşünelim.

Karşı tarafın kavga esnasında kendisine atılan yumruklardan değil de balkondan düşerek öldüğünü kabul edelim. Söz konusu kişinin ölmüş olması, bu insan için istediği neticeyi elde etmesi anlamına gelecektir. Benzer bir örnek Hz. İsa'nın durumu için de düşünülebilir. İnkarcılar Hz. İsa aleyhine bir tuzak kurmuşlardır. Tuzağın amacı, Hz. İsa'nın ölmesidir. Oysa Allah, Hz. İsa'ya kurulan tuzağın bozulacağını bildirmiştir. Eğer Hz. İsa'nın ölümü herhangi bir şekilde gerçekleşirse, bu, inkar edenlerin kurdukları tuzağın onların istediği gibi neticelenmesi anlamına gelir, ki bu mümkün değildir. Hz. İsa, hiçbir şekilde ölmemiştir ve öldürülmemiştir. Eğer böyle bir durum gerçekleşmiş olsaydı, bu Kuran'da bildirilirdi. Oysa Hz. İsa Allah Katına yükseltilmiştir. Allah'ın emri ile ikinci kez yeryüzüne gelecek, gerçek din ahlakını dünyaya hakim kılacaktır. Ve Hz. İsa'nın ölümü, ikinci kez dünyaya geldikten ve bir süre yaşadıktan sonra olacaktır. (En doğrusunu Allah bilir.)

Bazı kimseler ise, Hz. İsa'nın inkarcıların kurduğu tuzaktan korunduğunu ancak bir müddet yaşadıktan sonra öldüğünü öne sürmektedirler. Bu iddia, hiçbir makul dayanağı olmadığı gibi, pek çok cevapsız soruyu da beraberinde getirmektedir. Söz konusu kimselerin bu sorulara mantıklı bir açıklama getirebilmeleri mümkün değildir. Hz. İsa yaşadığı dönemde, Allah'ın takdiriyle, aniden kaybolmuş, kendisini bir daha gören ve kendisiyle konuşan olmamıştır. Bu olağanüstü bir durumdur. Eğer, bu kişilerin öne sürdüğü gibi Hz. İsa bir müddet daha yaşadıysa, bu takdirde kendisini görenlerin, onunla konuşup sohbet edenlerin tanıklıklarının olması gerekir. Ama böyle bir bilgi yoktur. Halk arasına hiç karışmadan, tek bir kişiyle bile görüşmeden, hiç kimseyle konuşmadan, kimseye tebliğ yapmadan yaşamış olmasının mümkün olamayacağı açıktır.

Unutmamak gerekir ki, Hz. İsa ile ilgili Kuran'da yer alan bilgilerin veya açıklamaların benzeri diğer peygamberler için bildirilmemiştir. Hiçbir peygamberin ölümü anlatılırken teveffi kelimesi kullanılmamıştır. Hiçbir peygamber için **"... Kitab'ı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim..."** (Maide Suresi, 110) şeklinde üç İlahi kitabın da kendisine öğretildiği bildirilmemiştir. Hiçbir peygamber için, **"O kıyamet için bir ilim (alamet)dir"** (Zuhruf Suresi, 61) buyrulmamıştır. Hiçbir peygamber için Hz. İsa'nın yükseltilmesi anlamında bir yükseltilmeden haber verilmemiştir. Hiçbir peygamber için, kendisine inananların kıyamete kadar üstün gelecekleri söylenmemiştir. Hiçbir peygamber için ölmeden önce kendisine inanmayacak kimsenin kalmayacağı

bildirilmemiştir. Tüm bunlar, Allah'ın Hz. İsa için özel bir kader takdir ettiğini ve bu kadere uygun olarak Hz. İsa'nın Allah Katında diri olduğunu ve yeniden dünyaya geleceğini gösteren önemli delillerdir. (En doğrusunu Allah bilir.)

İnkarcıların Hz. İsa'ya kurdukları tuzağın bozulması, Hz. İsa'nın diri olarak bedeni ve ruhuyla birlikte Allah Katına yükseltilmesi, büyük bir mucizedir. Allah, tarih boyunca peygamberlerinden dilediklerini çeşitli mucizeler ile desteklemiştir. Hz. Muhammed (sav)'e hak kitap olan Kuran-ı Kerim'i indirmiştir. Ayrıca, Hz. Muhammed (sav)'in bir gecede, Allah'ın dilemesiyle, Mescid-i Haram'dan Mescid-i Aksa'ya götürülmesi (İsra Suresi, 1) ve müminlerin güvenlik için Mescid-i Haram'a gireceklerinin önceden kendisine haber verilmiş olması (Fetih Suresi, 27) da Rabbimiz'in Hz. Muhammed (sav)'e nasip ettiği mucizelerin bazılarıdır. Hz. Musa'nın asasının bir yılan olup Firavun'un büyücülerinin tuzaklarını yok etmesi, elinin bakanlara bembeyaz görünmesi, Firavun ve orduları tarafından takip edilen Hz. Musa ve kavminin önünde Kızıldeniz'in ikiye yarılması; Hz. İsa'nın babasız olarak dünyaya gelmesi, beşikte iken insanlarla konuşması, ölüleri diriltmesi, cüzzamlıları iyileştirmesi; Hz. İbrahim'in ateşe atıldığında ateşin onun için serinlik kılınması da Allah'ın takdiriyle gerçekleşen mucizelerdir.

Müminler Rabbimiz'in gösterdiği mucizelere inanırlar ve bu mucizeler, onların imani şevklerinin artmasına vesile olur. Samimi olarak iman eden bir kimsenin tüm peygamberlerin mucizelerine ve Hz. İsa'nın Allah'ın dilemesiyle gerçekleştirdiği diğer mucizelerine nasıl iman ediyorsa, Hz. İsa'nın Allah Katına mucizevi bir şekilde yükseltilmiş olmasına da aynı şekilde iman etmesi gerekir.

Tüm bunların yanı sıra, Hz. İsa'nın öldüğü iddiasında bulunan kimselerin, Allah'ın izniyle, Hz. İsa yeryüzüne ikinci kez geldiğinde yaşayacakları mahcubiyeti de göz önünde bulundurmaları gerekir. Kuran'da ve Peygamber Efendimiz (sav)'in hadislerinde Hz. İsa'nın gelişi ile ilgili bildirilen alametlerin pek çoğu gerçekleşmiş durumdadır. Bu da, bu kutlu misafirin geliş tarihinin çok yaklaştığını bizlere müjdelemektedir. (En doğrusunu Allah bilir.) Böyle bir durumda müminlerin, bu olayın heyecanını, şevkini ve sevincini yaşamaları, Allah'ın peygamberini karşılamak için en güzel hazırlığı yapmak konusunda birbirleri ile yarışmaları lazımdır. Dolayısıyla, çeşitli nedenlerle söz konusu yanlış inanca kapılmış olanların, ön yargılarını bir kenara bırakarak, vicdanları ile bir kez daha düşünmeleri gerekir. İnanıyoruz ki, vicdanlarına başvurdukları ve Kuran'da konuyla ilgili ayetleri detaylı olarak tekrar incelediklerinde, onlar da doğruyu görecek ve bu yanılgılarından kurtulacaklardır.

Buna rağmen bilgi eksikliği veya yanlış bilgilendirme nedeniyle böyle bir yanılgıya kapılmış olan kimselerin, öne sürdükleri sözde delilleri incelemek, bu asılsız iddianın yanlışlığının bir kez daha gösterilmesi açısından gereklidir.

İDDİA I VE AÇIKLAMASI

Hz. İsa'nın öldüğünü iddia eden kimselerin sözde delil olarak öne sürdükleri açıklamalardan biri Maide Suresi'nin 117. ayetinde geçen **"... Beni vefat ettirdiğinde (teveffeyteni) üzerlerindeki gözetleyici Sendin..."** ifadesidir. Ayette yer alan "vefat ettirmek" kelimeleri bu kişiler tarafından, biyolojik bir ölüm olarak algılanmakta ve Hz. İsa'nın ölmüş olduğuna sözde bir delil olarak kullanılmaktadır. Oysa bu doğru değildir. Vefat ettirmenin, her zaman biyolojik olarak insanın ölümü manasında kullanılmadığını önceki bölümlerde İslam alimlerinin yorumları ışığında incelemiştik. Bu delilleri bir kez daha hatırlatmak yerinde olacaktır. Ayrıca, ayette Hz. İsa'nın öldüğünün ifade edilmediğinin, tam tersine diri olarak Allah Katına alındığının başka delilleri de vardır. Tüm bu deliller şu şekildedir:

1. Bu ayette "vefat ettirme" olarak tercüme edilen kelimeyle, Al-i İmran Suresi'nin 55. ayetinde kullanılan kelime aynıdır, yani her iki ayette de "teveffa" kelimesi geçmektedir. Daha önce, Al-i İmran Suresi'nin 55. ayetini incelerken de açıkladığımız gibi, "vefat" kelimesinin Arapça karşılığı Türkçede kullanılan ölüm anlamından farklı anlamlar taşımaktadır. Kuran'da "teveffa" kelimesinin hangi anlamlarda kullanıldığı incelendiğinde, konu daha iyi anlaşılacaktır. Daha önce konuyla ilgili olarak Zümer Suresi'nin 42. ayetini incelemiştik. Teveffa kelimesinin ne anlamda kullanıldığını gösteren bir diğer ayet ise Enam Suresi'nin 60. ayetidir:

Sizi geceleyin vefat ettiren (teveffakum) ve gündüzün "güç yetirip etkilemekte olduklarınızı" bilen, sonra adı konulmuş ecel doluncaya kadar onda sizi dirilten O'dur... (Enam Suresi, 60)

Bu ayetten de anlaşılacağı gibi, Allah uyuyan insanın canını almaktadır, ama bu haliyle insan bildiğimiz manada ölmüş olmaz. Yalnızca geçici bir süre için ruhu bedeninden ayrılmış farklı bir boyuta girmiş olur. Uyanacağı zaman ise tekrar ruhu bedenine iade edilir. Eğer bu, biyolojik ölüm olarak açıklanırsa, bu durumda Hz. İsa'nın yaşadığı süre boyunca her gece ölmüş olması gerekir. Aynı şekilde tüm insanlığın da her gece öldüğünü kabul etmek lazımdır. Oysa, kast edilen anlam, biyolojik manada bir ölüm değildir.

Teveffa kelimesinin, uyku manasında kullanıldığını söyleyenlere göre -ki çoğunluk bu görüştedir- ayetin tefsiri "Seni uyutacağım" şeklindedir. Sonuç olarak Hz. İsa'nın uykudakine benzer bir duruma sokularak Allah Katına yükseltildiğini, olayın bildiğimiz ölüm olmadığını, sadece bu boyuttan bir ayrılış olduğunu söyleyebiliriz. (En doğrusunu Allah bilir.)

Çağdaş İslam alimlerinden Muhammed Halil Herras, konuyla ilgili olarak şu yorumda bulunmaktadır:

Bu ayette geçen "teveffi" kelimesi ölüm manasında değil, uyutma manasındadır. Şayet ölüm manasını kabul edeceksek, o zaman Hz. İsa'nın Allah Katına ölü olarak yükseltilmesinin bir açıklaması olmaz. Yine teveffi kelimesi ölüm anlamında kullanılırsa,

"Hz. İsa'nın Yahudilerden kurtarılma ve temizlenme" müjdesinin de bir manası kalmaz, üstelik Allah onu öldürerek Yahudilere yardım etmiş olurdu. (Allah'ı tenzih ederiz.) Ayrıca Al-i İmran Suresi'nin 54. ayetindeki Allah'ın mekrini (tuzağını) nasıl anlayacağız? Yahudiler öldürmeden önce, Allah'ın Hz. İsa'yı öldürmesi onun mekrine (tuzağına) sığmaz. Gerçek mekr (tuzak) odur ki, Allah Hz. İsa'yı diri olarak Kendi Katına yükseltecek, Hz. İsa ahir zamanda inecektir...[72]

Aynı şekilde Elmalılı Hamdi Yazır da Maide Suresi'nin 117. ayetini tefsir ederken, Al-i İmran Suresi 55. ayette geçen "müteveffi" kelimesine dikkat çekmiş ve bu kelimenin her iki ayette de aynı anlamda kullanıldığını ifade etmiştir. Elmalılı tefsirinde şu açıklama yer almaktadır:

... Fakat ne zaman ki Sen beni vefat ettirdin, içlerinden aldın, kaldırdın.[73]

Yani, bu ayette geçen "beni vefat ettirdiğinde" ifadesi, Hz. İsa'nın biyolojik olarak bilinen anlamda öldüğüne değil, Allah Katına yükseltildiğine, uykuya benzer bir duruma sokularak bu boyuttan alındığına işaret etmektedir. (En doğrusunu Allah bilir.)

2. Bazı kimseler, Maide Suresi'nin 116. ve 117. ayetlerinde bildirilen haberleri yanlış yorumlamakta, bu nedenle de konuyla ilgili olarak birtakım yanılgılara kapılmaktadırlar. Oysa bu ayetler, sonraki ayetler ve İslam alimlerinin ve müfessirlerin konuyla ilgili açıklamaları doğrultusunda incelendiğinde, bu kişilerin yanılgıya düştükleri açık bir şekilde anlaşılacaktır. Maide Suresi'nin 116. ayetinde şöyle buyurulmaktadır:

Allah: "Ey Meryem oğlu İsa, insanlara, beni ve annemi Allah'ı bırakarak iki ilah edinin, diye sen mi söyledin?" dediğinde: "Seni tenzih ederim, hakkım olmayan bir sözü söylemek bana yakışmaz. Eğer bunu söyledimse mutlaka Sen onu bilmişsindir. Sen bende olanı bilirsin, ama ben Sende olanı bilmem. Gerçekten, görünmeyenleri (gaybleri) bilen Sensin Sen." (Maide Suresi, 116)

Söz konusu kişiler, Allah'ın Hz. İsa'ya sormuş olduğu bu sorunun, Hz. İsa'nın öldüğünü haber verdiğini iddia etmektedirler. Oysa bu ayette bildirilen ifade, ahiret gününde Rabbimiz'in Hz. İsa Mesih'le konuşmasıdır. Ayetin sonrasında yer alan diğer ayetler incelendiğinde, bu, açıkça görülmektedir:

Ben onlara bana emrettiklerinin dışında hiçbir şeyi söylemedim. (O da şuydu:) 'Benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin.' Onların içinde kaldığım sürece, ben onların üzerinde bir şahidim. Beni vefat ettirdiğinde, üzerlerindeki gözetleyici Sendin. Sen herşeyin üzerine şahid olansın." (Maide Suresi, 117)

"Eğer onları azaplandırırsan, şüphesiz onlar Senin kullarındır, eğer onları bağışlarsan, şüphesiz Aziz olan, Hakim olan Sensin Sen." (Maide Suresi, 118)

Allah dedi ki: "Bu, doğrulara, doğru söylemelerinin yarar sağladığı gündür. Onlar için, içinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler vardır. Allah onlardan razı oldu, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur." (Maide Suresi, 119)

Ayrıca, Kuran'da ahiret gününe dair verilen başka haberler de vardır. Ebu Leheb'in henüz hayattayken, cehenneme girecek olmasını Rabbimiz'in haber vermesi bunun örneklerinden biridir. Ayetlerde şu şekilde haber verilmiştir:

Ebu Leheb'in iki eli kurusun; kurudu ya. Malı ve kazandıkları kendisine bir yarar sağlamadı. Alevi olan bir ateşe girecektir. Eşi de; odun hamalı ve boynuna bükülmüş bir ip (bağlanmış) olarak. (Mesed Suresi, 1-5)

Benzer bir şekilde, Kuran'da ahiret gününde Allah'ın insanları hesaba çektiği ve cehennem bekçilerinin, azabı hak eden insanlarla konuştuğu da bildirilmektedir.

Ey cin ve insan topluluğu, içinizden size ayetlerimi aktarıp-okuyan ve size bu karşı karşıya geldiğiniz gününüzle sizi uyarıp-korkutan elçiler gelmedi mi? Onlar: "Nefislerimize karşı şehadet ederiz" derler. Dünya hayatı onları aldattı ve gerçekten kafir olduklarına dair kendi nefislerine karşı şehadet ettiler. (Enam Suresi, 130)

İnkar edenler, cehenneme bölük bölük sevk edildiler. Sonunda oraya geldikleri zaman, kapıları açıldı ve onlara (cehennemin) bekçileri dedi ki: "Size Rabbiniz'in ayetlerini okuyan ve bugünle karşılaşacağınızı (söyleyip) sizi uyaran elçiler gelmedi mi?" Onlar: "Evet." dediler. Ancak azap kelimesi kafirlerin üzerine hak oldu. (Zümer Suresi, 71)

Görüldüğü gibi Allah Kuran'da ahirette yapılan çeşitli konuşmalardan örnekler vermektedir. Hz. İsa'nın ayette bildirilen konuşması da, ikinci kez yeryüzüne gelip öldükten sonra ahirette Rabbimiz'in kendisi ile yapacağı konuşmadır.

Hıristiyanlar, Hz. İsa'yı ilahlaştırarak (Allah'ı tenzih ederiz) büyük bir sapkınlığa düşmüşlerdir. Bu sapkın inanca sahip olanlar, ahiret gününde Rabbimiz'in huzurunda hesap verecekler, Hz. İsa da onların hak dinden saptıklarına şahitlik edecektir. Ayetlerde Hz. İsa'nın bu şahitliği haber verilmektedir. Çünkü Hz. İsa kavmine, diğer tüm peygamberler gibi, Allah'a bir ve tek olarak iman etmeyi, sadece O'na kullukta bulunmayı tebliğ etmiştir. Hz. İsa'nın bu şahitliğinin ahiret gününde olacağı, yani yukarıda bildirilen ayetlerin hesap gününe dair bir haber olduğu, Maide Suresi'nin 119. ayetinden de anlaşılmaktadır. Ayette bildirilen, **"Bu, doğrulara doğru söylemelerinin yarar sağladığı gündür."** açıklaması buna işaret etmektedir.

Görüldüğü gibi, söz konusu ayetlerde geçmişe dair değil, geleceğe yönelik bir anlatım vardır. **"... Beni vefat ettirdiğinde..."** şeklinde ayette yer alan cümlede de, Hz. İsa'nın geçmişte öldüğü şeklinde tefsir edilebilecek hiçbir işaret yoktur. Diğer bir deyişle, bu ayette bildirilen ifadenin Hz. İsa'nın daha önce ölmüş olduğunu gösteren bir delil olarak kullanılması mümkün değildir.

Diğer yandan, İslam alimlerinin büyük çoğunluğu da, ayette yer alan bilginin –daha önce de vurguladığımız gibi- Hz. İsa'nın ölmesi anlamında değil, Hz. İsa'nın Allah Katına yükseltilmesi anlamında kullanıldığı konusunda hemfikirdirler. Örneğin İslam alimi Fahruddin Razi, ayette bildirilen anlamın "Hz. İsa'nın göğe çekilmesi" olduğunu açıklamaktadır.[74] Aynı şekilde, İbn Kesir, "bu ayetin Hz. İsa'nın ölümüne işaret etmediğini, kıyamet gününde gerçekleşecek bir muhaverreyi (konuşma) anlattığını ve ayette bilinen anlamda ölüm kelimesinin kullanılmadığını" söylemektedir.[75] *Mevkifü'l Akl* adlı eserde ise Şeyhülislam Mustafa Sabri, ayeti şu şekilde tefsir etmektedir: "Sen beni aralarından çekip aldın ve yeryüzünde ilişkimi sona erdirdin." Bu tefsirle birlikte Mustafa Sabri konuyu şöyle açıklamaktadır; "Bu, Katına yükseltmek suretiyle almaktır, yoksa öldürmek değildir." Hasan Basri Çantay, Ömer Nasuhi Bilmen ve Sabuni gibi çağdaş müfessirler de, ayette geçen "vefat ettirmek" kelimelerinin, "Sen beni içlerinden (Kendine çekip) semaya kaldırdın" manasına geldiğini söylemişlerdir.[76]

İDDİA II VE AÇIKLAMASI

Kitabın önceki bölümlerinde detaylı olarak incelediğimiz gibi Hz. İsa'nın Allah Katına yükseltilmesi, Hz. İsa'nın ölmemiş olduğunu gösteren önemli delillerden biridir. Ancak, bu konu bazı kimseler tarafından yanlış yorumlanmaktadır. Bu yanlış yorumların temelinde, söz konusu kimselerin Hz. İsa'nın yükseltilmesini bizim bağımlı olduğumuz zaman ve mekan kavramları ile değerlendirmeye kalkışmaları yer almaktadır. Bu da, onların Hz. İsa'nın fiziksel olarak bilinen anlamda gökyüzünde olduğu gibi sapkın bir kanaate kapılmalarına, bu kanaatleri nedeniyle de Hz. İsa'nın Allah Katına yükseltildiği gerçeğini tamamen reddetmelerine sebep olmaktadır. Oysa, bu son derece yanlış bir düşüncedir. Öncelikle, Hz. İsa'nın Allah Katına yükseltilmesi ile kasıt, Hz. İsa'nın bilinen anlamda gökyüzünde yaşamaya başlaması değildir. Hz. İsa'nın yükseltilmesinden kasıt, Allah'ın Hz. İsa'yı zamandan ve mekandan bağımsız ayrı bir boyuta almasıdır. (En doğrusunu Allah bilir.)

İnsanlar zaman ve mekanla sınırlı bir boyutta yaşarlar ve yalnızca bu boyutun sınırları içerisinde, Allah'ın takdir ettiği kadarıyla ve O'nun dilediği şekilde, olayları algılar ve kavrarlar. Ancak Kuran'ın pek çok ayetinde, insanların bildikleri boyutların dışında boyutların da var olduğu bildirilmiştir. Örneğin melekler ve cinler, bizim bildiğimiz ve algılayabildiğimiz boyutun dışında bir boyuttadırlar. Ve Rabbimiz dilediği takdirde, melekler ve cinler kendilerinin bulunduğu boyuttan insanların bulunduğu

boyuta geçebilmektedirler. Kuran'da, diğer boyutların varlığına işaret eden ayetler incelendiğinde bu konu daha iyi anlaşılacaktır.

1. Allah Alemlerin Rabbidir

Allah'ın Kuran'da bildirilen sıfatlarından biri de "alemlerin Rabbi" olmasıdır. Bu, insanların bildiği ve yaşadığı dışında başka alemlerin de olduğuna işaret etmektedir. (En doğrusunu Allah bilir.) Allah, bizim bildiğimiz ve bilmediğimiz, kavrayabildiğimiz ve kavrayamadığımız tüm alemlerin Yaratıcısı ve Rabbi'dir. Kuran'da "alemlerin Rabbi" ifadesinin yer aldığı bazı ayetler şu şekildedir:

Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum; ücretim yalnızca alemlerin Rabbine aittir. (Şuara Suresi, 109)

Gerçekten o (Kur'an), alemlerin Rabbinin (bir) indirmesidir. (Şuara Suresi, 192)

Oraya gittiğinde, kendisine seslenildi: "Ateş (yerin)de olanlar da, çevresinde bulunanlar da kutlu kılınmıştır. Alemlerin Rabbi olan Allah Yücedir. (Neml Suresi, 8)

Derken oraya geldiğinde, o kutlu yerdeki vadinin sağ yanında olan bir ağaçtan: "Ey Musa, alemlerin Rabbi olan Allah Benim;" diye seslenildi. (Kasas Suresi, 30)

Kendisinde şüphe olmayan bu Kitab'ın indirilişi alemlerin Rabbi tarafındandır. (Secde Suresi, 2)

Melekleri de arşın etrafını çevirmişler olarak Rablerini hamd ile tesbih ettiklerini görürsün. Aralarında hak ile hüküm verilmiştir ve: "alemlerin Rabbine hamd olsun" denilmiştir. (Zümer Suresi, 75)

2. Şehitler İnsanların Bilmediği Bir Boyutta Yaşamaktadırlar

Kuran'da, insanların bildiği boyutun dışında başka boyutların olduğuna işaret eden ayetlerden bir diğeri de şehitlerin makamının ve konumunun bildirildiği ayetlerdir. Bu ayetlerden birinde şu şekilde buyurulmaktadır:

Ve sakın Allah yolunda öldürülenlere "ölüler" demeyin; hayır onlar diridirler. Fakat siz bunun şuurunda değilsiniz. (Bakara Suresi, 154)

Allah, şehit olanları -dünyada bilinen anlamıyla ölmüş görünmelerine rağmen- ölüler olarak adlandırmamamızı bildirmiştir. Ayette, şehitlerin ölü değil diri oldukları, ancak bunun ne şekilde olduğunun insanlar tarafından tam anlamıyla kavranamayacağı haber verilmiştir. Ayette bildirilen **"... Fakat siz şuurunda değilsiniz."** ifadesi de, insanların bu konumu bilmediklerinin ve dünya koşullarında anlayamayacaklarının işaretidir. (En doğrusunu Allah bilir.) Şehitlerin konumunu bildiren başka ayetlerde ise, zaman ve mekanın olmadığı, daha farklı bir boyutta Allah'ın onlar için yaşam takdir ettiği şu şekilde bildirilmektedir:

Allah yolunda öldürülenleri sakın 'ölüler' saymayın. Hayır, onlar, <u>Rableri Katında diridirler, rızıklanmaktadırlar.</u> Allah'ın Kendi fazlından onlara verdikleriyle sevinç içindedirler. Onlara arkalarından henüz ulaşmayanlara müjdelemeyi isterler ki, onlara hiçbir korku yoktur, mahzun da olacak değillerdir. Onlar, Allah'tan bir nimeti, bir fazlı (bolluğu) ve gerçekten Allah'ın mü'minlerin ecrini boşa çıkarmadığını müjdelemektedirler. (Al-i İmran Suresi, 169-171)

Görüldüğü gibi şehitler, insanlar tarafından bilinmeyen bir boyutta yaşamaktadırlar. O boyutta rızıklanmakta, sevinç duymakta, kendilerinden sonra gelenlere müjde vermek istemektedirler. Bu durumda özünü kavrayamadıkları için Hz. İsa'nın Allah Katına yükseltilmiş olmasıyla ilgili yersiz şüphe ve tereddüte kapılanların, şehitlerin yaşatıldıkları boyuttan da şüphe duymaları gerekir. Oysa, bundan şüphe duymayı gerektirecek hiçbir delilleri yoktur. Öte yandan, tıpkı şehitlerin, meleklerin, cinlerin olduğu gibi Hz. İsa'nın da insanların bildiğinden farklı bir boyutta yaşadığının ve Allah dilediğinde, tekrar yeryüzüne döneceğinin onlarca açık delili vardır. Allah Hz. İsa'yı Kendi Katına almıştır ve Allah'ın takdir ettiği vakit geldiğinde, tekrar yeryüzüne –zaman ve mekanın olduğu boyuta- dönecektir. (En doğrusunu Allah bilir.)

3. Melekler Bulundukları Boyuttan Yeryüzüne İnmekte ve Tekrar Allah Katına Çıkmaktadırlar

Meleklerin varlığına inanmak, imanın temel esaslarından biridir. Allah, Kuran'da meleklerle ilgili çeşitli bilgiler vermiştir. Melekler, sürekli Allah'ı anıp yücelten, Rabbimiz'in kendileri için belirlediği görevi tam ve eksiksiz olarak yerine getiren, Allah'a gönülden teslim olmuş varlıklardır. İnsanların bildiği zaman ve mekan boyutundan farklı bir boyutta yaşarlar. Meleklerin yaşadığı boyutun, bizim bildiğimiz kavramların dışında olduğuna işaret eden bir ayet şu şekildedir:

(Bu azap) Yüce makamlar sahibi olan Allah'tandır. Melekler ve Ruh (Cebrail), O'na, süresi elli bin yıl olan bir günde çıkabilmektedir. (Mearic Suresi, 3-4)

Ayette bildirilen **"elli bin yıl olan bir gün"** ifadesi, meleklerin bizim sınırlı olduğumuz zaman kavramı ile sınırlı olmadıklarını göstermektedir. Ayrıca insanın bildiği zaman kavramının ötesinde bir yaşam daha olduğunun ve bu yaşamın dünyadakine benzer bir zaman veya mekan kavramına bağımlı olmadığının delillerinden biridir. Hz. İsa'nın da böyle bir boyutta yaşıyor olması mümkündür. (En doğrusunu Allah bilir.)

Meleklerin, Allah'ın dilediği vakitte takdir ettiği bir iş için dünyaya geliyor olmaları ise, diğer boyutlardan bizim boyutumuza geçişin Rabbimiz'in izin vermesiyle mümkün olduğunu göstermektedir. Kuran'da meleklerin, kimi zaman Allah'ın insanlara vahyini iletmek, kimi zaman da müminlere yardım etmek ve onlara destek olmak için Allah'ın izniyle yeryüzüne indikleri bildirilmektedir:

Sen müminlere: "Rabbiniz'in size meleklerden indirilmiş üç bin kişiyle yardım iletmesi size yetmez mi?" diyordun. (Al-i İmran Suresi, 124)

Kullarından dilediklerine, melekleri emrinden olan ruh ile indirir: "Ben'den başka İlah yoktur, şu halde Ben'den korkup-sakının" diye uyarın. (Nahl Suresi, 2)

Bir başka ayette ise meleklerin Allah'ın takdir edeceği farklı görevler için de yeryüzüne inebildikleri haber verilmiştir:

Melekler ve ruh, onda Rablerinin izniyle her bir iş için inerler. (Kadir Suresi, 4)

Ayrıca, Kuran'da Hz. İbrahim'e ve Hz. Lut'a meleklerin elçiler olarak gelip kavimlerine gelecek azabı haber verdikleri; Hz. Zekeriya'ya gelip onu bir çocuk ile müjdeledikleri; Hz. Meryem'e gelip kendisinin seçkin kılındığını ve Hz. İsa'nın doğumunu haber verdikleri bildirilmektedir. Kuran-ı Kerim'in Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'e Cebrail aracılığı ile vahyedilişi ve Efendimiz (sav)'in Cebrail'i görüşü ise şu şekilde anlatılmaktadır:

Ona (bu Kur'an'ı) üstün (oldukça çetin) bir güç sahibi (Cebrail) öğretmiştir. (Ki o,) Görünümüyle çarpıcı bir güzelliğe sahiptir. Hemen doğruldu. O, en yüksek bir ufuktaydı. Sonra yaklaştı, derken sarkıverdi. Nitekim (ikisi arasındaki uzaklık) iki yay kadar (oldu) veya daha yakınlaştı. Böylece O'nun kuluna vahyettiğini vahyetti. Onun gördüğünü gönül

yalanlamadı. Yine de siz gördüğü (şey) üzerinde onunla tartışacak mısınız? Andolsun, onu bir de diğer inişte görmüştü. Sidretü'l-Münteha'nın yanında. Ki Cennetü'l-Me'va onun yanındadır. Sidreyi örten örtmekte iken, göz kayıp-şaşmadı ve (sınırı) aşmadı. Andolsun, o, Rabbinin en büyük ayetlerinden olanı gördü. (Necm Suresi, 5-18)

Görüldüğü gibi melekler, Allah'ın dilemesiyle çeşitli dönemlerde yeryüzüne inmekte ve tekrar Allah Katına çıkmaktadırlar. Ancak onların Allah Katına çıkıyor olmaları, elbette dünyada bizim bildiğimiz kavramlara göre yok olmaları anlamına gelmemektedir. Sadece başka bir boyuta geçmekte, bizim kavrayışımız dışında yaşamlarına devam etmektedirler. Benzer bir şekilde Hz. İsa'nın Allah Katına alınmış olması da, öldüğü anlamına gelmez. Nitekim, pek çok ayette Hz. İsa'nın ölmediği açık olarak bildirilmekte, hadislerle de bu gerçek bir kez daha teyid edilmektedir. Hz. İsa da bizim kavrayamadığımız bir boyutta diridir. Ayrıca, meleklerin iki boyut arasında, Allah'ın dilemesiyle, hareket ediyor olmaları, Rabbimiz dilediği takdirde bunun çok kolay olduğunu göstermektedir. Hz. İsa da, Allah'ın takdir ettiği vakit geldiğinde, yeryüzüne geri dönecek ve Rabbimiz'in elçisi olarak insanları gerçek din ahlakına davet edecektir. (En doğrusunu Allah bilir.)

Tüm bu deliller, Allah'ın gücünü ve kudretini gereği gibi takdir edemedikleri için Hz. İsa'nın ölmediği ve yeryüzüne geri döneceği gerçeğini reddetmeye çalışan kimselerin, büyük bir yanılgı içinde olduklarının göstergesidir. Unutmamak gerekir ki, Allah üstün güç ve kudret sahibi, herşeye kadir olandır. Dilediğini dilediği şekilde yaratır. İlmi sonsuzdur. İnsanın sahibi olduğu her türlü bilgi ise, Allah'ın takdir ettiği kadarıyla sınırlıdır. İnsan bir olayı, bu olayın ne şekilde gerçekleştiğini ve hikmetlerini ancak Allah'ın dilediği ölçüde kavrayabilir. Hz. İsa'nın inkarcılardan kurtarılıp Allah Katına alınması da, insanların ne şekilde meydana geldiğini tam olarak kavrayamadıkları olaylardan biri olabilir. İnkar edenler Hz. İsa'yı öldürmek için geldiklerinde büyük bir mucize gerçekleşmiştir. Mucizeler, iman edenlerin imanlarını güçlendiren, iman etmeyen bazı insanların imanlarına vesile olan harikalardır. Müminler şahit oldukları her mucizede, Allah'a yönelip döner, O'nun üstün gücünü tesbih ederler. Allah'a duydukları saygı dolu korku, içli sevgi daha da güçlenir, şevkleri ve heyecanları artar. Hz. İsa'nın inkarcıların tuzaklarından korunup, bedeni ve ruhuyla birlikte bu boyuttan ayrılması da, müminlere heyecan veren mucizelerden biridir. Allah'ın belirlediği süre geldiğinde, büyük bir mucize daha gerçekleşecek ve Hz. İsa dünyaya geri dönecektir. Bu gerçek, ayetlerle ve hadislerle müjdelenmiştir ve tüm iman edenlerin üzerinde düşünmesi gereken bir harikadır.

Kuran'da Yer Alan Diğer İşari Anlatımlar

Bu konunun başında da belirttiğimiz gibi, Hz. İsa'nın Allah Katına yükseltilmiş olmasını kavrayamayan kimselerin yaptıkları en önemli hatalardan biri Allah'ın zamandan ve mekandan münezzeh olduğu gerçeğini gereği gibi düşünmemeleridir. Oysa Kuran'da önceki satırlarda yer verdiğimiz gibi, insanların bildiği ve şahit olduğu boyutlar dışında boyutların olduğuna dair pek çok delil vardır. Bazı ayetlerde ise işari anlatımlar yer almaktadır. Bu işari anlatımlar da, Hz. İsa'nın Allah Katına yükselişi konusunun Kuran'daki delillerini anlamak açısından önemlidir. Örneğin, Bakara Suresi'nin 210. ayetinde Rabbimiz, "bütün işlerin Kendisi'ne döndürüldüğünü" bildirmektedir:

Onlar, bulut gölgeleri içinde Allah'ın (azabının) meleklerle onlara gelmesini ve (azap) emrinin gerçekleşmesini mi gözlüyorlar? <u>Oysa bütün işler Allah'a döner.</u> (Bakara Suresi, 210)

Bir başka ayette ise, tüm işlerin insanların zaman kavramına göre "bin yıl süreli bir günde" Allah'a yükseldiği haber verilir:

Gökten yere her işi O evirip düzene koyar. Sonra (işler,) sizin saymakta olduğunuz bin yıl süreli bir günde yine O'na yükselir. (Secde Suresi, 5)

Bu ayetlerde bildirilen "tüm işlerin Allah'a dönüyor" olması, Allah'ın zamandan ve mekandan münezzeh olduğu gerçeğinin delillerinden biridir. Allah, kainatta olan tüm olayları, en ince ayrıntısına kadar bilendir. Açıkça yapılan bir iş de gizlice gerçekleştirildiği düşünülen bir hareket de dahil olmak üzere hiçbir şey Rabbimiz'den saklı kalmaz. Söz konusu ayetlerde **"bütün işler Allah'a döner"** mealindeki ifadelerle bu gerçeğe işaret edilmektedir. Bir diğer ayette ise, Hz. Muhammed (sav)'le birlikte hicret eden müminlerin durumu haber verilirken, şöyle buyurulmaktadır:

... <u>Allah'a ve Resulü'ne hicret etmek üzere evinden çıkan</u>, sonra kendisine ölüm gelen kişinin ecri şüphesiz Allah'a düşmüştür... (Nisa Suresi, 100)

Bu ayette geçen "Allah'a hicret eden" ifadesi de, Rabbimiz'in mekandan münezzeh olduğunu bildiren işari anlamlardan biridir. Müşriklerin ve inkar edenlerin baskısı nedeniyle yurtlarından çıkan ve Hz. Muhammed (sav)'le birlikte hicret eden müminler elbette, zaman ve mekan kavramlarıyla sınırlı olarak düşündüğümüz manada Allah'a hicret etmemişlerdir. Bu ayette de işari manada bir anlatım vardır. Salih müminlerin

Allah'ın rızası ve rahmetini umarak yurtlarından çıkıp, Peygamber Efendimiz (sav)'e itaat ederek başka bir yerleşim yerine hicret etmeleri haber verilmektedir.

Aynı şekilde, Hz. İbrahim'in Kuran'da bildirilen **"Şüphesiz ben, Rabbime gidiciyim; O, beni hidayete erdirecektir."** (Saffat Suresi, 99) ayeti de, Hz. İbrahim'in hicretine işaret etmektedir.

Ayrıca Kuran'da, insanların bildiği zaman, uyku ve ölüm kavramının dışında, uyutulan veya öldürülen sonra da yeniden diriltilen insanlardan bahsedilmektedir. Bunlardan biri, yüzyıl ölü bırakıldıktan sonra diriltildiği bildirilen kimsedir. Diğeri ise, uzun yıllar uyuduktan sonra uyandırılan Kehf Ehli'dir.

Yüzyıl sonra diriltilen adam

Yüzyıl ölü bırakıldıktan sonra diriltilen adamın durumu ayette şöyle haber verilir:

Ya da altı üstüne gelmiş ıssız duran bir şehre uğrayan gibisini (görmedin mi?) Demişti ki: "Allah burasını ölümünden sonra nasıl diriltecekmiş?" Bunun üzerine Allah onu yüzyıl ölü bıraktı sonra onu diriltti. (Ve ona) Dedi ki: "Ne kadar kaldın?" O: "Bir gün veya bir günden az kaldım" dedi. (Allah ona:) "Hayır yüz yıl kaldın, böyleyken yiyeceğine ve içeceğine bak henüz bozulmamış; eşeğine de bir bak; (bunu yapmamız) seni insanlara ibret-belgesi kılmamız içindir. Kemiklere de bir bak nasıl biraraya getiriyoruz sonra da onlara et giydiriyoruz?" dedi. O kendisine (bunlar) apaçık belli olduktan sonra dedi ki: "(Artık şimdi) Biliyorum ki gerçekten Allah herşeye güç yetirendir. (Bakara Suresi, 259)

Allah, dilediğini dilediği surette yaratan, herşeye kadir olandır. Ayette haber verilen adamın durumu bu gerçeğin örneklerinden biridir. Zaman ve mekan kavramlarından münezzeh olan Rabbimiz, dilediği takdirde insanları da bilinen zaman ve mekan kavramlarının dışına çıkarabilir, onlara olağanüstü durumlar yaşatabilir. Hiç şüphesiz bu, Allah için çok kolaydır. Zamanla ve mekanla sınırlı olan insandır. Rabbimiz ise zamandan, mekandan, her türlü eksiklik ve noksanlıktan münezzeh olan, istediğini dilediği şekilde yaratandır. Allah'ın "ol" demesi bir işin gerçekleşmesi için yeterlidir. Bu gerçek, ayetlerde şöyle haber verilir:

Onu istediğimizde herhangi bir şey için sözümüz, ona yalnızca "Ol" demekten ibarettir; o da hemen oluverir. (Nahl Suresi, 40)

Dirilten ve öldüren O'dur. Bir işin olmasına hükmetti mi, ona yalnızca: "Ol" der, o da hemen oluverir. (Mümin Suresi, 68)

Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksizin) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "Ol" der, o da hemen oluverir. (Bakara Suresi, 117)

Kehf Ehli'nin yıllar sonra uyandırılmaları

Konuya işaret eden diğer bir örnek ise Kehf Suresi'ndeki "Ashab-ı Kehf" kıssasındadır.

Allah Kehf Suresi'nde, din ahlakına karşı olan hükümdarın zulmünden korunmak için mağaraya sığınan bir grup gencin haberlerini bildirmektedir. Bu kıssada onların uzun yıllar uyuduktan sonra tekrar uyandırıldıkları anlatılmaktadır. Ayetler şöyledir:

O gençler mağaraya sığındıkları zaman demişlerdi ki: "Rabbimiz Katından bize bir rahmet ver ve işimizden bize doğruyu kolaylaştır (bizi başarılı kıl). Böylelikle mağarada yıllar yılı onların kulaklarına vurduk (derin bir uyku verdik). (Kehf Suresi, 10-11)

Sen onları uyanık sanırsın oysa onlar (derin bir uykuda) uyuşmuşlardır. Biz onları sağ yana ve sol yana çeviriyorduk. Köpekleri de iki kolunu uzatmış yatıyordu. Onları görmüş olsaydın geri dönüp onlardan kaçardın onlardan içini korku kaplardı. Böylece, aralarında bir sorgulama yapsınlar diye onları diriltti̇k (uyandırdık). İçlerinden bir sözcü dedi ki: "Ne kadar kaldınız?" Dediler ki: "Bir gün veya günün bir (kaç saatlik) kısmı kadar kaldık." Dediler ki: "Ne kadar kaldığınızı Rabbiniz daha iyi bilir; şimdi birinizi bu paranızla şehre gönderin de, hangi yiyecek temizse baksın, size ondan bir rızık getirsin; ancak oldukça nazik davransın ve sakın sizi kimseye sezdirmesin." (Kehf Suresi, 18-19)

Kuran'da gençlerin mağarada kaç yıl kaldıkları haber verilmemiştir. Ayette bildirilen "yıllar yılı kaldılar" ifadesi, bu sürenin çok kısa olmadığına işaret etmektedir. (En doğrusunu Allah bilir.) Ayrıca ayette, insanların Kehf Ehli'nin mağarada kalış süresiyle ilgili olarak yaptıkları tahminin 309 yıl olduğu bildirilmektedir. Bu da oldukça uzun bir süre mağarada kaldıklarının bir diğer işaretidir:

Onlar mağaralarında üç yüz yıl kaldılar ve dokuz (yıl) daha kattılar. De ki: "Ne kadar kaldıklarını Allah daha iyi bilir. Göklerin ve yerin gaybı O'nundur. O, ne güzel görmekte ve ne güzel işitmektedir. O'nun dışında onların bir Velisi yoktur. Kendi hükmünde hiç kimseyi ortak kılmaz." (Kehf Suresi, 25-26)

Dünya şartlarına göre insanların böylesine uzun bir süre uyumaları mümkün değildir. Dolayısıyla bu ayette bildirilen uyku bizim bildiğimiz anlamda bir uykuya değil,

Kehf Ehli'nin zaman ve mekanın olmadığı farklı bir boyuta alınmalarına ve yeniden dünyaya gönderilmelerine işaret ediyor olabilir. (En doğrusunu Allah bilir.)

Tıpkı uykudan uyanan insanlar gibi bu kişiler de yeniden hayata dönmüşlerdir. Benzer bir şekilde, Hz. İsa da zamanı geldiğinde tekrar dünya üzerinde yaşamaya dönecek, Allah'ın ona bahşettiği şerefli sorumluluğunu yerine getirdikten sonra, **"Dedi ki: "Orada (dünyada) yaşayacak, orada ölecek ve oradan çıkarılacaksınız."** (Araf Suresi, 25) hükmünün bir gereği her insan gibi dünyada ölecektir. (En doğrusunu Allah bilir.)

İDDİA III VE AÇIKLAMASI

Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez gelişine inanmayanların öne sürdükleri iddiaların bir diğerinde ise Enbiya Suresi'nin 34-35. ayetleri kullanılmaktadır. Ayetlerde şu şekilde bildirilmektedir:

Senden önce hiçbir beşere ölümsüzlüğü vermedik; şimdi sen ölürsen onlar ölümsüz mü kalacaklar? Her nefis ölümü tadıcıdır. Biz sizi, şerle de, hayırla da deneyerek imtihan ediyoruz ve siz Bize döndürüleceksiniz. (Enbiya Suresi, 34-35)

Bazı kimseler bu ayetlerde bildirilen; "hiçbir beşere ölümsüzlüğü vermedik" ve "her nefis ölümü tadıcıdır" ifadelerine dikkat çekerek, Hz. İsa'nın da ölmüş olduğunu öne sürmektedirler. Bu iddiayı ortaya atanların bir mantık çelişkisi içinde oldukları anlaşılmaktadır. Kuran'ın pek çok ayetinde Hz. İsa'nın ölmediği açık olarak ifade edilmektedir. Allah, Hz. İsa'yı inkar edenlerin kurduğu tuzaktan koruyup kurtardığını haber vermiştir. Bu, Peygamber Efendimiz (sav)'in de bir müjdesidir. İslam alimlerinin büyük çoğunluğu da aynı kanaattedirler. Ancak elbette, Hz. İsa'nın ölmemiş ve Allah Katına yükseltilmiş olması, kendisinin ölümsüz olduğu manasına gelmemektedir. Ayrıca Hz. İsa'nın yeniden yeryüzüne gelişi ile ilgili yapılan açıklamaların hiçbirinde, Hz. İsa'nın ölümsüz olduğu düşüncesi ifade edilmemekte, böyle sapkın bir görüş savunulmamaktadır. Tüm delillerin gösterdiği ve üzerinde durulan gerçek şudur: Hz. İsa henüz ölmemiştir, yeryüzüne tekrar gelecektir, ölümü de ikinci gelişinden sonra gerçekleşecektir. (En doğrusunu Allah bilir.)

Söz konusu kimselerin böyle bir açıklama öne sürmelerinin nedeni, Hz. İsa'nın ölmemiş olduğunu açıkça gösteren delilleri tam anlamıyla inceleyememiş veya anlayamamış olmaları olabilir. **"O, yalnızca bir kuldur; kendisine nimet verdik ve onu İsrailoğulları'na bir örnek kıldık."** (Zuhruf Suresi, 59) ayetiyle de bildirildiği gibi, Hz. İsa da Allah'ın yarattığı bir kuldur ve tüm beşer gibi ölümlüdür. Ancak Rabbimiz kendisine pek çok lütufta bulunmuş, onu seçkin ve onurlu kılmıştır. Allah'ın kendisine lütfettiği nimetler ve mucizeler nedeniyle Hz. İsa'yı, ilahlaştırma yanılgısına

düşenler, birtakım Hıristiyanlar olmuştur. Müslümanlar ise, Hz. İsa'ya –diğer tüm peygamberlere olduğu gibi- derin bir sevgi ve saygı duyarlar, ancak onun da diğer tüm elçiler gibi Allah'ın yarattığı bir kul olduğunun bilincindedirler. Kuran'da şöyle bildirilir:

Meryem oğlu Mesih, yalnızca bir elçidir. Ondan önce de elçiler gelip geçti. Onun annesi dosdoğrudur, ikisi de yemek yerlerdi. Bir bak, onlara ayetleri nasıl açıklıyoruz? (Yine) bir bak, onlar ise nasıl da çevriliyorlar? (Maide Suresi, 75)

İDDİA IV VE AÇIKLAMASI

Bazı kimseler de Hz. İsa'nın ölmediği ve tekrar yeryüzüne geleceği inancının Hıristiyanlığa ait, dolayısıyla tahrif edilmiş bir inanç olduğu yanılgısını öne sürmektedirler. Ancak bu son derece yanlıştır.

Öncelikle şunu belirtmek gerekir ki, dünyadaki diğer iki İlahi din olan Yahudilik ve Hıristiyanlık zaman içerisinde dejenere olmuş, bu dinlerin içlerine birtakım hurafeler ve batıl inanışlar karışmıştır. Bununla birlikte, Yahudilerin kutsal kitabı Tevrat ve Hıristiyanların kutsal kitabı İncil incelendiğinde, hak dine ait bazı inanç ve ahlak esaslarının da muhafaza edildiği ve Kuran ile mutabık yönlerinin olduğu açıkça görülecektir. Söz konusu dinlerin hangi inançlarının tahrif edilmiş, hangilerinin hak dine uygun olduğunu ise ancak Kuran'ı ve Peygamber Efendimiz (sav)'in sünnetini rehber edinerek belirleyebiliriz.

Kuran, Allah Katından gönderilmiş son hak kitaptır. Allah, Kuran'ın indiriliş hikmetlerinden birinin de, insanların haklarında ihtilafa düştükleri konularda onları doğru yola iletmesi olduğunu bildirmiştir. Kuran'ın indirilmesinden önce çeşitli konularda kendi aralarında ayrılığa düşen Yahudiler ve Hıristiyanlara, Kuran'la birlikte bu konulardaki en doğru ve hak bilgi gelmiştir. Ayetlerde şu şekilde bildirilmektedir:

Biz Kitab'ı ancak, hakkında ihtilafa düştükleri şeyi onlara açıklaman ve inanan bir kavme rahmet ve hidayet olması dışında (başka bir amaçla) indirmedik. (Nahl Suresi, 64)

Ey Kitap Ehli, kitaptan gizlemekte olduklarınızın çoğunu size açıklayan ve birçoğundan geçiveren elçimiz geldi. Size Allah'tan bir nur ve apaçık bir kitap geldi. (Maide Suresi, 15)

Kuran'da Hz. Musa ve Hz. İsa'nın hayatları, onlara tabi olan inananların yaşamları, temel inançları, ahlaki değerleri, Müslümanların Yahudilere ve Hıristiyanlara bakış açısının ve tavrının nasıl olması gerektiği gibi konular detaylı olarak açıklanmıştır. Yahudiler ve Hıristiyanlarla ilgili Kuran'da yer alan önemli bilgilerden biri de, bu

dinlerde dejenere olmuş inanç ve hükümlerin hangileri olduğudur. Tahrif olmuş inançların başında Hıristiyanların, Hz. İsa'nın Allah'ın oğlu olduğunu öne sürmeleri gelmektedir. (Allah'ı tenzih ederiz.) Hıristiyanlar, bu konuda büyük bir sapkınlık içine düşmüş ve Hz. İsa'yı ilahlaştırmaya kalkışmışlardır. Aynı şekilde, Hıristiyanlık inancının temel esaslarından biri haline gelen üçleme de sapkın bir inanıştır. Allah Kuran'da Hıristiyanların dinlerini bu şekilde tahrif etmekle çok büyük bir sorumluluk yüklendiklerini bildirmiştir. Konuyla ilgili bazı ayetler şu şekildedir:

Yahudiler: "Üzeyir Allah'ın oğludur" dediler; Hıristiyanlar da: "Mesih Allah'ın oğludur" dediler. Bu, onların ağızlarıyla söylemeleridir; onlar, bundan önceki inkar edenlerin sözlerini taklid ediyorlar. Allah onları kahretsin; nasıl da çevriliyorlar? (Tevbe Suresi, 30)

Ey Kitap Ehli, dininiz konusunda taşkınlık etmeyin, Allah'a karşı gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesih İsa, ancak Allah'ın elçisi ve kelimesidir. Onu ('Ol' kelimesini) Meryem'e yöneltmiştir ve O'ndan bir ruhtur. Öyleyse Allah'a ve elçisine inanınız; "üçtür" demeyiniz. (Bundan) kaçının, sizin için hayırlıdır. Allah, ancak bir tek İlah'tır. O, çocuk sahibi olmaktan Yücedir. Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Vekil olarak Allah yeter. (Nisa Suresi, 171)

Andolsun, "Şüphesiz, Allah Meryem oğlu Mesih'tir." diyenler küfre düşmüştür. De ki: "O, eğer Meryem oğlu Mesih'i, onun annesini ve yeryüzündekilerin tümünü helak (yok) etmek isterse, Allah'tan (bunu önlemeye) kim bir şeye malik olabilir? Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin tümünün mülkü Allah'ındır; dilediğini yaratır. Allah herşeye güç yetirendir. (Maide Suresi, 17)

Hıristiyanların bu tarz sapkın inanışlar geliştirmekle ne kadar büyük bir sorumluluk yüklendikleri bir başka ayette ise şu şekilde bildirilir:

"Rahman çocuk edinmiştir" dediler. Andolsun, siz oldukça çirkin bir cesarette bulunup-geldiniz. Neredeyse bundan dolayı, gökler paramparça olacak, yer çatlayacak ve dağlar yıkılıp göçüverecekti. Rahman adına çocuk öne sürdüklerinden (ötürü bunlar olacaktı.) Rahman (olan Allah)a çocuk edinmek yaraşmaz. (Meryem Suresi, 88-92)

Bunun yanı sıra, Hıristiyanlık ve Yahudilikte ahiret gününe, peygamberlere, meleklere iman gibi temel inanç esasları; dürüst olmak, yardım sever olmak, sabırlı ve vefakar olmak, ihtiyaç içinde olanları koruyup kollamak, adaleti sağlamak, güzel söz

söylemek, mütevazı olmak, barışsever olmak gibi hak din ahlakının gereği olan değerler muhafaza edilmiştir. Ayetlerde samimi olarak iman eden Kitap Ehli'nin bazı güzel özellikleri şu şekilde bildirilmiştir:

Onların hepsi bir değildir. Kitap Ehli'nden bir topluluk vardır ki, gece vaktinde ayakta durup Allah'ın ayetlerini okuyarak secdeye kapanırlar. Bunlar, Allah'a ve ahiret gününe iman eder, maruf olanı emreder, münker olandan sakındırır ve hayırlarda yarışırlar. İşte bunlar salih olanlardandır. Onlar hayırdan her ne yaparlarsa, elbette ondan yoksun bırakılmazlar. Allah, muttakileri bilendir. (Al-i İmran Suresi, 113-115)

Hıristiyanların Hz. İsa'nın ölmediğine ve yeryüzüne ikinci kez geleceğine dair inançlarına da Kuran'da açıklık getirilmiştir. Hangi yönlerinin batıl, hangi yönlerinin hak olduğu açıklanmıştır. Hz. İsa'nın Allah Katına yükseltilmesi konusunda Hıristiyanların, üçleme ve Hz. İsa'yı sözde ilahlaştırma gibi sapkın inançlarından kaynaklanan birtakım yanlış yorumları bulunmaktadır. Buna göre Hıristiyanlar, Hz. İsa'nın tüm insanların günahının bir kefareti olarak çarmıha gerildiğini, çarmıhta öldükten sonra yeniden dirilip Allah Katına yükseldiğini öne sürmektedirler. Hıristiyanların bu yorumları dejenere edilmiş, gerçek dine uygun olmayan yorumlardır. Allah, Kuran'da hiçbir insanın bir diğerinin günahını yüklenemeyeceğini bildirmiştir. Herkesin yaptıkları kendi lehine veya aleyhinedir. Her nefis hesap gününde tek başına sorguya çekilecek ve –Allah'ın dilemesi dışında- hiç kimse bir başkasına yardım etmeye güç yetiremeyecektir. Bu gerçek ayette şu şekilde bildirilmiştir:

Kim hidayete ererse, kendi nefsi için hidayete erer; kim de saparsa kendi aleyhine sapar. Hiçbir günahkar, bir başkasının günah yükünü yüklenmez. Biz, bir elçi gönderinceye kadar (hiçbir topluma) azap edecek değiliz. (İsra Suresi, 15)

Hz. İsa ise, Allah'ın elçisi ve peygamberidir. O, **"Gerçekten Allah, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz'dir. Öyleyse O'na ibadet edin. Dosdoğru olan yol işte budur."** (Al-i İmran Suresi, 51) ayetiyle bildirildiği gibi halkını yalnızca Allah'a kulluk etmeye, Allah'ın razı olduğu bir hayat yaşamaya çağırmıştır. Onları ahiret gününün azabına karşı uyarıp korkutmuştur. Gösterdiği büyük mucizeler ise Allah'ın dilemesiyle gerçekleşmiştir. Allah dilemedikçe, tüm insanlar gibi Hz. İsa'nın da hiçbir şeye güç yetirmesi mümkün değildir. Kuran'da Hz. İbrahim'in duasını haber veren ayetlerde bildirildiği gibi, insanı **"... yediren ve içiren, hastalandığında şifa veren, öldüren ve dirilten, ahiret gününde iyilikte bulunanları bağışlayacak, kötülükte bulunanları azaplandıracak olan"** (Şuara Suresi, 79-82) yalnızca Allah'tır.

Hıristiyanlar ise, Hz. İsa'nın tüm insanlığın günahlarının kefareti olarak çarmıha gerildiğini söyleyerek büyük bir hataya düşmüşlerdir.

Ancak Hz. İsa'nın tekrar yeryüzüne geleceğine dair inançları Kuran'da açık ve net olarak pekiştirilmiştir. Eğer Hz.İsa'nın yeniden yeryüzüne dönecek olması Hıristiyanların tahrif edilmiş inançlarından biri olsaydı (ki bu doğru değildir), hiç şüphesiz diğer tüm sapkın inanışları gibi bu da Kuran'da bildirilirdi. Kuran'da Hıristiyanların ihtilafa düştükleri konular açıklanarak Hz. İsa ile ilgili gerçek olan bilgi haber verilmiştir. Buna göre, inkar edenlerin Hz. İsa'ya kurdukları tuzaklar bozulmuş, Hz. İsa ölmemiş ve öldürülmemiştir. Hz. İsa Allah Katına yükseltilmiştir ve -Hıristiyanların da bekledikleri gibi- Allah'ın takdir ettiği zaman geldiğinde yeniden dünyaya gelecektir. Hıristiyanların, Hz. İsa'nın Allah Katındaki yaşamı hakkında sahip oldukları bazı inançlar da batıl yorumlar içermektedir. Kuran'da bize bildirilen gerçek, Hz. İsa'nın zaman ve mekanın olmadığı bir boyutta hayatta olduğudur. Bu boyutun nasıl bir alem olduğu ise Rabbimiz'in bilgisi dahilindedir.

İDDİA V VE AÇIKLAMASI

Hz. İsa'nın yeniden yeryüzüne geleceği gerçeğini kabul etmek istemeyenlerin öne sürdükleri iddialardan biri de, "Hz. İsa'nın gelişine inanmanın, Hıristiyanlığı savunmak olduğu" yanılgısıdır.

Bu yanılgı, hatalı ve çarpık bir mantık örgüsünün ürünüdür. Hz. İsa, Allah Katında övülmüş, seçkin kılınmış, mübarek bir peygamberdir. Üstün ahlakı ve derin imanı tüm müminler tarafından saygıyla anılmakta ve örnek alınmaktadır. Hz. İsa'nın ahlakını övmek, böyle kutlu bir insanın yeniden dünyaya gelecek olmasından heyecan duymak, bu gerçeği tüm iman edenlere müjdelemek olması gereken güzel tavır örnekleridir. "Hıristiyanlığa destek vermek olur" gibi akıl ve mantık dışı bir mazaret öne sürerek, Hz. İsa'nın geleceği gerçeğini göz ardı etmeye çalışmak kesinlikle makul bir davranış değildir.

Bu çarpık mantığa göre, Hıristiyanlarla ilgili hiçbir şeyin anlatılmaması ve konuşulmaması gerekir. Aynı şekilde Hz. Musa'nın güzel ahlakı ve örnek hayatı da Yahudilere destek olmak anlamı taşır gerekçesiyle hiç anlatılmamalıdır. Kuran'da Hz. İsa'yı, Hz. Musa'yı, Hz. Yusuf'u, Hz. İbrahim'i, Hz. Yakub'u ve onlarla birlikte iman edenleri öven pek çok ayet yer almaktadır. Bu yanlış mantığa göre, bu ayetlerin de okunmaması gerekir. Bunların kabul edilebilir gerekçeler olmadığı son derece açıktır. Daha önce de belirttiğimiz gibi Kitap Ehli'nin hak dine uygun olmayan çeşitli sapkın inançları ve uygulamaları vardır ve bunlar Kuran'da bildirilmiştir. Aynı şekilde, güzel ve iyi yönleri, gerçek din ahlakına uygun inanış ve uygulamaları da haber verilmiştir. Bize düşen Kitap Ehli'ni, Kuran'a ve sünnete bakarak değerlendirmek, bu hak kaynaklardan edindiğimiz bilgi ile doğruyu yanlıştan ayırt etmektir.

Unutmamak gerekir ki, Müslümanlar, **"... Biz Allah'a; bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunlarına indirilene, Musa ve İsa'ya verilen ile peygamberlere Rabbinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırt etmeyiz ve biz O'na teslim olmuşlarız."** (Bakara Suresi, 136) ayetiyle buyurulduğu gibi tüm peygamberlere birini diğerinden ayırt etmeden iman etmişlerdir ve hepsini derin bir sevgiyle severler. Rabbimiz'in kutlu bir elçisi olan Hz. İsa'nın da kıyametten önceki dönemde tekrar yeryüzüne gelecek olması iman edenler için akıl ve mantık dışı gerekçeler öne sürerek konuşulmaması gereken bir konu değildir. Tam tersine büyük bir şevk, aşk ve heyecan ile sürekli gündemde tutulması gereken bir müjdedir.

Söz konusu kimselerin böyle bir iddia öne sürmekle yanıldıklarını ortaya koyan bir diğer gerçek de, Hz. İsa'nın yeniden dünyaya geldiğinde, insanlar arasında Kuran ile hükmedecek olmasıdır. Hz. İsa da diğer tüm peygamberler gibi, Allah Katında gerçek ve hak olan dine yani İslam'a tabidir. Allah Katında hak dinin İslam olduğu ve tüm peygamberlerin aynı dine tabi oldukları ayetlerde şu şekilde haber verilmiştir:

Hiç şüphesiz din, Allah Katında İslam'dır... (Al-i İmran Suresi, 19)

O: "Dini dosdoğru ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin" diye dinden Nuh'a vasiyet ettiğini ve sana vahyettiğimizi, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya vasiyet ettiğimizi sizin için de teşri' etti (bir şeriat kıldı). Senin kendilerini çağırdığın şey, müşriklere ağır geldi. Allah, dilediğini buna seçer ve içten Kendisi'ne yöneleni hidayete erdirir. (Şura Suresi, 13)

Hz. İsa da yeniden dünyaya geldiğinde, Kitap Ehli'nin sapkın inançlarını ortadan kaldıracak, insanları Allah Katında hak olan dine yani İslamiyet'e çağıracak, Kuran'la ve sevgili Efendimiz (sav)'in sünnetiyle hükmedecektir. Bu gerçek hadislerde şöyle müjdelenmiştir:

Kırk (40) yıl Allah'ın Kitab'ı ve benim sünnetimle hükmeder, vefat eder.[77]

Hayatım elinde olan Allah'a yemin ederim ki, Meryem oğlu (İsa aleyhisselam)'ın adil bir hakim olarak sizin içinize inmesi muhakkak yakındır. O, salibi (haçı) kıracak, domuzu öldürecek, cizyeyi kaldıracaktır, mal o kadar çoğalıp taşacak ki, hiç kimse mal kabul etmez olacaktır.[78]

İDDİA VI VE AÇIKLAMASI

Hz. İsa'nın yeniden dünyaya geleceği gerçeğini kabullenmek istemeyenlerin öne sürdükleri mantık dışı açıklamalardan biri de, "Hz. İsa'nın yeniden gelişinin, imtihan ortamını ortadan kaldıracağı" iddiasıdır. Hiçbir tutarlılığı olmayan bu iddiaya göre, Hz. İsa'nın tekrar dünyaya geldiğini gören tüm insanlar, binlerce yıl önce ölen birinin

dirilişine tanıklık edecek ve yeniden dirilme konusunda şüpheleri olanlar kesin olarak iman edeceklerdir. Bu da insanların imtihan olmasını ortadan kaldıracaktır.

Elbette bu, hiçbir mantıklı dayanağı olmayan bir yorumdur. Öncelikle şunu belirtmek gerekir ki, Hz. İsa ölmemiş, Rabbimiz'in büyük bir mucizesi olarak inkarcıların tuzaklarından kurtarılıp Allah Katına yükseltilmiştir. Hz. İsa Allah Katında diridir ve Allah'ın takdir ettiği vakit geldiğinde –yine büyük bir mucize olarak- yeniden yeryüzüne dönecektir.

Ayrıca söz konusu kişilerin iddia ettiği gibi, Hz. İsa'nın dönüşü tüm insanlar tarafından hemen kabul edilmeyebilir. Hz. İsa, özellikle inkar edenler, gerçek din ahlakını yaşamayanlar veya imanen zayıf olanlar tarafından şüphe ile karşılanabilir. Hz. İsa yeniden yeryüzüne döndüğünde inkarcı sistem ve ideolojilere karşı büyük bir fikri mücadele yürütecek; din ahlakına sonradan dahil edilmiş hurafe ve batıl inanışları ortadan kaldırarak dini özüne döndürecek ve bu büyük fikri mücadelenin sonunda din ahlakı tüm dünyaya hakim olacaktır. Nitekim büyük İslam alimi Said Nursi'nin konuyla ilgili açıklamalarında da, insanların büyük kısmının Hz. İsa'ya şüphe ile yaklaşacakları, ancak samimi olarak iman edenlerin imanlarının nuru ile bu mübarek peygamberi tanıyıp ona hemen itaat edecekleri bildirilmektedir:

Evet her vakit gökyüzünden melekleri yere gönderen ve bazı vakitte insan suretine vaz'eden (kılan) (Hz. Cibril'in "Dıhye" suretine girmesi gibi) ve ruhanileri alem-i ervahtan (ruhlar alemi) gönderip beşer suretine temessül ettiren (benzeştiren), hatta ölmüş evliyaların çoklarının ervahlarını (ruhlarını) cesed-i misaliyle (benzer bedenleriyle) dünyaya gönderen bir Hakîm-i Zülcelal, Hazret-i İsa Aleyhisselam'ı, İsa dinine ait en mühim bir hüsn-ü hatimesi (sonunun selamet olması) için, değil sema-i dünyada cesediyle bulunan ve hayatta olan Hazret-i İsa, belki alem-i ahiretin en uzak köşesine gitseydi ve hakikaten ölseydi, yine şöyle bir netice-i azime için ona yeniden cesed giydirip dünyaya göndermek, o Hakim'in hikmetinden uzak değil... belki onun hikmeti öyle iktiza ettiği (lazım geldiği) için vaadetmiş ve vaadettiği için elbette gönderecek. Hazret-i İsa Aleyhisselam geldiği vakit, herkes **onun hakiki İsa olduğunu bilmek lazım değildir. Onun mukarreb (yakınları) ve havassı (derin iman sahipleri), nur-u iman ile onu tanır. Yoksa bedahet derecesinde (açıkça) herkes onu tanımayacaktır.**[79]

Üstad'ın da bildirdiği gibi, Hz. İsa geldiğinde herkes bu kutlu peygamberi açıkça tanıyıp ona iman etmeyebilir. Üstelik şunu da hatırlamak gerekir ki, tarih boyunca gönderilen peygamberlerin pek çoğu insanları imana davet edebilmek için onlara Allah'ın dilemesiyle pek çok mucizeler göstermişlerdir. Ancak gördükleri mucizeler karşısında insanların büyük bir kısmı iman etmemiş, tam tersine daha da kibirlenmiş ve inkarlarında direnmişlerdir. Hz. Musa'nın asasının yılan olması, elinin bakanlara bembeyaz görünmesi gibi gösterdiği birçok mucizeye rağmen Firavun ve yakın çevresinin iman etmemeleri bunun bir örneğidir. Ayetlerde, Hz. Musa'nın göstermiş olduğu mucizelere karşı kavminin verdiği cevap şu şekilde bildirilmiştir:

Onlar: "Bizi büyülemek için mucize (ayet) olarak her ne getirirsen getir, yine de biz sana inanacak değiliz" dediler. Bunun üzerine, ayrı ayrı mucizeler (ayetler) olarak üzerlerine tufan, çekirge, buğday güvesi, kurbağa ve kan musallat kıldık. Yine büyüklük tasladılar ve suçlu-günahkar bir kavim oldular. (Araf Suresi, 132-133)

İman etmeyenlerin, Allah dilemedikçe, çok büyük mucizeler görseler dahi inanmayacakları bir başka ayette ise şöyle haber verilmiştir:

Gerçek şu ki, Biz onlara melekler indirseydik, onlarla ölüler konuşsaydı ve herşeyi karşılarına toplasaydık, -Allah'ın dilediği dışında- yine onlar inanmayacaklardı. Ancak onların çoğu cahillik ediyorlar. (Enam Suresi, 111)

Dolayısıyla bazı insanların iddia ettiği gibi Hz. İsa'nın gelişi gibi büyük bir mucizenin gerçekleşmesiyle, imtihan ortamının ortadan kalkması kesinlikle söz konusu değildir. Hz. İsa'nın gelişi samimi olarak iman edenlerle iman etmeyenlerin birbirlerinden tam anlamıyla ayrılacakları bir ortama vesile olacaktır. Samimi olarak iman edenler, imanlarının kazandırdığı akıl, feraset ve basiret ile Hz. İsa'yı tanıyacak ve ona gönülden itaat edecek, destek olup savunacaklardır. İman etmeyenler veya imanen zayıf olanlar ise Allah'ın bu apaçık mucizesi karşısında dahi şüphe ve kuruntular içinde kalacaktır. (En doğrusunu Allah bilir.) Ancak bu kişilerin vesveseleri ve şüpheleri apaçık olan gerçeği değiştirmeyecek, Allah'ın vaadi gerçekleşecek ve Hz. İsa Allah'ın izniyle yeryüzüne geri dönecektir.

İDDİA VII VE AÇIKLAMASI

Hz. İsa'nın öldüğü yanılgısına inananların öne sürdükleri açıklamalardan bir diğeri de, Kuran'da Hz. İdris'in "yükseltilmesi"nin bildiriliyor olmasıdır. Bu kişilerin iddiasına göre, Hz. İsa için de -Hz. İdris için olduğu gibi- "makam" anlamında yükseltilmeden bahsedilmektedir. Oysa ayetler detaylı olarak incelendiğinde bu çıkarımın doğru olmadığı açıkça görülmektedir. Hz. İdris'in yükseltilmesinin bildirildiği ayet şu şekildedir:

Kitap'ta İdris'i de zikret. Çünkü o, doğru olan bir peygamberdi. Biz onu yüce bir mekan (makam)a yükseltmiştik. (Meryem Suresi 56-57)

Hz. İsa'nın Allah Katına yükseltilmesinden bahsedilen ayetlerde geçen ifadeler ise şu şekildedir:

... Seni Kendime yükselteceğim, seni inkar edenlerden temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim... (Al-i İmran Suresi, 55)

Ve: "Biz, Allah'ın Resulü Meryem oğlu Mesih İsa'yı gerçekten öldürdük" demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.) Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar. Ama onlara (onun) benzeri gösterildi... Hayır; Allah onu Kendine yükseltti. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (Nisa Suresi, 157-158)

Ayetlerde de açıkça görüldüğü gibi, iki durum arasında büyük farklılık vardır. Meryem Suresi'nin 56. ayetinden önce gelen ayetlerde diğer bazı peygamberlerin üstün ahlakları ve imanlarının övüldüğü gibi, Hz. İdris ile ilgili bildirilen ayette de, Hz. İdris'in güzel ahlakı övülmekte ve kendisinin makam olarak yükseltildiği haber verilmektedir. Hz. İsa'yla ilgili bildirilen durum ise çok farklıdır. İnkarcıların Hz. İsa'ya tuzak kurmuş oldukları haber verilmekte, Allah'ın Hz. İsa'yı bu tuzaktan nasıl koruyup kurtardığı anlatılmaktadır. Hz. İsa'yı öldürmek için tuzak kuranlar, Allah Hz. İsa'yı Kendi Katına yükselttiği, yani bedenini ve ruhunu bu boyuttan zaman ve mekanın olmadığı bir başka boyuta aldığı için hedeflerine ulaşamamışlardır. Hz. İdris'in makam olarak yükseltilmesi bildirilirken, Hz. İsa'nın fiziksel olarak bu boyuttan alınması ve Allah Katına yükseltilmesi bildirilmektedir. (En doğrusunu Allah bilir.)

İDDİA VIII VE AÇIKLAMASI

Konuyla ilgili olarak bazı kimselerin sıkça öne sürdükleri gerçek dışı iddialardan biri de, "Hz. Muhammed (sav) son peygamber olduğu için, Hz. İsa'nın gelmeyeceği"dir. Sıkça gündeme getirilen bu iddia mantık dışıdır. Öncelikle şunu belirtmek gerekir ki Muhammed Suresi'nin 40. ayetinde de bildirildiği gibi Peygamber Efendimiz (sav), **"Allah'ın Resulü ve peygamberlerin sonuncusudur."** Ve Hz. İsa'nın ikinci kez yeryüzüne gelecek olması -bazı kimselerin öne sürdüğü gibi- bu gerçeği değiştirmez. Hz. İsa, Hz. Muhammed (sav)'den sonra gönderilen bir peygamber olarak değil, Hz. Muhammed (sav)'in şeriatını devam ettirecek ve dünyaya din ahlakını hakim kılacak bir elçi olarak gelecektir.

Bazı kimseler ise, akla ve mantığa aykırı bir başka iddia ortaya atmakta ve "eğer Hz. İsa peygamber olarak gelmeyecekse, gelmesinin bir anlamı olmayacağını" öne sürmektedirler. Bu iddia sadece akla değil, vicdana da aykırıdır. Hz. İsa'nın yeniden gelecek olması Rabbimiz'in bir vaadidir ve bu mübarek insanın yeniden yeryüzüne gelişinde çok büyük hikmetler vardır. Allah tarih boyunca insanlara gönderdiği peygamberler aracılığı ile doğru yolu göstermiştir. Kimi zaman da insanların din

ahlakından uzaklaştıkları, bozulma ve dejenarasyonun yaygınlaştığı dönemlerde resul hükmünde tebliğciler göndererek insanları karanlıktan aydınlığa çıkarmıştır. Bu tebliğciler, Allah'ın insanlara melik (yönetici) olarak gönderdiği kimselerdir ve gönderildikleri toplumların kurtuluşuna vesile olmuşlardır. Nitekim Kuran'da, darlık ve sıkıntı içinde olan insanların Allah'a, kendilerine bir kurtarıcı ve koruyucu göndermesi için dua ettikleri haber verilmiştir:

Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize Katından bir veli (koruyucu sahib) gönder, bize Katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına mücadele etmiyorsunuz? (Nisa Suresi, 75)

Allah'ın insanların bu dualarına icabet ederek onlara Katından kurtarıcılar göndermesi hiç şüphesiz çok büyük bir nimettir. Kuran'da bildirilen Talut ve Zulkarneyn kıssaları da Allah'ın insanlara peygamberler dışında elçiler gönderdiğinin önemli birer delilidir. Talut kıssasında, Allah'ın o dönemki topluma yönetici olarak Talut'u gönderdiği ve inananların ona itaat etmeleri gerektiği bildirilmiştir. Talut ve beraberindekiler, dönemin inkarcı lideri Calut'a karşı mücadele etmişlerdir. Samimi olarak iman edenler Talut'a gönülden bağlanıp ona itaat etmişler, tereddüte kapılanlar ise hem Talut'un kendilerine elçi olarak gönderilmesinin hem de onun verdiği emirlere uymanın hikmetlerini anlayamamışlardır. Talut'un kendilerine gönderilmiş olmasının hikmetini anlayamayanların vermiş oldukları cahilce tepki Kuran'da şöyle bildirilmiştir:

Onlara peygamberleri dedi ki: "Allah size Talut'u (melik olarak) gönderdi." Onlar: "Biz hükümdarlığa, ona göre daha çok hak sahibiyken ve ona bir mal (servet) bolluğu verilmemişken, nasıl bizi (yönetmek üzere) hükümdarlık (mülk) onun olabilir?" dediler. O (şöyle) demişti: "Doğrusu Allah size onu seçti ve onun bilgi ve bedenî gücünü arttırdı. Allah, kime dilerse mülkünü verir; Allah (rahmeti ve gücü) geniş olandır, bilendir." (Bakara Suresi, 247)

Aynı şekilde Zulkarneyn de içinde bulunduğu topluma, onları düştükleri sıkıntıdan kurtarmak ve din ahlakını hakim kılmak için tebliğci olarak gönderilmiştir. Kuran'da Allah'ın Zulkarneyn'e sağlam bir iktidar verdiği bildirilmiştir:

Sana (Ey Muhammed,) Zulkarneyn hakkında sorarlar. De ki: "Size, ondan 'öğüt ve hatırlatma olarak' (bazı bilgiler) vereceğim. Gerçekten, Biz ona yeryüzünde sapasağlam bir iktidar verdik ve ona herşeyden bir yol (sebep) verdik." (Kehf Suresi, 83-84)

Günümüzde de insanlar ahlaki çöküntünün, yokluğun, zulmün, haksızlığın hüküm sürdüğü karanlık bir dünyada yaşamaktadır. Hz. İsa, Allah'ın takdir ettiği vakit geldiğinde, din ahlakını dünyaya hakim kılmak, insanları karanlıktan aydınlığa çıkarmak için görevli olarak yeniden dünyaya gönderilecektir. Hz. İsa'nın gelişiyle birlikte, zulmün ve bozulmanın dayanak noktası olan inkarcı ideolojiler fikri olarak tamamen ortadan kaldırılacak, insanların özlemini duydukları huzur, güvenlik ve bolluk Allah'ın izniyle tüm dünyaya hakim olacaktır.

İDDİA IX VE AÇIKLAMASI

Hz. İsa'nın ölmediği ve yeniden dünyaya geleceği konusunda yersiz şüpheleri olan bazı kimseler de, "Din ahlakını hakim kılmak için neden Hz. Muhammed (sav) değil de, Hz. İsa gönderilmektedir?" diye sormakta ve bu vesveselerini kendilerince mazeret kılarak birtakım itirazlar öne sürmektedirler.

Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav), Allah Katında onurlu ve güvenilir bir elçidir. Allah'ın en son hak kitabını vahyettiği, güzel ahlakı, takvası, Allah'a olan yakınlığı ile insanlara örnek kıldığı, Allah'ın dostu, Rabbimiz'in Katında üstünlüğü olan mübarek bir insandır. Tüm müminlerin de dostu, en yakını ve velisidir. Hz. Muhammed (sav) yaşamı boyunca Allah yolunda tüm insanlığa örnek bir mücadele sergilemiş, cehaletin ve karanlığın içine gömülmüş olan Arap Yarımadasını İslam ahlakı ile aydınlatmıştır. Allah'ın takdir ettiği süre dolduğunda ise, diğer birçok peygamber gibi ömrü sona ermiştir.

Hz. İsa için ise, Allah farklı bir kader takdir etmiş ve onun yeniden yeryüzüne döneceğini vaadetmiştir. Bu Rabbimiz'in takdiridir ve şüphesiz büyük hikmetleri vardır. Hz. İsa'nın yeniden gelecek olmasının hikmetlerinden biri ise (en doğrusunu Allah bilir), Hıristiyanların ve Yahudilerin içinde bulundukları durumdan ancak bu şekilde kurtulabilecek olmalarıdır. Bilindiği üzere, Hıristiyanların mevcut inanç ve uygulamaları pek çok batıl ve sapkın inanışı içermektedir. Müslüman dünyasında ise böyle bir inanç bozukluğu yoktur. Hıristiyanlar, Hz. İsa'nın ardından peygamberlerini ilahlaştırma sapkınlığına düşmüşler ve dinlerini tahrif etmişlerdir. Hıristiyan dünyasının söz konusu tüm sapkın inanışlardan arınarak gerçek din ahlakına ve son hak din olan İslam'a yönelmeleri için Hz. İsa'nın gelmesi büyük önem taşımaktadır. Her ne kadar bazı Hıristiyanlar doğru yolu gördükten sonra ona uymayı kabul etseler de, bazıları da bunu kendilerince Hz. İsa'ya bir tür ihanet gibi algılayıp gerçek din ahlakını yaşamaktan kaçınmaktadırlar. Oysa Hz. İsa'nın gelmesi ve kendilerine hak dini tebliğ etmesiyle bu insanların İslamiyet'e yönelmeleri çok daha hızlı ve kolay olacaktır. Kendi peygamberlerinin onlara teslis inancının sapkınlığını, Allah'tan başka İlah olmadığını, kimsenin bir başkasının günahını yüklenmesinin mümkün olmadığını, hak kitabın Kuran-ı Kerim olduğunu anlatması Hıristiyan dünyası üzerinde büyük bir etki oluşturacaktır. Hz. İsa ile birlikte insanlar kitleler halinde şirkten ve sapkın inanışlardan kurtulacak, akın akın Allah'ın dinine yani İslam'a yöneleceklerdir.

Unutmamak gerekir ki, Allah Kuran'da iman edenlere din ahlakının dünyaya hakim olacağını vaadetmiştir. Ancak bunun için müminlerin gizli ve açık şirkten tamamen sakınmaları ve yalnızca Allah'a yönelip ibadet etmeleri gerekmektedir. Allah'ın izniyle, Hz. İsa'nın gelişi de bu kutlu dönemin başlangıcı olacaktır.

Allah, içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara va'detmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, onları da

yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi' kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir. Onlar, yalnızca Bana ibadet ederler ve Bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Kim bundan sonra inkar ederse, işte onlar fasıktır. (Nur Suresi, 55)

İDDİA X VE AÇIKLAMASI

Hz. İsa'nın ikinci kez gelişini kendilerince reddetmeye çalışanların iddialarından biri de, "Hz. İsa'yı beklemenin iman edenleri tembelliğe sürükleyeceği" aldatmacasıdır.

Bu aklın ve vicdanın kabul edemeyeceği bir iddiadır. Tarih boyunca insanlar, ahlaksızlığın yaygınlaştığı, zulmün ve haksızlıkların arttığı dönemlerde Allah'tan bir kurtarıcı istemişler, Allah'ın bir elçi göndererek kendilerini içinde bulundukları karanlıklardan aydınlığa çıkarması için dua etmişlerdir. Allah, dualarını kabul edip bir kurtarıcı gönderdiğinde, samimi olarak iman edenler bu elçinin destekçisi ve savunucusu olurlar:

... Ona inananlar, destek olup savunanlar, yardım edenler ve onunla birlikte indirilen nuru izleyenler; işte kurtuluşa erenler bunlardır. (Araf Suresi, 157)

Bazı kimselerin iddialarının tam tersine, Allah'ın insanlara bir elçi gönderecek olması samimi olarak iman edenler için çok önemli bir şevk konusudur. Gönülden iman eden bir kişi, elçinin geleceği ortam için elinden gelen en iyi ve güzel hazırlığı yapması gerektiğini bilir. İmani bir heyecan ve aşkla hem kendisini hem de çevresini bu kutlu olaya hazırlar. Tembellik ve şevksizlik ise, münafıkane bir yapıya sahip olanlar ile imani zayıflığı olan kişilerin özellikleridir. İmanı zayıf olanlar hem elçinin gelişine tam olarak inanmaz hem de elçi geldiğinde, bu elçiye gönülden itaat edip bağlanmazlar. Tarihte bunun pek çok örneği görülmüştür. Geçmişteki toplumlar içinde bu zihniyete sahip olan insanların durumu bir ayette şöyle haber verilir:

Yeminlerinin olanca güçleriyle, kendilerine bir uyarıcı-korkutucu gelecek olsa, ümmetlerinin herhangi birinden mutlaka daha doğru olacaklarına dair, Allah'a and içtiler. Ancak onlara bir uyarıcı-korkutucu geldiğinde (bu,) nefretlerinden başkasını artırmadı. (Fatır Suresi, 42)

Kuran'da Hz. İsa'nın da kendisinden sonra -kendisi Allah Katına yükseltildikten sonra- gelecek olan bir elçiyi haber verdiği bildirilmektedir. Bu haber, Hz. İsa döneminde ve ondan sonra yaşayan tüm müminler için büyük bir müjde olmuştur. Ayette şöyle buyurulmuştur:

Hani Meryem oğlu İsa da: "Ey İsrailoğulları, gerçekten ben, sizin için Allah'tan gönderilmiş bir elçiyim. Benden önceki Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra ismi "Ahmed" olan bir elçinin de müjdeleyicisiyim" demişti. Fakat o, onlara apaçık belgelerle gelince: "Bu, açıkça bir büyüdür" dediler. (Saff Suresi, 6)

Eğer bazı kimselerin önceki satırlarda yer verdiğimiz iddiaları doğru olsaydı, bu durumda, Allah'ın Hz. İsa vesilesiyle ondan sonra insanlara bir elçi daha göndereceğini haber vermemesi gerekirdi. Ya da, bu haberin o dönemde yaşayanları tembelliğe ve şevksizliğe yönlendirmesi gerekirdi. Oysa Rabbimiz'in insanları bir elçiyle müjdelemesinin birçok hikmeti vardır ve samimi müminler için böyle bir tembellik veya gevşeklik, Allah'ın izni ile, hiçbir zaman söz konusu değildir. İman edenler, imanlarından kaynaklanan derin bir kavrayışa ve akla sahiptirler. Bu aklın sayesinde, bir elçi ile müjdelenmenin önemini gereği gibi kavrar, bu müjdenin imani heyecanını ve şevkini yaşar, bu büyük olaya en iyi şekilde hazırlanmaları gerektiğinin bilinciyle hareket ederler.

Görüldüğü gibi Hz. İsa'nın öldüğünü öne süren kimseler gerçek olmayan bir iddiada bulunmaktadırlar. Bu kimseler tarafından sözde delil olarak öne sürülen yorumların da gerçeği yansıtmadığı ispatlarıyla görülmektedir. Temennimiz, yanlış bilgilendirilmeleri veya konuyu tam anlamıyla araştırmadıkları için söz konusu yanılgıyı kabullenen kimselerin, bu eser aracılığı ile, yanıldıklarının ve yanlış bir düşünceyi savunduklarının farkına varmalarıdır. İnsanın inandığı veya savunduğu bir düşüncenin yanlış olduğunu fark edip, doğruyu gördüğünde yanlış olanda ısrar etmemesi güzel bir erdemdir. Ve bu ahlak Kuran'da övülen bir mümin özelliğidir.

Allah Kuran'da iman edenlerin, bile bile hatalarında direnmeyenler (Al-i İmran Suresi, 135) ve doğru yolu gördüklerinde ona uyanlar olduğunu bildirmiştir. Bu konuda da –her konuda olduğu gibi- en gerçek ve doğru bilgi Kuran'da yer alan ve Hz. Muhammed (sav)'in hadislerinde bize bildirilen bilgidir. Yani, Hz. İsa ölmemiş ve öldürülmemiştir. Zamanı geldiğinde ikinci kez yeryüzüne gelecektir. Dolayısıyla, çeşitli tevillerle bu açık gerçeği göz ardı etmeye ya da reddetmeye çalışmak yerine, Allah'ın elçisinin yeryüzüne gelecek olmasının ne kadar büyük bir müjde olduğunu düşünüp, bu sevinçli haberden şevk ve heyecan duymak gerekir. Samimi olarak iman edenlerin duası, bu kutlu insanın gelişine tanıklık edebilmek ve onun gelişiyle yeryüzünde yaşanacak güzellik ve hayır ortamında bulunabilmektir.

HADİSLERDE HZ. İSA

Hz. İsa'nın Allah Katında diri olduğu ve ahir zamanda yeryüzüne yeniden gelecek olması hadislerde detaylı olarak yer almaktadır. En büyük ve güvenilir hadis kaynakları olarak kabul edilen *Kütüb-i Sitte*'de, İmam Maliki'nin *Muvatta*'sında, İbn Huzeyme ve İbn Hibban'ın *Sahih*'lerinde, İbn Hanbel ve Tayalisi'nin Müsned'lerinde Hz. İsa ile ilgili hadisler bulunmaktadır. Ayrıca pek çok İslam alimi, Hz. İsa'nın ölmediği ve yeryüzüne yeniden geleceğine dair araştırma ve incelemeler yapmışlar, bu konuda kaynak eser konumunda olan çeşitli kitap ve risaleler hazırlamışlardır.

Hz. İsa'nın Allah Katında diri olduğu ve yeniden dünyaya geleceği konusunda kanaat belirten İslam alimlerinin başında mezhep imamımız olan Ebu Hanife gelmektedir. İmam Ebu Hanife'nin yanı sıra, Hz. İsa'nın yeniden gelişinin ayetlerde ve hadislerde açık bir şekilde bildirildiğini belirten İslam alimlerinden bazıları şunlardır:

- İmam Maturidi, Hz. İsa hakkındaki hadisleri incelerken, Hz. İsa'nın yeryüzüne inip Deccal'i öldüreceğinin hak olduğunu açıklamıştır.70

- Ehl-i sünnetin ilk kelamcılarından biri olarak kabul edilen Accuri, Hz. İsa'nın ahir zamanda gelişinin gerçek olduğunu, dolayısıyla bu habere inanılması gerektiğini ifade etmiştir.71

- İbn Hazm, Hz. İsa'nın yeniden gelişinin güvenilir bir haber olduğunu açıklamıştır.72

- Pezdevi, Hz. İsa'nın ikinci kez gelişi ile ilgili haberlerin ayetlerde ve hadislerde açık olarak bildirildiğine dikkat çekmiştir.

- Nesefi, Hz. İsa'nın gelişinin kıyamet önemli alametlerinden biri olduğunu ifade etmiştir.

- Teftazani, Hz. İsa'nın yeniden dünyaya dönüşü ile ilgili hadislerin güvenilir hadisler olduğunu belirtmiştir.

- İbnü'l Arabi, Hz. İsa'nın doğumunun üzerinden bin yılı aşkın bir süre geçmiş olmasına rağmen, onun Allah Katında nurani ve ruhani cesediyle diri olduğunu bildirmiştir.

- Kurtubi, Hz. İsa'nın yeniden gelişine inandığını söylemekte ve pek çok güvenilir hadisin buna delil odluğuna işaret etmektedir.

- İmam Rabbani konuyla ilgili olarak şöyle demektedir: "Hz. İsa gökten inecek ve Peygamberimiz (sav)'e ümmet, yani onun ashabından olacak, onun şeriatına uyacaktır."

- Dönemin Mısır Hanefi alimlerinin lideri sayılan İmam Cafer et Tahavi, Hz. İsa'nın dönüşü önemli kıyamet alametleri arasında saymakta ve bu gerçeğe inanmak gerektiğini söylemektedir.

- Aliyyu'l Kari, Hz. İsa'nın gelişinin kıyamet alametlerinden biri olduğunu söylemekte, Hz. İsa geldiğinde Deccal'i öldürecektir demektedir. Kari'ye göre bu habere

inanmak vaciptir. Çünkü bu konu, Hz. Peygamber (sav)'den ve sahabeden gelen birtakım haberlerle sabittir.

- Ebu'l Hasen el Eşari, "Makalatu'l İslamiyyin" adlı eserinde; "Ehli hadis ve ehli sünnetin ittfak ettikleri şu hususlara iman etmek gerekir: Allah'a, meleklere, kitaplara, resullere, Allah'tan aldıkları vahiylere, her bakımdan güvenilir ravilerin rivayet ettikleri Resulün sözlerine... Deccal'İn çıkacağına ve Hz. İsa'nın onu öldüreceğine." demektedir.

- Beyazi, kıyametin yaklaştığını gösteren alametlerden birinin de Hz. İsa'nın gelişi olduğuna dikkat çekmekte, bu bilgiyi sahih hadislerin tam olarak desteklediğini söylemektedir.

- Suyuti, Hz. İsa'nın geleceğini ve Hz. Muhammed (sav)'in şeriatıyla hükmedeceğini bildirmiştir.

- Alusi de, Hz. İsa'nın geldiğinde Hz. Muhammed (sav)'in şeriatıyla hükmedeceğini ve Müslümanların da onun yardımcıları olacağını söylemiştir.

- Osmanlı dönemi alimlerinden Ebu'l Münteha, Hz. İsa'nın geleceğine inanmanın hak olduğunu ifade etmiştir.

- Çağdaş tefsircilerden Şinkıti konuyla ilgili olarak şunları söylemektedir: "Kuran ve mütevatir sünnetin ikisi de Hz. İsa'nın şu an diri olduğuna, ahir zamanda nazil olacağına (indirileceğine) ve onun gelişinin kıyamet alametlerinden sayıldığına delildir."

Bu konudaki izahlar topluca değerlendirildiğinde Hz. İsa'nın ikinci gelişi hakkında İslam alimleri arasında bir söz birliği olduğu açıkça görülür. Örneğin es Seffarini, *Levami* adlı eserinde, İslam alimlerinin bu konuda ittifak halinde olduklarını şöyle ifade eder:

Bütün ümmet, Meryem oğlu İsa'nın ineceği hususunda ittifak etmiştir. Şeriat ehlinden hiç kimse bu hususta muhalif olmamıştır.[73]

Büyük İslam alimi Seyyid Alusi de, *Ruhu'l Meani* tefsirinde, -diğer İslam alimlerinin görüşlerinden örnekler vererek- Hz. İsa'nın inişi konusunda cemaatin söz birliği yaptığını, bu konuda haberlerin manevi tevatür derecesine ulaşacak kadar ünlü olduğunu, Hz. İsa'nın gelişine imanın vacip olduğunu açıklamıştır.[74]

Hz. İsa Konusundaki Hadisler Güvenilirdir

Hz. İsa'nın gelişi konusunda nakledilen hadisler tevatür derecesindedir. Birçok araştırmacı da alimlerimizin görüşlerinin bu yönde olduğunu aktarmaktadır. Tevatürün tanımı Büyük Lugat'te şöyle yapılmaktadır:

Tevatür: Kuvvetli haber, içinde yalan ihtimali olmayan ve bir cemaate dayanan kuvvetli haber.75

Mütevatir hadis ise, yalan üzerine birleşmeleri düşünülemeyecek kadar kalabalık olan bir cemaat tarafından rivayet edilen hadislere denir. İslam alimi Seyyid Şerif Cürcani, mütevatir hadis kavramını şöyle açıklamaktadır:

Haber-i mütevatir, ravileri çoklukta o dereceye ulaşan bir haberdir ki, adete göre, o kadar çok rivayetçinin yalan üzerine birleşmeleri imkansız olur. Bu durumda rivayet edilen haber hakkında lafız ve mana tutuyorsa buna, "mütevatir-i lafzi" denir. Eğer hepsinin arasında müşterek manada ittifak olmakla beraber lafızlar (sözler) arasında ihtilaf bulunuyorsa buna, "mütevatir-i manevi" denir.[76]

Hz. İsa'nın gelişinin tevatür derecesinde hadislerle bildirildiğine dair özel olarak bir eser kaleme alan büyük hadis alimi Şeyh Muhammed Enver el Keşmiri, *Et Tasrih bima tevatera fi nuzuli'l Mesih* isimli çalışmasında 75 tane hadise ve 25 tane sahabeye ve sahabeyi görenlere ait esere yer vermiştir. Kütüb-i Sitte'nin önemli kitaplarından biri olan Sünen-i Ebu Davud'da ise Hz. İsa'nın yeniden gelişi konusundaki hadislerle ilgili olarak şöyle bir açıklama yer almaktadır:

Hz. İsa'nın kıyamete yakın gökten yeryüzüne ruh ve bedebiyle ineceğine dair Resulullah (sav)'dan rivayet edilen hadis-i şerifler mütevatirdir... Ehl-i sünnetin mezhebi de budur.[77]

İmam Kevseri ise Hz. İsa'nın inişi ile ilgili hadislerin mütevatir olduğunu şu şekilde bildirmiştir:

Hz. İsa'nın inişiyle ilgili hadis-i şerfilerdeki tevatür, "tevatür-i manevidir." Sahih (sağlam) ve hasen (güzel) hadis-i şerifin her biri, farklı manalara delalet etmekle birlikte hepsi de Hz. İsa'nın ineceği hususunda söz birliği içindedirler ki, bu, hadis ilminin kokusunu koklayan bir kimse için **inkarı mümkün olmayan bir gerçektir... Mehdi ile Deccal'in çıkacağı ile Hz. İsa'nın ineceği hususundaki hadis-i şeriflerin tevatür derecelerine ulaşmış olmaları, hadis ilmi ehlince asla şüphe edilecek bir husus değildir.** İlm-i kelam ehlinden (inanç ilmiyle uğraşanlardan) bazısının kıyamet alametleriyle ilgili hadislere inanmanın vacip olduğunu kabul etmeleriyle beraber, bu hadislerden bir kısmının mütevatir olup olmadığı hususundaki şüpheleri ise, hadis ilmiyle ilgili bilgilerinin azlığından kaynaklanmaktadır.[78]

Hz. İsa'nın Allah Katında diri olduğunu ve ahir zamanda tekrar dünyaya gelerek gerçek din ahlakını dünyaya hakim edeceğini ifade eden İslam alimlerinden biri de İmam Suyuti olduğunu kitabın önceki bölümlerinde görmüştük. İmam Suyuti, *El Havi Lil Fetava* adlı kitabı ve *El İ'lam bi Hukmi İsa* adlı risalesinde, konuyla ilgili tüm hadisler yer verdikten sonra, hadislerin mütevatir olduklarını bildirmiştir:

Hadis ilmine vakıf olanlara gizli kalmayacağı üzere, bu hususta zikrettiğimiz bütün hadisler mütevatir derecesine ulaşmıştır. Dolayısıyla Mehdi Muntazar (beklenen Mehdi) hakkındaki hadis-i şerifler mütevatir olduğu gibi, Deccal hakkındaki hadis-i şerfiler de tevatür derecesine ulaşmış olup, Hz. İsa'nın inişiyle ilgili hadis-i şerifler de mütevatirdir.[79]

Alim İbn-i Kesir de, konuyla ilgili ayetlerin tefsirini yaptıktan ve ilgili hadisleri açıkladıktan sonra düşüncesini şöyle ifade etmektedir:

İşte bunlar Resulullah (sav)'dan mütevatir olarak rivayet edilmiştir ve bu hadis-i şeriflerde, Hz. İsa'nın nasıl ve nereye ineceği hususu açıklanmıştır**... Hz. İsa'nın cesed-**

i şerifiyle dünyaya ineceği hakkında zikredilen sahih ve mütevatir hadis-i şerifler, tevile (başka şekilde yorumlanmaya) elverişli değildir. Dolayısıyla, zerre kadar imanı ve insafı olan herkesin, Hz. İsa'nın yeryüzüne ineceğine inanması gerekmektedir...[80]

Ayrıca, tefsir alimi İbn Atiyye el Gıranadi el Endulisi, *el Bahru'l Muhit* adlı eserinde; Hafız İbn Hacer, Fethu'l Bari adlı eserinde; İmam İbn Rüşd, Sahih-i Müslim üzerine yaptığı şerhinde; büyük alimlerden Şeyh Abdullah Gumari, *Akidetü'l Ehlil İslam* adlı eserinde; Cafer el Kettani Nazmu'l *Mütenasir Minel Hadisil Mütevatir* adlı eserinde, Hz. İsa'nın Allah Katında diri ve yeniden dünyaya dönecek olduğunun sünnet ve alimlerin ortak kanaati ile sabit olduğunu, Deccal, Mehdi ve Hz. İsa konusundaki hadislerin mütevatir olduğunu bildirmişlerdir.

Hz. İsa ile İlgili Hadisleri Rivayet Edenler

Peygamberimiz (sav)'in gelecek hakkında verdiği bilgiler "gayb" haberlerindendir. Allah ayetlerde dilediği elçilerine gayb bilgilerini vereceğini bildirmiştir:

O, gaybı bilendir. Kendi gaybını (görülmez bilgi hazinesini) kimseye açık tutmaz (ona muttali kılmaz.) Ancak elçileri (peygamberleri) içinde razı olduğu (seçtikleri kimseler) başka. Çünkü O, bunun önüne ve arkasına izleyici (gözetleyici)ler dizer. (Cin Suresi, 26-27)

Rabbimiz Fetih Suresi'nde de Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'e rüyalar aracılığı ile bilgi verdiğini haber vermiştir:

Andolsun Allah, elçisinin gördüğü rüyanın hak olduğunu doğruladı. Eğer Allah dilerse, mutlaka siz Mescid-i Haram'a güven içinde, saçlarınızı tıraş etmiş, (kiminiz de) kısaltmış olarak (ve) korkusuzca gireceksiniz. Fakat Allah, sizin bilmediğinizi bildi, böylece bundan önce size yakın bir fetih (nasib) kıldı. (Fetih Suresi, 27)

Ayette görüldüğü gibi, Rabbimiz, Peygamberimiz (sav)'e çeşitli gayb haberleri vermiştir. Bu haberler, Peygamberimiz (sav)'e ve onunla birlikte olan salih müminlere Allah'ın büyük bir desteğidir, yardımıdır. Peygamberimiz (sav)'in yanında bulunan sahabeler de, Rabbimiz'in Hz. Muhammed (sav)'e vahyettiği bu gayb haberlerinin bir kısmına şahit olmuşlardır. Sahabeler, Peygamber Efendimiz (sav)'in bu gayb haberlerini kendilerine ne şekilde aktardığını anlatmışlardır. Buhari ve Müslim, Ömer ibnil Hattab ve Huzeyfe'den, İmam Ahmed ve Müslim de Ebu Zeyd bin Amr bin Ahtab El Ensari'den şöyle rivayet etmişlerdir:

Resul-ü Ekrem (sav)... Bu hutbelerinde bütün olmuş ve bundan sonra olacak olan hadiseleri haber verdi, onları bize öğretti ve ezberletti.[81]

Huzeyfe bin el-Yeman da bu konuda şunları söylemiştir:

Allah'a kasem ederim Resul-ü Ekrem (sav) dünyanın sonuna kadar gelecek olan fitneleri ve o fitneleri çıkaran reisleri ta üç yüzden daha fazla kimseleri bize isimleriyle, babalarının isimleriyle ve kabilelerinin isimleriyle haber verdi.[82]

Peygamberimiz (sav)'in geleceğe dair verdiği haberlerin önemli bir kısmını da Hz. İsa'nın ikinci gelişi ile ilgili bilgiler oluşturmaktadır. Hz. İsa ile ilgili hadisler incelendiğinde, bu konuda çok sayıda hadis bulunduğu ve bu hadislerin birbirleriyle mutabık oldukları görülür. Konuyla ilgili hadislerde yer alan bilgiler incelendiğinde; Hz. İsa'nın yeniden dünyaya döneceği, geldiğinde insanlar arasında Kuran ile hükmedeceği, Deccal'i yeneceği, tüm dünyaya gerçek din ahlakını hakim edeceği, onun döneminde yeryüzünde bereket ve barışın hakim olacağının tüm hadislerde haber verilen ortak haberler olduğu görülecektir. Hz. İsa ile ilgili hadislerde dikkat çeken bir diğer özellik de çok sayıda sahabe tarafından rivayet edilmiş olmalarıdır. Nitekim bu hadislerin mütevatir kabul edilmesinin nedeni, yalan olması mümkün olmayacak kadar çok sayıda kişi tarafından rivayet edilmiş olmalarındandır. Hz. İsa'yla igili hadisleri rivayet eden sahabelerin sayısı, elliden fazladır. Bu sahabelerden bazıları şunlardır:

Enes İbni Malik, Katade, Ayşe, Ebu Hureyre, İmran bin Husayn, Nafi bin Utbe, Ebu Berze, Hüzeyfe bin Esir el Gıfari, Keysan, Osman bin el-As, Cabir bin Abdillah, Ebu Ümame, Ibn Mesud, Abdullah bin Amr, Semüre bin Cündüp, Nevvas bin Seman, Amr bin Avf, Hüzeyfe bin el Yeman, Ebul Eşas es Sanani, Ebu Umame el Bahili, Ebud Derda, Ebu Rafi, Ebu Said El Hudri, Ebu Malik el Gıfari, Rebi İbni Enes, Şehribni Havşeb, Ammar Ibni Yasir....

Sahabe ve Sonraki Neslin Hz. İsa'nın Gelişiyle İlgili Açıklamaları

Sahabeler, Peygamberimiz (sav)'in yanında olma şerefine erişmiş, bizzat bu mübarek insan tarafından yetiştirilmiş çok değerli müminlerdir. Sahabelerin Hz. İsa'yla ilgili ayetler hakkında yaptıkları açıklamalar, Hz. Muhammed (sav)'in bu konuda onlara öğretmiş olduğu bilgiler ışığındadır. Sahabelerin, Hz. İsa ile ilgili bildirilen ayetler hakkındaki açıklamaları incelendiğinde, tüm sahabelerin Hz. İsa'nın ölmediğine ve yeniden dünyaya geleceğine inandıkları görülür. Bu açıklamaların bazıları şöyledir:

- İbn Zeyd, Al-i İmran Suresi'nin 46. ayetiyle ilgili olarak, "Hz. İsa beşikte iken insanlarla konuştu. Deccal'i öldüreceğinde 'kehl' halinde iken de insanlarla konuşacaktır." demiştir.[83]

- Abdullah bin Abbas Nisa Suresi'nin 159. ayeti hakkında şunlar söylemiştir; "Bu ayet, Meryem oğlu İsa'nın ortaya çıkışına delildir... Bütün Ehl-i Kitap Hz. İsa'nın ölümünden önce ona iman edecektir."[84]

- Muhammed bin Ali Ebi Talip (İbnü'l Haneffiye diye de tanınır), Nisa Suresi'nin 159. ayetini şu şekilde açıklamıştır: "... O kıyamet kopmadan önce inecektir. Bütün Yahudi ve Hıristiyanlar ona iman edeceklerdir."[85]

- Katade de Nisa Suresi'nin 159. ayetini şöyle açıklamıştır: "Hz. İsa indiği zaman bütün dinler ona iman edecek ve o kıyamet gününde de onlara şahit olacaktır."86Katade, Zuhruf Suresi'nin 61. ayetini ise, "Hz. İsa'nın nüzulu, kıyamet için bir işarettir" sözleriyle açıklamaktadır.[87]

- Muhammed bin Zeyd bin el Muhacir el Medeni de, Nisa Suresi'nin 159. ayetini açıklarken, "Hz. İsa yeryüzüne indiği vakit Decal'İ öldürecek, yeryüzünde ona iman etmeyen hiçbir Yahudi kalmayacaktır" demiştir.[88]

- Ebi Malik el Gıfari ise Nisa Suresi'nin 159. ayetinin, "Meryem oğlu İsa'nın yeryüzüne inmesi anında Ehl-i Kitap'ın hepsi ona iman edeceklerdir" diyerek açıklamıştır.[89]

- Hasan Basri ise Hz. İsa'nın Allah Katında diri oluşu ve yeniden gelişi ile ilgili olarak; "Allah'a yemin ederim ki, Hz. İsa şu anda Allah Katında diridir, o indiği zaman herkes ona iman edecektir" açıklamasında bulunmuştur. Hasan Basri Nisa Suresi'nin 159. ayetini açıklarken ise şöyle demiştir: "Allah Hz. İsa'yı Kendisi'ne ref etmiştir. Kıyamet gününden önce onu bir makam sahibi olarak gönderecektir. İyi ve kötülerin hepsi ona inanacaklardır."[90] Hasan Basri'nin Zuhruf Suresi'nin 61. ayeti ile ilgili yaptığı açıklama da benzer şekildedir. Ayetin manasının Hz. İsa'nın yeniden gelişi olduğunu söylemektedir.[91]

- İbn Abbas da konuyla ilgili olarak, "Allah, Zuhruf Suresi'nin 61. ayetinde Hz. İsa'nın kıyametten önce ortaya çıkacağına işaret etmektedir." açıklamasını yapmıştır.[92]

İslam Alimleri Hz. İsa'nın Gelişini Akide (İnanç Esası) Konusu Olarak Değerlendirmektedirler

Ehl-i sünnetin inanç konularını açıklayan hemen tüm eserlerde, Hz. İsa'nın kıyametten önce yeryüzüne geleceği, Deccal ile mücadele edip onu öldüreceği, gerçek din ahlakını dünyaya hakim kılacağı yer almaktadır. İslam alimleri, Kuran-ı Kerim'de yer alan delilleri ve hadislerde bildirilen haberleri birarada değerlendirerek, Hz. İsa'nın dönüşüne inanmayı önemli bir inanç esası olarak kabul etmişlerdir. Ve konuyu şu şekilde açıklamaktadırlar:

1. Nisa Suresi'nin 157. ayetinde Allah, **"... Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar. Ama onlara (onun) benzeri gösterildi..."** diye bildirmiştir. Bu ayetle birlikte Kuran'ın diğer pek çok ayetinde Hz. İsa'nın Allah Katında diri olduğu bildirilmekte ve yeryüzüne ikinci kez geleceğine işaret edilmektedir. İslam alimlerinin bu konuda ittifakla, bunun aksini savunmanın hiçbir şekilde mümkün olmadığını söylemektedirler. Örneğin İbn Hazm bu ayeti tefsir ederken; "Hz. İsa'nın öldürüldüğünü söyleyen bir kimsenin mürted veya kafir olacağını" vurgulamıştır.

2. Hz. İsa'nın gelişi ile ilgili hadislerin, tevatür derecesinde ve bu konuda hiçbir şüpheye yer vermeyecek şekilde açık olmaları Müslümanlar için çok önemli bir delildir. Üstelik bu konudaki hadislere karşı öne sürülebilecek –yani Hz. İsa'nın yeniden gelmeyeceğini bildiren- tek bir farklı hadis dahi yoktur.

3. Cabir İbn-i Abdullah'dan rivayet edilen "Mehdi'nin çıkışını inkar eden, muhakkak Hz. Muhammed (sav)'e indirilene küfretmiştir. Meryem'in oğlu İsa'nın inişini inkar eden de muhakkak kafir olmuştur. Deccal'in çıkacağını kabul etmeyen de muhakkak kafirdir." hadisi de İslam alimleri tarafından kullanılan bir diğer delildir. Bu hadis, Şeyh Hace Muhammed Parisa'nın Faslul Hitap, Şeyh Ebu Bekir el Kelabazi'nin *Meanil Ahbar*, İmam Süheyli'nin *er-Ravuzul Ünüf*, İmam Suyuti'nin *el-Arful Verdi fi Ahbaril Mehdi* gibi ünlü İslami kaynaklarda yer almaktadır. Ayrıca Şeyh Ebu Bekir, bu hadisin senetini de açıklamıştır: "Bize Muhammed İbni Hasen, ona Ebu Abdillah el-Huseyn İbni Muhammed, ona İsmail İbni Üveys, ona Malik İbni Ebes, ona Muhammed İbni Münkedir, ona da Cabir İbni Abdillah Hazretleri böylece bildirmişlerdir."

4. Hz. İsa'nın gelişiyle ilgili hadisleri nakleden ravilerin çokluğu ve güvenilirlikleri de İslam alimlerinin dikkat çektikleri bir diğer husustur. Bu ravilerden bazıları şunlardır: Ebu'l Eşas es-Sanani, Ebu Rafi, Ebul Aliye, Ebu Ümametle Bahili, Ebud Derda, Ebu Hureyre, Ebu Malik el-Hudri, Cabir İbn Abdillah, Huzeyfe İbni Edis, Sefine, Katade, Osman İbnül As, Nafi İbni Keysani, Velidbni Müslim, Ammar İbni Yasir, Abdullah İbni Abbas...

Tüm bu bilgiler sonucunda İslam alimleri Hz. İsa'nın inişine ve gerçek din ahlakını dünyaya hakim kılacağına imanı, önemli inanç esaslarından biri olarak değerlendirmişlerdir.

Buraya kadar ele aldığımız bilgiler açıkça göstermektedir ki, Hz. İsa ile ilgili hadisler sahih ve mütevatir hadislerdir. Hadislerde yer alan bilgiler, sahabeden aktarılan tüm rivayetler ve İslam alimlerin açıklamaları, Hz. İsa'nın ikinci kez dünyaya gelişi konusunda hiçbir tereddüte yer bırakmamaktadır. Allah'ın izniye Hz. İsa dünyaya yeniden dönecek ve tüm insanlar Hz. İsa'nın vesile olduğunu çok kutlu ve güzel bir dönem yaşayacaklardır. (En doğrusunu Allah bilir.)

BEDİÜZZAMAN SAİD NURSİ DE, HZ. İSA'NIN ÖLMEDİĞİNİ VE İKİNCİ KEZ YERYÜZÜNE GELECEĞİNİ AÇIKLAMIŞTIR

Hicri 13. yüzyılın müceddidi olarak kabul edilen büyük İslam alimi Bediüzzaman Said Nursi Risale-i Nur Külliyatı'nda Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez gelişiyle ilgili önemli açıklamalar yapmıştır. Ayetler ve hadisler ışığında, Hz. İsa'nın ahir zamanda yeniden dünyaya geleceğini, Hıristiyanları batıl inanış ve uygulamalarından arındırarak hak din ahlakına davet edeceğini, bu dönemde Hz. İsa'ya uyan samimi İseviler ile Müslümanların ittifak edeceklerini, Hz. İsa'nın Hz. Mehdi ile birlikte İslam ahlakının yeryüzüne hakim olmasına vesile olacağını anlatmıştır.

Ancak Bediüzzaman'ın bu açıklamaları kimi zaman yanlış anlaşılıp yanlış yorumlanmaktadır. Özellikle Bediüzzaman'ın Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin "şahs-ı manevileri"nden bahsettiği sözlerinden, Hz. İsa'nın mübarek zatının gelmeyeceği gibi yanlış bir anlam çıkarılmaktadır. Oysa Bediüzzaman'ın sözleri böyle bir anlam taşımamaktadır. Risale-i Nur'un pek çok farklı yerinde açıkça ifade edildiği gibi, Bediüzzaman Hz. İsa'nın zatının ahir zamanda ikinci kez yeryüzüne geleceğini söylemiştir.

Nitekim Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin manevi birer şahıs, ruh ya da mana gibi görünmez birer güç olarak tanımlanması, Kuran ayetlerinde bildirilen Allah'ın adetullahı (Allah'ın kanunu) ile tamamen çelişmektedir. Tarih boyunca hiçbir elçi veya peygamber, bir şahs-ı manevi olarak gelmemiştir. Kuran'da çeşitli toplumlara gönderilen elçiler, nebiler ve resullerin hayatları, mücadeleleri ve tebliğleri hakkında pek çok bilgi verilmiştir. Yaşamlarının sonuna kadar gönderildikleri kavimleri hak dine davet etmiş, onları Allah'ın azabına karşı uyarıp korkutmuş ve iman edenleri cennetle müjdelemişlerdir. Yaşadıkları toplumlardaki inkarcıların baskılarına, kurdukları tuzaklara ve hak dine yönelik mücadelelerine sabır ve tevekkülle karşı koymuş, onları Allah'ın razı olacağı ahlakı yaşamaya çağırmışlardır. Tüm bu bilgiler bize, tarih boyunca hiçbir elçi, nebi veya resulün manevi bir şahıs olarak gönderilmediğini, tüm elçilerin birer fert olarak geldiklerini göstermektedir.

Yüzyıllardır süregelen bu adetullah (Allah'ın kanunu), tüm İslam tarihinde olduğu gibi ahir zamanda gelecek olan Hz. İsa ve Hz. Mehdi için de söz konusudur. Ancak elbette ki tüm peygamber ve elçilerin olduğu gibi Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin de kendilerinden ayrı olarak şahs-ı manevileri de olacaktır. Kuran'da, gönderilmiş olan tüm peygamber ve elçilerin çevresinde, onlara inanan ve onların gösterdikleri hak yolu izleyen birer topluluk olduğu haber verilmiştir. Elçilere iman eden bu kimseler ve onların elçileriyle birlikte yapmış oldukları faaliyetlerin tümü, bu elçilerin şahs-ı manevilerini oluşturur. Kuran'da peygamberlerin hayatlarını anlatan kıssalarda bu

durum açıkça görülmektedir. Örneğin Peygamberimiz (sav)'in ashabı, onun şahs-ı manevisini oluşturmuştur. Fakat bu, Peygamber Efendimiz (sav)'in varlığı şartı ile oluşmuştur. Bu durum ahir zamanda da değişmeyecek, Bediüzzaman'ın da dile getirdiği gibi, Hz. İsa ve Hz. Mehdi beraberlerindeki mümin topluluklarının başında bizzat birer hidayet önderi olarak bulunacaklardır.

Dolayısıyla Bediüzzaman Said Nursi de "şahs-ı manevi" terimini kullanırken Kuran'da haber verilen adetullahda olduğu şekilde kullanmıştır. Nitekim Bediüzzaman Said Nursi de kendi talebeleri ve eserleri için şahs-ı manevi tabirini kullanırken, bu şahs-ı manevinin başında yine kendisi bulunmaktadır. Risale-i Nur'un şahs-ı manevisine, eserler ile onu takip eden talebeler de dahildir, ama nur hareketinin önderi Bediüzzaman da bu ifadeden ayrı tutulamaz.

Risale-i Nur'da Hz. İsa'nın ikinci kez gelişiyle ilgili yorumlar incelendiğinde bu gerçek çok daha iyi anlaşılacaktır:

1. Bir vechi (sebebi) şudur ki: SİHİR VE MANYETİZMA VE İSPİRTİZMA GİBİ İSTİDRACI HARİKALARIYLA (hipnoz ve ruhlarla bağlantı tarzındaki sahte mucizeleriyle) KENDİNİ MUHAFAZA EDEN VE HERKESİ TESHİR EDEN (büyüleyen, aldatan) O DEHŞETLİ DECCAL'İ yok edebilecek, mesleğini değiştirecek; ANCAK HARİKA VE MU'CİZATLI VE UMUMUN MAKBULÜ (mucizeleri olan ve herkesin kabul ettiği) BİR ZAT OLABİLİR Kİ O ZAT en ziyade alakadar ve ekser insanların (insanların çoğunluğunun) Peygamberi olan HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELAM'DIR. (Şualar, s. 493)

Bediüzzaman bu sözünde, ahir zamanda ortaya çıkacak olan Mesih Deccal'in birtakım olağanüstü güçlerle insanları aldatmaya çalışacağını ancak onun bu fitnesinin, Hz. İsa'nın ikinci kez yeryüzüne gelmesiyle tamamen ortadan kalkacağını anlatmaktadır:

SİHİR VE MANYETİZMA VE İSPİRTİZMA GİBİ İSTİDRACI HARİKALARIYLA (HİPNOZ VE RUHLARLA BAĞLANTI TARZINDAKİ SAHTE MUCİZELERİYLE)... HERKESİ TESHİR EDEN (BÜYÜLEYEN, ALDATAN) O DEHŞETLİ DECCAL'İ:

Bediüzzaman, Peygamberimiz (sav)'in hadisleri doğrultusunda Deccal'in birtakım olağanüstü güçlere sahip olacağına dikkat çekmektedir. Deccal'in sahte mucizeler göstereceğini bildiren hadislerden bazıları şu şekildedir:

Fitnesinden birisi de şudur: O, bir bedeviye: "Söyle bakayım! Eğer ben SENİN İÇİN ANANI VE BABANI DİRİLTİRSEM benim senin Rabbin olduğuma şehadet eder misin?"

diyecek. Bedevi de: "Evet," diyecek. Bunun üzerine İKİ ŞEYTAN ONUN BABASI VE ANASI SURETLERİNDE ONA GÖRÜNECEKLER... (Sünen-i İbni Mace, 4077)

Onun bir fitnesi de şudur: O, tek bir kişiye musallat kılınarak O KİŞİYİ ÖLDÜRÜP TESTEREYLE BİÇECEK. Hatta o kişinin cesedi iki parçaya bölünmüş olarak (ayrı ayrı yerlere) atılacaktır. Sonra Deccal (orada bulunanlara): "Şu (öldürdüğüm) kuluma bakınız. ŞİMDİ BEN ONU DİRİLTECEĞİM.." diyecektir. (Sünen-i İbni Mace, 4077)

Hadislerde, Deccal'in yalancı mucizelerini, fitnelerini insanlara kabul ettirebilmek için kullanacağı bildirilmektedir. (En doğrusunu Allah bilir.) Zayıf akıllı insanlar bunları adeta birer "mucize" zannedebilirler. Oysa mucize Allah'ın veli kullarına lütfettiği bir nimettir. Deccal'in gösterdiği olağanüstü olaylar ise birer istidrac, yani Allah'ın insanları denemek için yarattığı ve inkarcılarda görülen yalancı mucizelerdir.

Bediüzzaman, Deccal'in bu aldatıcı yöntemleri kullanarak insanların çoğunu etkisi altına alacağını belirtmektedir. Özellikle de bütün Hıristiyan dünyasının Hz. İsa'yı ve Yahudilerin de Mesihi bekledikleri bir dönemde, Deccal'in gösterdiği bu yalancı mucizeler ve hileler, pek çok kişinin Deccal'e aldanmasına neden olabilecektir. Bediüzzaman buradaki sözüyle, Deccal'in bu özelliğini vurgulayarak, aynı zamanda onun bir şahs-ı manevi olmadığını da ifade etmektedir. Bediüzzaman, Deccal'in insanları kandırabilecek özellikte, hipnoz ve büyü gibi aldatıcı yöntemler kullanabilme yeteneğine sahip olduğundan bahsederek bu durumu açıklığa kavuşturmuştur. Kuşkusuz Bediüzzaman'ın Deccal konusundaki bu anlatımları doğrultusunda Deccal'in bir şahıs olduğunu kabul edip, Hz. İsa ve Hz. Mehdi konusunda verdiği onlarca delil ve detaya rağmen onların birer şahs-ı manevi olabilecekleri ihtimalini öne sürmek çok yanlış bir yaklaşım olur. Yüksek ilim sahibi bir şahıs olan Bediüzzaman kuşkusuz ki tüm sözlerini, Müslümanları en doğru bilgilendirecek şekilde açıklamış, bu konuda da hiçbir şüpheye yer bırakmayacak bir üslupla "Deccal gibi Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin de BİRER ŞAHIS olduklarını" ifade etmiştir.

ANCAK HARİKA VE MU'CİZATLI VE UMUMUN MAKBULÜ (MUCİZELERİ OLAN VE HERKESİN KABUL ETTİĞİ) BİR ZAT OLABİLİR Kİ:

Bediüzzaman, Mesih Deccal'in fitnesini ortadan kaldırabilecek kişinin ise, Allah'ın rahmetiyle, mucizeleri olan ve insanların çoğunun kendisine tabi olduğu mübarek "BİR ZAT" olacağını söylemektedir. Sözünün devamında da bu kutlu kişinin Hz. İsa olduğunu bildirmektedir. Bu son derece açık ve farklı başka hiçbir düşünceye yer vermeyecek netlikte bir sözdür: Bediüzzaman açıkça "Hz. İsa'nın BİR ŞAHIS olduğunu" ifade etmekte, bu kesin ifadesiyle onun bir şahs-ı manevi olabileceği yönündeki tüm düşünceleri kökten reddetmektedir.

Bunun yanı sıra Bediüzzaman burada kullandığı "HARİKA VE MUCİZATLI VE UMUMUN MAKBULU BİR ZAT" sözleriyle, Hz. İsa'nın yine bir şahıs olduğunu ortaya koyan önemli bazı özelliklerini vurgulamaktadır. Bediüzzaman "Hz. İsa'nın harikalar ve mucizeler gösterebilen BİR ZAT olduğunu" belirtmiştir. Ayrıca "Hz. İsa'nın insanların

büyük bir kısmı tarafından kabul gören BİR ZAT olduğunu" hatırlatmaktadır. Kuşkusuz ki üstün bir ilme sahip olan Bediüzzaman bir şahs-ı manevinin mucize göstermesinin mümkün olmayacağını çok iyi bilmektedir. Aynı şekilde bir şahs-ı manevinin "umumun makbulü bir zat" olamayacağını da bilmekte, Hz. İsa'yı tanıtan tüm bu özellikleri çok bilinçli bir şekilde kullanarak onun "BİR ŞAHIS" olarak yeryüzüne ikinci defa geleceğini tüm Müslümanlara müjdelemektedir.

O ZAT... HZ. İSA ALEYHİSSELAM'DIR:

Bediüzzaman, Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde haber verdiği gibi Deccal'in fitnesini Hz. İsa'nın ortadan kaldıracağını bildirmektedir:

Allah'ın düşmanı olan MESİH-İ DECCAL, İSA ALEYHİSSELAM'I GÖRÜNCE, TUZUN SUDA ERİDİĞİ GİBİ ERİR. Hz. İsa onu terk edip bıraksa bile helak oluncaya kadar eriyip gidecektir. Lakin ALLAH ONU BİZZAT İSA ALEYHİSSELAM'IN ELİYLE YOK EDECEKTİR. (Müslim, Kitabü'l Fiten: 34)

... DECCAL ORTALIĞA FİTNE SAÇARKEN CENAB-I HAK, MESİH MERYEM OĞLU İSA'YI GÖNDERİR... Nefesini idrak eden her kafir mutlaka yok olur. Hz. İsa Deccal ile Lüdd kapısında (Beytül Makdis'e yakın bir belde) karşılaşır ve ONU YOK EDER. (Sahih-i Müslim; Büyük Fitne Mesih-i Deccal, Saim Güngör, s. 104)

... Müteakiben HZ. İSA, DECCAL'İ ARAR ve nihayet Beytü'l Makdis'e yakın bir yer olan Bab-ü Lüdd (Lüdd Kapısı) denilen mevkide yetişerek, ONU YOK EDER. (Sahih-i Müslim, c. 4/2251-2255; İmam Şarani, Ölüm, Kıyamet, Ahiret ve Ahir Zaman Alametleri, Bedir Yayınevi, s. 491)

Bediüzzaman kullandığı "O ZAT" ifadesiyle, Hz. İsa'nın "BİR ŞAHIS" olduğunu açıkça belirtmiştir. Bediüzzaman burada "İki veya üç zat" dememiştir. Aksine Hz. İsa'dan bahsederken kullandığı tüm sözler hep "TEKİL" ifadelerdir; ve tümünde de "TEK BİR ŞAHISTAN" bahsetmektedir. Bediüzzaman bu açıklamalarıyla bir kez daha Hz. İsa'nın bir şahs-ı manevi olmadığını, "MÜBAREK BİR İNSAN" olduğunu çok açık ifadelerle ortaya koymuştur.

2. Hatta HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELAM'IN NÜZULÜ (yeryüzüne inişi) dahi ve KENDİSİ İSA ALEYHİSSELAM OLDUĞU, NUR-U İMANIN DİKKATİYLE (imanın ışığıyla) BİLİNİR; HERKES BİLEMEZ. Hatta DECCAL VE SÜFYAN GİBİ EŞHAS-I MÜDHİŞE (ürkütücü şahıslar) KENDİLERİ DAHİ KENDİLERİNİ BİLMİYORLAR... (Şualar, s. 487)

Bediüzzaman, Hz. İsa'nın ahir zamanda yeryüzüne ikinci kez geleceğini bildirmekte, ancak bu mübarek zat geldiğinde herkesin kendisini tanımayacağına dikkat çekmektedir:

HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELAM'IN NÜZULÜ (YERYÜZÜNE İNİŞİ):

Bediüzzaman "HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELAM'IN NÜZULÜ" sözleriyle Hz. İsa'nın, Allah'ın bir mucizesi olarak ahir zamanda insani bedeniyle yeryüzüne ineceğini anlatmaktadır. Bediüzzaman verdiği bu bilgilerle Hz. İsa'nın ahir zamanda Hıristiyan toplumunun başında bir mana ya da manevi bir lider olarak değil, bizzat hidayet önderi "BİR ŞAHIS" olarak bulunacağını kesin ifadelerle açıklamaktadır.

KENDİSİ İSA ALEYHİSSELAM OLDUĞU:

Bediüzzaman bu sözleriyle Hz. İsa'nın yeryüzüne ilk indiği zaman, kendisinin de Hz. İsa olduğunu önceleri bilmeyeceğini, ancak daha sonra farkına varacağını bildirmiştir. "Böyle bir şuur ve bilincin bir şahs-ı manevi için söz konusu olamayacağı" çok açıktır. "BİLME" ve "ANLAMA" kavramları ancak "BİR İNSAN" için geçerli olabilir. Ancak "bir insan kendisinin kim olduğunu anlayabilir", içerisinde bulunduğu durumu fark edebilir. Bediüzzaman da bu durumu çok iyi bilen bir kimse olarak bu sözleri kullanmış ve Hz. İsa'nın bir şahs-ı manevi olmadığını açıkça ifade etmiştir.

Bediüzzaman'ın bu gerçeği vurguladığı ifadelerinden biri de "KENDİSİ" kelimesidir. Bu kelime de yine "ŞAHIS" ifade eden bir kavramdır ve Bediüzzaman bu yolla "Hz. İsa'nın maddi varlığı olan mübarek bİr ŞAHIS olarak geleceğini" tekrar dile getirmektedir.

NUR-U İMANIN DİKKATİYLE (İMANIN IŞIĞIYLA) BİLİNİR; HERKES BİLEMEZ:

Bediüzzaman, çevresindeki insanların, Hz. İsa'nın ahir zamanda beklenen peygamber olduğunu ancak "İMANLARIYLA FARK EDEBİLECEKLERİNİ" söylemiştir. Bu da yine Bediüzzaman'ın Hz. İsa'dan bir şahs-ı manevi olarak söz etmediğini açıkça ortaya koymaktadır. Bediüzzaman burada açıkça insanların bir şahs-ı maneviyi değil, "BEKLEDİKLERİ BİR ŞAHSI" tanımalarından bahsetmektedir. Bediüzzaman ayrıca "HERKES BİLEMEZ" diyerek Hz. İsa'yı herkesin tanıyamayacağını bir kez daha belirtmiştir. Bediüzzaman'ın da belirttiği gibi Hz. İsa ikinci kez yeryüzüne geldiğinde de samimi olarak iman edenler imanlarının vesilesiyle, Allah'ın izniyle bu mübarek zatı hemen tanıyacak, onun yardımcısı ve destekçisi olacaklardır.

DECCAL VE SÜFYAN GİBİ EŞHAS-I MÜDHİŞE (ÜRKÜTÜCÜ ŞAHISLAR) KENDİLERİ DAHİ KENDİLERİNİ BİLMİYORLAR:

Bediüzzaman, bu sözleriyle Mesih Deccal ve Süfyan Deccal gibi, Hz. İsa ve Hz. Mehdi'ye karşı inkara dayalı bir mücadele verecek olan ahir zaman şahıslarının da herkes tarafından teşhis edilemeyeceğine dikkat çekmektedir. Bediüzzaman burada kullandığı "EŞHAS-I MÜDHİŞE" sözlerinde geçen "EŞHAS-I" kelimesiyle, Süfyan ve Deccal'in "BİRER ŞAHIS" olduğunu belirtmektedir. Bediüzzaman eserlerinde şahıs anlamına gelen benzer kelimeleri Hz. İsa ve Hz. Mehdi için de kullanmaktadır. Süfyan ve Deccal'in şahıs olarak ortaya çıkacağını kabul edip, Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin ise

sadece şahs-ı manevilerinin olacağını düşünmek son derece çelişkilidir. Bediüzzaman'ın da bildirdiği gibi, Süfyan Deccal ve Mesih Deccal nasıl birer şahıs olarak ortaya çıkıyorlarsa, bunların fitnelerini ortadan kaldıracak olan Hz. İsa ve Hz. Mehdi de Allah'ın izniyle ahir zamanda mübarek zatlarıyla ortaya çıkacaklardır.

3. Hattâ, "HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELAM GELİR, HZ. MEHDİ'YE NAMAZDA İKTİDA EDER (uyar), TABİ OLUR." diye rivayeti BU İTTİFAKA (birleşmeye) VE HAKİKAT-I KUR'ANİYE'NİN METBUİYETİNE VE HAKİMİYETİNE (Kuran hakikatlerine uyulmasına ve tabi olunmasına) İŞaret eder. (Şualar, s. 493)

Peygamber Efendimiz (sav) bir hadis-i şerifinde Hz. İsa'nın, Hz. Mehdi'nin arkasında namaz kılacağını bildirmiştir:

İmamları salih bir insan olan Mehdi olduğu halde, Beytü'l Makdis'e sığınırlar. Orada imamları kendilerine sabah namazını kıldırmak için öne geçtiği bir sırada, bir de bakarlar ki, Meryem oğlu İsa sabah vaktinde inmiştir. Mehdi, Hz. İsa'yı öne geçirmek için arkaya çekilir. Hz. İsa onun omuzlarına elini koyar ve ona der ki, "Geç öne namazı kıldır. Zira kamet (farz namazı kılmak için okunan ezan; namaza başlama işareti) senin için getirilmiştir."... (Ebu Rafi'den rivayet edilmiştir; İmam Şarani, Ölüm, Kıyamet, Ahiret ve Ahir Zaman Alametleri, Bedir Yayınevi, s. 495-496)

Bediüzzaman, Peygamberimiz (sav)'in bu hadisine dikkat çekmekte, bu olayın Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin çıkışlarının önemli alametlerinden biri olduğunu hatırlatmaktadır. Bediüzzaman sözlerinde ayrıca Hz. İsa ve Hz. Mehdi döneminde Allah'ın izniyle, İslam ahlakının tüm dünyaya hakim olacağını ifade etmektedir. Bu hakimiyete, Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin ittifakıyla yürütülecek büyük fikri mücadelenin vesile olacağını belirtmektedir.

HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELAM GELİR, HZ. MEHDİ'YE NAMAZDA İKTİDA EDER (UYAR), TÂBİ OLUR:

Bediüzzaman bu sözünde Peygamberimiz (sav)'in sahih hadisleri doğrultusunda "HZ. İSA'NIN, HZ. MEHDİ İLE BİRLİKTE NAMAZ KILACAĞINI" belirtmiştir. Namaz, Rabbimiz'in insanlar için farz kıldığı bir ibadettir. Şahs-ı manevilerin birlikte namaz kılması, namazda imamlık yapmaları mümkün değildir. Bediüzzaman da bu gerçeğin kuşkusuz ki çok iyi bilincindedir ve bu sözleriyle, Hz. İsa'nın ve Hz. Mehdi'nin "BİRER ŞAHIS" olarak ortaya çıkacaklarını haber vermektedir. Hz. İsa, yeryüzüne önceki gelişinde namaz ibadetini yerine getirdiği gibi ikinci kez gelişinde de Allah'ın izniyle bu ibadetine devam edecektir. Kuran'da bu konu şöyle bildirilmektedir:

(İsa) Dedi ki: "Şüphesiz ben Allah'ın kuluyum. (Allah) Bana Kitabı verdi ve beni peygamber kıldı. Nerede olursam (olayım,) beni kutlu kıldı ve HAYAT SÜRDÜĞÜM MÜDDETÇE, BANA NAMAZI VE ZEKATI VASİYET (EMR) ETTİ." (Meryem Suresi, 30-31)

Ahir zamanda Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin mübarek şahısları ortaya çıkacak, Hz. İsa, Hz. Mehdi'nin imamlığında namaz kılacak, bu iki mübarek zatın yapacakları büyük fikri mücadele neticesinde İslam ahlakı yeryüzüne hakim olacaktır. Bediüzzaman pek çok sahih hadiste yer alan bu konuyu hatırlatarak, Hz. İsa ile Hz. Mehdi'nin geldiklerinde karşılıklı diyalog içerisinde olacaklarını bildirmektedir. Bunun için her iki kutlu şahsın da aynı dönemde ortaya çıkmaları ve biraraya gelmeleri gerekmektedir. Hz. İsa'nın gelişi ve Hz. Mehdi'yle birlikte namaz kılmaları tüm dünya Müslümanları tarafından beklenmektedir.

4. İSA ALEYHİSSELAM'I NUR-U İMAN ile (imanın ışığıyla) TANIYAN veTABİ OLAN CEMAAT-İ RUHANİYE-İ MÜCAHİDİNİN (mücadele eden ruhani cemaatinin) KEMMİYETİ (sayısı), Deccal'in mektepçe ve askerce ilmi ve maddi ordularına nispeten çok AZ VE KÜÇÜK olmasına işaret ve kinayedir (maksadındadır). (Şualar, s. 495)

Bediüzzaman bu sözünde, ikinci kez yeryüzüne geldiğinde, Hz. İsa'yı tanıyacak ve destekçisi olacak olan topluluğun özelliklerinden bahsetmektedir:

İSA ALEYHİSSELAM'I NUR-U İMAN İLE (İMANIN IŞIĞIYLA) TANIYAN:

Bediüzzaman bu sözünde bir kez daha Hz. İsa'nın onu destekleyen cemaati tarafından "İMANIN NURU İLE TANINACAĞI"ndan bahsetmiş, açıkça Hz. İsa'nın "BİR ŞAHIS" olduğunu ifade etmiştir. "TANINMA" fiili, burada "tanınacak bir kimse olduğunu" ifade etmekte ve Bediüzzaman'ın manevi bir varlığı değil, bizzat Hz. İsa'yı kastettiğini ortaya koymaktadır.

Bunun yanı sıra Bediüzzaman bu sözleriyle Hz. İsa'nın ve onun şahs-ı manevisinin birbirinden ayrı kavramlar olduğunu belirtmektedir. Zira Bediüzzaman "Hz. İsa'yı tanıyan bir topluluk"tan bahsetmekte, ayrıca "Hz. İsa'nın da bu topluluk tarafından tanınacağını" bildirmektedir. Bir şahs-ı manevinin bir şahs-ı maneviyi tanıması ya da bir şahs-ı manevi tarafından tanınması hiçbir açıdan söz konusu değildir.

VE TABİ OLAN:

Bediüzzaman burada Hz. İsa'ya "TABİ OLAN" bir cemaatin varlığından söz etmektedir. Bir şahs-ı manevinin bir şahs-ı maneviye tabi olması elbette ki söz konusu değildir. Zira, bir şahs-ı maneviye değil, ancak bir şahsa tabi olunabilir. Bediüzzaman da bu ifadesiyle bu gerçeği dile getirmiş; Hz. İsa'nın, kendisine uyan, tabi olan ve onun gösterdiği yolu izleyen cemaatinin, yani şahs-ı manevisinin başında "BİR ŞAHIS" olarak

bulunacağını hatırlatmıştır. Hz. İsa ile aynı dönemde yaşamak, ona tabi olmak, havarileri gibi Allah yolunda bu mübarek zatın yardımcıları olmak, bütün Müslümanların talip oldukları büyük bir şereftir. Hadislerde ve Bediüzzaman'ın sözlerinde belirtildiği gibi Allah, Hz. Mehdi ve yanındakilere, Hz. İsa ve ona tabi olan az sayıdaki inananla aynı safta fikri mücadele yürütmeyi nasip edecektir. Bediüzzaman eserlerinde bu hak fikri mücadelenin kendisinden hemen sonraki bir dönemde gerçekleşeceğini belirterek Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin çıkışının onun yaşadığı yıllarda henüz gerçekleşmemiş olduğunu ifade etmiştir.

CEMAAT-İ RUHANİYE-İ MÜCAHİDİNİN (MÜCADELE EDEN RUHANİ CEMAATİNİN):

Bediüzzaman bu sözlerinde Hz. İsa'nın, kendisini destekleyen, ona inanan ve gösterdiği yolu izleyen kimselerden oluşan bir cemaati olacağından bahsetmektedir. Bu cemaat Hz. İsa'nın şahs-ı manevisini oluşturmaktadır. Ancak başında da bir lider ve bu şahs-ı maneviyi temsil eden şahıs olarak Hz. İsa bizzat bulunacaktır. Bediüzzaman da bu sözleriyle Hz. İsa'nın şahsı ile onun şahs-ı manevisinin birbirinden iki ayrı kavram olduğunu vurgulamaktadır.

Hz. İsa'nın yüksek maneviyatını anlamak, ancak bu kutlu zatı algılayabilecek kapasitede maneviyata sahip insanlara nasip olacaktır. Bu topluluk Bediüzzaman tarafından "cemaat-i ruhaniye-i mücahidin" sözleriyle ifade edilmiştir. Bediüzzaman'ın da belirttiği gibi bu topluluk, ruhaniyeti, manevi derecesi yüksek ve Allah yolunda fikri mücadele eden, sürekli gayret içinde olan bir topluluktur.

KEMMİYETİ (SAYISI)... AZ VE KÜÇÜK:

Bediüzzaman Hz. İsa'nın bir lider olarak başında bulunduğu topluluğun sayısının, Allah'ı inkar eden topluluğa kıyasla daha az ve küçük olduğunu bildirmektedir. Yüce Allah'ın Kuran'da bildirdiği gibi, "... Nice küçük topluluk, daha çok olan bir topluluğa Allah'ın izniyle galib gelmiştir." (Bakara Suresi, 249) Ahir zamanda da Hz. İsa ve Hz. Mehdi'ye bağlı sayıları az ama Allah'a gönülden iman eden, salih müminler –Allah'ın izniyle- üstün gelecekler, Mesih Deccal'in fitnesini tam anlamıyla ortadan kaldıracaklardır.

Bediüzzaman bu sözleriyle bir kez daha Hz. İsa'nın bizzat temsil ettiği cemaatinden bahsetmekte, bu topluluğun niteliklerini anlatmaktadır. Ancak yukarıda da açıklandığı gibi, bu mümin topluluğunun başındaki lider de Hz. İsa'nın şahsıdır. Bediüzzaman bu yolla Hz. İsa'nın manevi bir kişilik değil, temsil ettiği şahs-ı manevinin başında bulunan "BİR ŞAHIS" olduğunu belirtmektedir.

5. O kadar kuvvetlidir ve devam eder; YALNIZ HAZRET-İ İSA (AS) ONU YOK EDEBİLİR, BAŞKA ÇARE OLAMAZ rivayet edilmiş. Yani, ONUN MESLEĞİNİ VE YIRTICI REJİMİNİ BOZACAK, YOK EDECEK; ancak SEMAVÎ VE ULVÎ, HALİS (vahye

dayalı ve yüce, katıksız) BİR DİN İSEVÎLERDE ZUHUR EDECEK (ortaya çıkacak) VE HAKİKAT-İ KUR'ANİYEYE (Kuran'ın hakikatlerine) İKTİDA (tabi olan) VE İTTİHAD EDEN (İslamiyet ile birleşen) BU İSEVİ DİNİDİR Kİ, HAZRET-İ İSA (AS)'IN NÜZULÜ İLE (yeryüzüne inişiyle) O DİNSİZ MESLEK MAHVOLUR, YOK OLUR... (Şualar, s. 581)

Bediüzzaman bu sözünde Deccal'in fitnesini ancak Hz. İsa'nın etkisiz hale getirebileceğine işaret eden bir hadise dikkat çekmiştir. Deccal'in inkara dayalı düzenini, saldırgan rejimini ortadan kaldıracak, "dinsizliği insanlar arasında yaymak ve mukaddesatı bozmak" olarak tarif edilen mesleğini bozacak olan kimselerin, Hz. İsa ve ona tabi olan samimi İseviler olduğunu belirtmiştir. Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez gelişiyle Mesih Deccal'in dinsiz mesleği yok olup etkisiz hale gelecektir:

YALNIZ HAZRET-İ İSA (AS) ONU YOK EDEBİLİR, BAŞKA ÇARE OLMAZ:

Bediüzzaman bu sözleriyle, Peygamberimiz (sav)'in hadisleri doğrultusunda Deccal'i fikren etkisiz hale getirip, onun fitnesini dünya üzerinden kaldırabilecek kişinin yalnızca Hz. İsa olduğunu belirtmektedir. Bediüzzaman burada kullandığı "ONU" kelimesiyle, Deccal'in "BİR ŞAHIS" olduğunu dile getirmiştir. Bediüzzaman'a göre, bu şahsın inkara dayalı çabasını durduracak olan kişi ise yine "BİR ŞAHIS OLAN HZ. İSA"dır. Bediüzzaman'ın bu sözleri son derece açıktır. Buna rağmen Deccal'in bir şahıs, ama Hz. İsa'nın manevi bir varlık olacağı düşüncesini benimsemek, hiç şüphesiz ki Bediüzzaman'ın verdiği bu bilgilerle açıkça çelişmektedir. Bediüzzaman, Deccal'i etkisiz hale getirebilecek tek şahsın Hz. İsa olduğunu açıkça belirtmiş ve tüm inananları bu değerli zatın yeryüzüne ikinci kez gelişiyle müjdelemiştir.

ONUN MESLEĞİNİ VE YIRTICI REJİMİNİ BOZACAK, YOK EDECEK:

Bediüzzaman, Mesih Deccal'in fitnesinin tüm yeryüzünde büyük bir bozgunculuğa neden olacağına dikkat çekmektedir. Bu fitnenin tam anlamıyla ortadan kaldırılmasının ise Hz. İsa vesilesiyle olacağını bildirmektedir. Bediüzzaman, Mesih Deccal'in mesleğinin dinsizliği tüm yeryüzüne yaymak ve dinsizlikten dayanak bulan felaketler oluşturmak olduğunu belirtmektedir. Yeniden yeryüzüne döndüğünde Hz. İsa'nın, Deccal'in neden olduğu felaket ve kötülükleri engelleyeceğini, onun mesleğini etkisiz hale getireceğini ve İslam ahlakını tüm dünyaya hakim kılacağını müjdelemektedir.

Bediüzzaman bu sözlerinde, Hz. İsa'nın yeryüzüne maddi varlığı olan "BİR İNSAN" olarak geleceğini tekrar hatırlatmaktadır. "ONUN" kelimesiyle ise Deccal'in de bir şahıs olduğunu bir kez daha vurgulamış, bu şahsın yine "BİR ŞAHIS" olan Hz. İsa tarafından etkisiz hale getirileceğini ifade etmiştir.

SEMAVİ VE ULVİ, HALİS (VAHYE DAYALI VE YÜCE, KATIKSIZ) BİR DİN İSEVİLERDE ZUHUR EDECEK (ORTAYA ÇIKACAK) VE HAKİKAT-İ KUR'ANİYEYE

(KURAN'IN HAKİKATLERİNE) İKTİDA (TABİ OLAN) VE İTTİHAD EDEN (İSLAMİYET İLE BİRLEŞEN) BU İSEVİ DİNİDİR Kİ:

Hz. İsa Allah'ın mübarek bir elçisidir. Tüm peygamberler gibi, o da insanları bir ve tek olarak Allah'a iman etmeye, Allah'ın emrettiği din ahlakını yaşamaya davet etmiştir. Ancak Hz. İsa'nın Allah Katına yükseltilmesinin ardından, Hıristiyanlık inancında bozulma olmuş, Hıristiyanlar Hz. İsa'nın kendilerine tebliğ ettiği hak dinden uzaklaşmışlardır. Hz. İsa ikinci kez yeryüzüne geldiğinde, Hıristiyanlığı tahrif olmuş yönlerinden arındıracak, yeniden hak haline döndürecektir. Bediüzzaman da "HALİS BİR DİN İSEVİLERDE ORTAYA ÇIKACAK" sözleriyle bu gerçeğe dikkat çekmektedir. Bediüzzaman Hıristiyanlığın Kuran'a tabi olarak İslamiyet ile birleşeceğini bildirmiş ve tüm bu gelişmelerin Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez gelişinin alametlerinden olacağını hatırlatmıştır. Bediüzzaman'ın müjdelediği bu gelişmeler henüz gerçekleşmemiştir. Bediüzzaman da yaşadığı dönemde bu konuya dikkat çekerek, hem Hz. İsa'nın ileri bir tarihteki gelişini müjdelemiş, hem de Hz. İsa ile aynı dönemde yaşayacak olan Hz. Mehdi'nin çıkışının da kendisinin döneminde henüz gerçekleşmemiş olduğunu vurgulamıştır.

HAZRET-İ İSA (AS)'IN NÜZULÜ İLE (YERYÜZÜNE İNİŞİYLE) O DİNSİZ MESLEK MAHVOLUR:

Bediüzzaman, Kuran ayetlerinde yer alan işaretlere ve hadislerde verilen bilgilere dayanarak, Hz. İsa'nın yeryüzüne yeniden geleceğini söylemektedir. Bediüzzaman burada kullandığı "NÜZUL" kelimesiyle, Hz. İsa'nın "bir mana, bir ruh ya da temsili bir şahıs" değil, Allah'ın bir mucizesi olarak insani bedeniyle ikinci kez yeryüzüne gelecek "BİR ŞAHIS" olduğunu açıklamaktadır. Bediüzzaman, Deccal'in inkara dayalı çabalarının da, Hz. İsa'nın "NÜZULÜ" yani "BİR ŞAHIS OLARAK YERYÜZÜNE GELİŞİ"nin ardından son bulacağını ifade etmektedir.

6. Evet, hadis-i şerifin ifadesiyle HAZRET-İ İSA'NIN SEMAVİ NÜZULÜ (gökyüzünden inişi) KAT'İ (kesin) OLMAKLA BERABER; mana-yi işarisiyle (işaret ettiği manayla) başka hakikatleri (gerçekleri) ifade ettiği gibi bu hakikata da mucizane (mucizevi bir şekilde) işaret ediyor. (Kastamonu Lahikası, s. 50)

Bediüzzaman, Hz. İsa'nın ahir zamanda yeniden yeryüzüne gelişinin kesin olduğunu ifade etmektedir:

HAZRET-İ İSA'NIN SEMAVİ NÜZULÜ (gökyüzünden inişi) KAT'İ (KESİN) OLMAKLA BERABER:

Hz. İsa'nın ahir zamanda yeniden yeryüzüne gelecek olması Kuran-ı Kerim'de ve hadislerde bildirilen bir gerçektir. Bediüzzaman da bu gerçeği dile getirmekte,

hadislerde Hz. İsa'nın yeniden dünyaya geleceğinin açıkça bildirildiğini söylemektedir. Bu, samimi olarak iman edenler için çok kıymetli bir müjdedir. Allah'ın izniyle, ahir zamanda yaşayan müminler bu mucizeye tanıklık edecek, aradan geçen 2000 yılın ardından Hz. İsa'nın tekrar yeryüzüne gelişine şahit olacaklardır.

Bediüzzaman bu sözünde kullandığı "KAT'İ" kelimesiyle, Hz. İsa'nın yeniden dünyaya dönüşünün "KESİN" bir gerçek olduğunu belirtmektedir. Bediüzzaman'ın Peygamberimiz (sav)'in hadislerine dayandırarak verdiği bu haber, aksi yöndeki tüm iddiaları geçersiz kılmaktadır.

7. ... HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELAM, İSEVÎLİK ŞAHS-I MANEVÎSİNİ TEMSİL EDEREK DİNSİZLİĞİN ŞAHS-I MANEVÎSİNİ TEMSİL EDEN DECCAL'İ yok eder... (Mektubat, s. 6)

Bediüzzaman bu sözünde, Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez geleceğini ve Deccal'in fitnesini fikren etkisiz hale getireceğini bildirmektedir:

HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELAM, İSEVİLİK ŞAHS-I MANEVİSİNİ TEMSİL EDEREK:

Bediüzzaman bu sözünde "HZ. İSA'NIN HIRİSTİYANLIĞIN ŞAHSI MANEVİSİNİ TEMSİL ETTİĞİNİ" belirtmektedir. Bediüzzaman, tarih boyunca gönderilmiş tüm elçiler ve peygamberler gibi, Hz. İsa'nın da onu destekleyen, ona inanan ve onu takip eden kimselerden oluşan bir şahs-ı manevisi olacağını bildirmektedir. Ancak Bediüzzaman "İSEVİLİK ŞAHS-I MANEVİSİNİ TEMSİL EDEREK" sözleriyle, Allah'ın adetullahına (Allah'ın kanununa) uygun olarak "HZ. İSA'NIN DA BU ŞAHS-I MANEVİNİN BAŞINDA BİZZAT BİR HİDAYET ÖNDERİ OLARAK BULUNACAĞINI" ifade etmektedir. Nitekim bir şahs-ı manevinin bir şahs-ı maneviyi temsil etmesi söz konusu değildir. Bir şahs-ı manevinin oluşabilmesi için, onun başında öncelikle "BİR ŞAHSIN" var olması gerekmektedir. Bediüzzaman da bu gerçeği vurgulayarak Hz. İsa'nın bir şahs-ı manevi olmadığını, kendi şahs-ı manevisinin başında bulunacağını ve onlara bizzat önderlik edeceğini açıklamaktadır.

Bediüzzaman'ın belirttiği bu gerçekler bir iki soru sorulduğunda da kolaylıkla anlaşılmaktadır:

1- İsevilik şahs-ı manevisini bir kişi temsil ediyor. Bu kimdir?

Hz. İsa.

2- Hz. İsa kimi temsil ediyor?

İsevilik şahs-ı manevisini.

Bu soruların cevapları Bediüzzaman'ın Hz. İsa'dan ve şahs-ı manevisinden ayrı kavramlar olarak bahsettiğini açıkça ortaya koymaktadır.

DİNSİZLİĞİN ŞAHS-I MANEVİSİNİ TEMSİL EDEN DECCAL'İ:

Bediüzzaman aynı Hz. İsa gibi Deccal'in de bir şahs-ı manevisi olacağını belirtmektedir. Ancak Bediüzzaman "DİNSİZLİĞİN ŞAHS-I MANEVİSİNİ TEMSİL EDEN DECCAL'İ" sözleriyle, Deccal'in de yine "BİR ŞAHIS OLARAK BU ŞAHSI MANEVİNİN BİZZAT BAŞINDA BULUNACAĞINI" ifade etmektedir.

Bediüzzaman eserlerinde, Peygamberimiz (sav)'in ahir zamanda geleceğini haber verdiği tüm isimlerin birer şahıs olduklarını çeşitli delillerle açıklamıştır. Deccal de bu ahir zaman şahıslarından biridir. Bediüzzaman Deccal'in bir şahıs olacağını ne kadar detaylandırarak açıkladıysa, Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin birer şahıs olacakları konusunda da aynı açıklıkta deliller ortaya koymuştur. Kuşkusuz ki Bediüzzaman'ın bu anlatımlarından bir kısmını farklı yorumlayıp, Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin birer şahs-ı manevi, ancak Deccal'in bir şahıs olacağını düşünmek çok yanlış bir yaklaşım olacaktır. Zira Bediüzzaman Deccal gibi, "Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin de BİRER ŞAHIS OLARAK geleceklerini" ısrarla tekrarlamış ve bunları delilleriyle birlikte açıklamıştır.

8. ... Dinsizlik cereyanına karşı ayrı ayrı iken mağlub olan İsevilik ve İslamiyet; ittihad (birleşmeleri) neticesinde, dinsizlik cereyanına (akımına) galebe edip (galip gelip) dağıtacak istidadında (kabiliyette) iken ALEM-İ SEMAVATTA (gökler aleminde) CİSM-İ BEŞERİSİYLE (insani cismiyle, bedeniyle) BULUNAN ŞAHS-I İSA ALEYHİSSELAM O DİN-İ HAK CEREYANININ (hak dinin) BAŞINA GEÇECEĞİNİ bir Muhbir-i Sadık (doğru haber aktaran -Peygamberimiz (sav)'in sıfatlarından biri-), bir Kadir-i Külli Şey'in (herşeye muktedir olan Yüce Allah'ın) vaadine istinad ederek (dayanarak) haber vermiştir. Madem haber vermiş, haktır; madem KADİR-İ KÜLLİ ŞEY (herşeye muktedir olan Yüce Allah) VAAD ETMİŞ ELBETTE YAPACAKTIR... (Mektubat, s. 53-54)

Bediüzzaman, Hıristiyanların Kuran'a dönerek İslamiyet'e tabi olmaları ve bu iki İlahi dinin birleşmeleri sonucunda kuvvetlenip, inkarcı felsefeleri yok edecek bir güç kazanacaklarını anlatmaktadır. Bu dönemde, Hz. İsa ikinci kez yeryüzüne gelip, bu kuvvetin başına geçecektir. Bediüzzaman, Peygamberimiz (sav)'in bu müjdeyi Allah'ın vaadine dayanarak haber verdiğini bildirmiş, Allah'ın, vaadini kesin olarak yerine getireceğini hatırlatmıştır:

ALEM-İ SEMAVATTA (GÖKLER ALEMİNDE) CİSM-İ BEŞERİSİYLE (İNSANİ CİSMİYLE, BEDENİYLE) BULUNAN:

Bediüzzaman bu sözünde, yakın bir gelecekte Hıristiyanlığın, dine sonradan sokulan bazı inanç ve uygulamalardan arınarak özüne döneceğini ve Kuran'a tabi

olacağını anlatmaktadır. İslamiyet'e tabi olan Hıristiyanlığın, güçlerini Müslümanlarla birleştireceklerini ve dinsizliğe karşı ortak bir fikri mücadele vereceklerini bildirmektedir. Bediüzzaman "ALEM-İ SEMAVATTA CİSM-İ BEŞERİSİYLE BULUNAN" sözleriyle, bedeni ile gökler aleminde bulunan Hz. İsa'nın, yeryüzüne inerek bu mücadelenin başına geçeceğini ifade etmektedir. Bediüzzaman bu sözlerinde bedeni (cism-i beşerisi) ile yeryüzüne ineceğini bildirerek, Hz. İsa'nın mübarek zatıyla "BİR ŞAHIS" olarak yeryüzüne geleceğini belirtmiştir. Bediüzzaman burada "İNSAN" anlamına gelen "BEŞER" kelimesini kullanarak Hz. İsa'nın bir şahs-ı manevi değil, "madde olarak varlığı olan bir şahıs" olduğunu açıkça ifade etmiştir.

ŞAHS-I İSA ALEYHİSSELAM:

Bediüzzaman'ın burada kullandığı "ŞAHS-I İSA ALEYHİSSELAM" ifadesi, "HZ. İSA'NIN ŞAHSI" anlamına gelmektedir. Dolayısıyla Bediüzzaman sözleriyle Hz. İsa'nın "bir şahs-ı manevi olmadığı" konusuna kesin olarak açıklık getirmektedir. Hz. İsa ahir zamanda bir şahıs olarak ikinci kez yeryüzüne gelecek, Mesih Deccal'in fitnesini ortadan kaldıracak, Hz. Mehdi ile iş birliği yapacaktır. Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin vesile olmasıyla İslam ahlakı bütün dünyaya hakim olacaktır. Ahir zamanın bu büyük müjdeleri henüz gerçekleşmemiştir, İslam alemi tarafından bu kutlu gelişmelerin gerçekleşmesi beklenmektedir. Bediüzzaman da bu ifadesiyle, Hz. Mehdi'nin geçmiş dönemde çıktığı iddiasının yanlışlığını ortaya koymaktadır. Çünkü henüz, Hz. İsa'nın gelişi ve Hz. Mehdi ile olan ittifakı gerçekleşmemiş, Mesih Deccal'in fitnesi tam anlamıyla ortadan kaldırılmamıştır. Kuşkusuz ki böylesine geniş çaplı gelişmeler bütün dünyanın gözleri önünde cereyan edecektir. Kitle iletişim araçları vasıtasıyla herkesin anında haberdar olacağı ve yaşayacağı bu büyük değişim, ne Bediüzzaman'ın devrinde ne de bir başka zaman diliminde yaşanmamıştır.

O DİN-İ HAK CEREYANININ (HAK DİNİN) BAŞINA GEÇECEĞİNİ:

Bediüzzaman, "O DİN-İ HAK CEREYANININ BAŞINA GEÇECEĞİNİ" sözleriyle Hz. İsa'nın, yeniden yeryüzüne geldiğinde gerçek İsevilerin lideri olacağını bildirmektedir. Hz. İsa'nın gelişiyle, Hıristiyanlık batıl inanış ve hükümlerinden arınacak ve Kuran'a tabi olacaktır. Bediüzzaman'ın Hz. İsa'yla ilgili olarak haber verdiği tüm bu gelişmeler, Hz. Mehdi'nin çıktığı aynı dönemlerde gerçekleşecektir. Ancak ne Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez gelişi ve tüm İsevilerin liderliğini üstlenmesi ne de Hıristiyanların dinlerini batıl inanç ve uygulamalardan arındırarak İslam'a yönelmeleri henüz gerçekleşmemiştir. Bu gelişmelerle birlikte Hz. İsa'nın Hz. Mehdi ile olan birlikteliği de henüz gerçekleşmiş değildir. Dolayısıyla Bediüzzaman, verdiği tüm bu bilgilerle bize Hz. Mehdi'nin geçmiş dönemlerde gelmemiş olduğunu, beklenen tüm bu gelişmelerin de Hz. Mehdi'nin çıkışının en açık alametlerinden olacağını müjdelemektedir.

KADİR-İ KÜLLİ ŞEY (HERŞEYE MUKTEDİR OLAN YÜCE ALLAH) VAAD ETMİŞ ELBETTE YAPACAKTIR:

Bediüzzaman, bu kutlu olayların gerçekleşmesinin Yüce Allah'ın bir vaadi olduğuna dikkat çekmektedir. Allah Kuran'da tüm inananları, İslam ahlakının yeryüzüne hakim olacağı konusunda müjdelemektedir. Allah'ın bu vaadi bir ayette şöyle bildirilmiştir:

Allah, içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara vaad etmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, onları da yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi' kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir. Onlar, yalnızca Bana ibadet ederler ve Bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Kim bundan sonra inkar ederse, işte onlar fasıktır. (Nur Suresi, 55)

Kuran'da Allah'ın vaadini muhakkak yerine getireceği ise şu şekilde haber verilmektedir:

(Bu,) Allah'ın vaadidir; Allah, vadinden geri dönmez. Ancak insanların çoğu bilmezler. (Rum Suresi, 6)

... Doğrusu Allah, vaadinden cayıp-dönmez. (Al-i İmran Suresi, 9)

... Şüphesiz Allah, verdiği sözden dönmez. (Rad Suresi, 31)

Allah'ın Kuran ayetlerinde bildirilen bu müjdeli vaadleri inşaAllah gerçekleşecektir. Bediüzzaman da sözlerinde Kuran'daki bu bilgilere dayanarak çok kesin bir ifade kullanmış, Allah'ın izniyle ahir zamanda bu olayların "KESİN OLARAK GERÇEKLEŞECEĞİNİ" hatırlatmıştır. Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde ve Bediüzzaman'ın sözlerinde ahir zamanla ilgili bildirilen gelişmeler bugüne kadar gerçekleşmemiştir. Nitekim Bediüzzaman "YAPACAKTIR" ifadesiyle "olmuş ya da olmakta olan" bir olayı değil, "İLERİDE OLACAK" olan bir olayı anlatmaktadır. Hz. İsa henüz ikinci kez yeryüzüne gelmemiştir. Bu mübarek şahsın ikinci kez gelişini tüm İslam ve Hıristiyan alemi beklemektedir. Hz. Mehdi ile olan ittifakı da henüz gerçekleşmemiştir. Bediüzzaman da bu sözlerinde bu gerçeği hatırlatmış, Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin kendisinden "DAHA İLERİKİ BİR ZAMANDA GELECEKLERİNİ" müjdelemiştir.

9. Evet HER VAKİT SEMAVATTAN MELAİKELERİ (gökyüzünden melekleri) YERE GÖNDEREN ve bazı vakitte insan suretine vaz'eden (şekline sokan) (Hazret-i Cibril'in "Dıhye" suretine girmesi gibi) ve ruhanîleri (cisim olmayıp gözle görülmeyen varlıkları; cin ve melekleri) âlem-i ervahtan (ruhlar aleminden) gönderip beşer suretine (insan şekline) temessül ettiren (sokan, cisimleyen), hattâ ölmüş evliyaların çoklarının ervahlarını (ruhlarını) cesed-i misaliyle (varlığı maddi olmayan fakat cinsinin cesedine benzeyen beden) dünyaya gönderen bir Hakîm-i Zülcelal (herşeye muktedir olan Yüce Allah), HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELAM'I, İSA DİNİNE AİT EN MÜHİM BİR HÜSN-Ü HATİMESİ (güzel neticesi) İÇİN, değil SEMA-İ DÜNYADA (gökler aleminde) CESEDİYLE (insani bedeniyle) BULUNAN VE HAYATTA OLAN HAZRET-İ İSA, belki ALEM-İ AHİRETİN (ahiret aleminin) EN UZAK KÖŞESİNE GİTSEYDİ VE HAKİKATEN

ÖLSEYDİ, YİNE ŞÖYLE BİR NETİCE-İ AZÎME (büyük bir sonuç) İÇİN ONA YENİDEN CESED GİYDİRİP DÜNYAYA GÖNDERMEK, O HAKÎM'İN HİKMETİNDEN UZAK DEĞİL... belki O'nun hikmeti öyle iktiza ettiği için (gerektiği için) VAAD ETMİŞ VE VAAD ETTİĞİ İÇİN ELBETTE GÖNDERECEK. (Mektubat, s. 56-57)

Bediüzzaman, bir kez daha Hz. İsa'nın ikinci kez yeryüzüne gelişinin muhakkak gerçekleşeceğini bildirmekte ve meleklerin konumunu örnek vererek bu konuyu açıklamaktadır:

HER VAKİT SEMAVATTAN MELAİKELERİ (GÖKYÜZÜNDEN MELEKLERİ) YERE GÖNDEREN:

Hz. İsa'nın ahir zamanda yeniden dünyaya dönecek olması Rabbimiz'in mucizelerinden biridir. Bediüzzaman sözleriyle Kuran'da ve hadislerde haber verilen bu açık gerçeği dile getirmekte ve Hz. İsa'nın Allah'ın izniyle yeryüzüne ikinci kez gelişinin kesin bir gerçek olduğunu açıklamaktadır. Bediüzzaman, meleklerin de Allah'ın izniyle gerektiğinde yeryüzüne geldiklerini söylemekte, Hz. İsa'nın da, Allah'ın takdir ettiği vakit geldiğinde, yeryüzüne geri döneceğini ve Rabbimiz'in elçisi olarak insanları gerçek din ahlakına davet edeceğini anlatmaktadır.

Melekler, insanların bildiği zaman ve mekan boyutundan farklı bir boyutta yaşarlar. Meleklerin yaşadığı boyutun, bizim bildiğimiz kavramların dışında olduğuna işaret eden bir ayet şu şekildedir:

(Bu azap) Yüce makamlar sahibi olan Allah'tandır. Melekler ve Ruh (Cebrail), O'na, süresi elli bin yıl olan bir günde çıkabilmektedir. (Mearic Suresi, 3-4)

Ayette bildirilen "elli bin yıl olan bir gün" ifadesi, meleklerin bizim sınırlı olduğumuz zaman kavramı ile sınırlı olmadıklarını göstermektedir. Ayrıca insanın bildiği zaman kavramının ötesinde bir yaşam daha olduğunun ve bu yaşamın dünyadakine benzer bir zaman veya mekan kavramına bağımlı olmadığının delillerinden biridir. Hz. İsa'nın da böyle bir boyutta yaşıyor olması mümkündür. (En doğrusunu Allah bilir.)

Meleklerin, Allah'ın dilediği vakitte takdir ettiği bir iş için dünyaya geliyor olmaları ise, diğer boyutlardan bizim boyutumuza geçişin Rabbimiz'in izin vermesiyle mümkün olduğunu göstermektedir. Kuran'da meleklerin, kimi zaman Allah'ın insanlara vahyini iletmek, kimi zaman da müminlere yardım etmek ve onlara destek olmak için Allah'ın izniyle yeryüzüne indikleri bildirilmektedir:

Sen müminlere: "Rabbiniz'in size meleklerden indirilmiş üç bin kişiyle yardım iletmesi size yetmez mi?" diyordun. (Al-i İmran Suresi, 124)

Kullarından dilediklerine, melekleri emrinden olan ruh ile indirir: "Ben'den başka İlah yoktur, şu halde Ben'den korkup-sakının" diye uyarın. (Nahl Suresi, 2)

Ayrıca, Kuran'da Hz. İbrahim'e ve Hz. Lut'a meleklerin elçiler olarak gelip kavimlerine gelecek azabı haber verdikleri; Hz. Zekeriya'ya gelip onu bir çocuk ile

müjdeledikleri; Hz. Meryem'e gelip kendisinin seçkin kılındığını ve Hz. İsa'nın doğumunu haber verdikleri bildirilmektedir. Kuran-ı Kerim'in Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'e Cebrail aracılığı ile vahyedilişi ve Efendimiz (sav)'in Cebrail'i görmesi de anlatılmaktadır.

Bediüzzaman da meleklerin bu konumunu örnek vererek, Hz. İsa'nın ahir zamanda insani bedeniyle ikinci kez yeryüzüne gelişinin Allah'ın adetullahına uygun olduğunu ve Allah'ın bu vaadinin gerçekleşeceğini bildirmektedir

HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELAM'I, İSA DİNİNE AİT EN MÜHİM BİR HÜSN-Ü HATİMESİ (GÜZEL NETİCESİ) İÇİN:

Bediüzzaman "HZ. İSA DİNİNE AİT MÜHİM BİR HÜSN-Ü HATİMESİ İÇİN" sözleriyle Rabbimiz'in "ÖNEMLİ BİR GÜZEL NETİCE" için Hz. İsa'yı ikinci kez yeryüzüne göndereceğini müjdelemektedir. Hz. İsa'nın yeniden yeryüzüne gelmesiyle, Hıristiyanlık batıl olan bütün inanış ve uygulamalarından arınacak ve İslam'a dönecektir. Bu vesileyle, Hıristiyanlık Hz. İsa'ya vahyedilmiş hak haline dönecek, Müslümanlarla gerçek İseviler arasında ittifak gerçekleşecek, bu hak ittifak yeryüzüne barış ve huzur getirecektir.

SEMA-İ DÜNYADA (GÖKLER ALEMİNDE) CESEDİYLE (İNSANİ BEDENİYLE) BULUNAN VE HAYATTA OLAN HAZRET-İ İSA:

Bediüzzaman, bu sözleriyle Hz. İsa'nın da tıpkı melekler gibi, Allah Katında diri olduğunu ve Allah'ın takdir ettiği vakit geldiğinde yeryüzüne geleceğini söylemektedir. Melekler, Allah'ın dilemesiyle çeşitli dönemlerde yeryüzüne inmekte ve tekrar Allah Katına çıkmaktadırlar. Ancak onların Allah Katına çıkıyor olmaları, elbette dünyada bizim bildiğimiz kavramlara göre yok olmaları anlamına gelmemektedir. Sadece başka bir boyuta geçmekte, bizim kavrayışımız dışında yaşamlarına devam etmektedirler. Benzer bir şekilde Hz. İsa'nın Allah Katına alınmış olması da, öldüğü anlamına gelmez. Nitekim, pek çok ayette Hz. İsa'nın ölmediği açık olarak bildirilmekte, hadislerle de bu gerçek bir kez daha teyit edilmektedir. Hz. İsa da bizim kavrayamadığımız bir boyutta diridir. Ayrıca, meleklerin iki boyut arasında, Allah'ın dilemesiyle, hareket ediyor olmaları, Rabbimiz dilediği takdirde bunun çok kolay olduğunu göstermektedir. Hz. İsa da, Allah'ın takdir ettiği vakit geldiğinde, yeryüzüne geri dönecek ve Rabbimiz'in elçisi olarak insanları gerçek din ahlakına davet edecektir. Bediüzzaman da bu sözleriyle bu gerçeği dile getirmektedir. Bediüzzaman "SEMA-İ DÜNYADA CESEDİYLE BULUNAN VE HAYATTA OLAN HAZRET-İ İSA" sözleriyle Hz. İsa'nın ölmediğini, halen hayatta olduğunu ve insani bedeniyle ikinci kez yeryüzüne geleceğini bildirmektedir. Bediüzzaman verdiği bu bilgilerle, Hz. İsa'nın bir şahs-ı manevi olmadığını açıkça ortaya koymakta, bu mübarek peygamberin ahir zamanda Allah'ın bir mucizesi olarak ikinci kez "İNSANİ BEDENİYLE BİR ŞAHIS OLARAK YERYÜZÜNE GELECEĞİNİ" müjdelemektedir.

ALEM-İ AHİRETİN (AHİRET ALEMİNİN) EN UZAK KÖŞESİNE GİTSEYDİ VE HAKİKATEN ÖLSEYDİ, YİNE ŞÖYLE BİR NETİCE-İ AZÎME (BÜYÜK BİR SONUÇ) İÇİN ONA YENİDEN CESED GİYDİRİP DÜNYAYA GÖNDERMEK, O HAKÎM'İN HİKMETİNDEN UZAK DEĞİL:

Bediüzzaman bu sözleriyle Rabbimiz'in gücünün sonsuz olduğunu ve her dilediğini yapmaya Kadir olduğunu hatırlatmakta ve Hz. İsa'nın ikinci kez yeryüzüne gelişinin Allah'ın izniyle kesin olarak gerçekleşeceğini belirtmektedir. Bediüzzaman'ın, Hz. İsa'nın gelişini Rabbimiz'in sonsuz gücünü dile getirerek anlatması, kuşkusuz ki bu konuda ne kadar kesin bir kanaat taşıdığının en açık göstergelerindendir. Bediüzzaman ayrıca burada bir örnek vermekte ve "HAKİKATEN ÖLSEYDİ, yine şöyle bir netice-i azime (büyük bir sonuç) için ona YENİDEN CESED GİYDİRİP DÜNYAYA GÖNDERMEK, O HAKİM'İN HİKMETİNDEN UZAK DEĞİL" demektedir. Bediüzzaman bu sözleriyle açıkça "BİR İNSAN"dan bahsettiğini ve Hz. İsa'nın bir şahs-ı manevi olmadığını ortaya koymaktadır. Rabbimiz'in takdiriyle Hz. İsa'nın ahir zamanda "BİR ŞAHIS" olarak ikinci kez yeryüzüne gelişini bir kez daha müjdelemektedir.

VAAD ETMİŞ VE VAAD ETTİĞİ İÇİN ELBETTE GÖNDERECEK:

Allah, Hz. İsa'nın yeniden dünyaya geleceğini bildirmiştir. Bu vaadini muhakkak yerine getirecektir. Tüm bu deliller, Allah'ın gücünü ve kudretini gereği gibi takdir edemedikleri için Hz. İsa'nın ölmediği ve yeryüzüne geri döneceği gerçeğini reddetmeye çalışan kimselerin, büyük bir yanılgı içinde olduklarının göstergesidir. Unutmamak gerekir ki, Allah üstün güç ve kudret sahibi, herşeye kadir olandır. Dilediğini dilediği şekilde yaratır. İlmi sonsuzdur. Allah'ın belirlediği süre geldiğinde, büyük bir mucize gerçekleşecek ve Hz. İsa dünyaya geri dönecektir. Bu gerçek, ayetlerle ve hadislerle müjdelenmiştir ve tüm iman edenlerin üzerinde düşünmesi gereken bir harikadır. Bediüzzaman da Allah'ın bu vaadini dile getirmiş, Kuran'da bildirildiği gibi Rabbimiz'in kesin olarak vaadinden dönmeyeceğini hatırlatarak Hz. İsa'nın insani bedeniyle yeryüzüne ikinci kez gelişinin "KESİN BİR GERÇEK" olduğunu müjdelemiştir.

10. ... HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELAM GELDİĞİ VAKİT, herkes ONUN HAKİKÎ İSA, olduğunu bilmek lâzım değildir. ONUN MUKARREB VE HAVASSI (derin imanlı yakın talebeleri), nur-u iman (imanın ışığı) ile ONU TANIR. Yoksa bedahet (birdenbire ve açıkça) derecesinde HERKES ONU TANIMAYACAKTIR...(Mektubat, s. 60)

Bediüzzaman, yeryüzüne ilk döndüğü yıllarda Hz. İsa'yı tanıyabilecek insanların sayısının çok az olacağını bildirmiştir. Buna göre, ancak yakın çevresi ve derin iman sahibi talebeleri Hz. İsa'yı imanlarının nuru ile tanıyabilecek, fakat toplumun geneli onun açıkça Hz. İsa olduğunu bilmeyecektir:

HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELAM GELDİĞİ VAKİT:

Bediüzzaman "HZ. İSA ALEYHİSSELAM GELDİĞİ VAKİT" sözleriyle birkaç önemli konuya açıklık kazandırmaktadır. Bediüzzaman "GELDİĞİ VAKİT" ifadesiyle öncelikle Hz. İsa'nın "KESİN OLARAK GELECEĞİNİ" müjdelemektedir. Buradaki "GELME" fiiliyle ise Bediüzzaman Hz. İsa'nın "manevi bir varlık" olmadığını "BİR ŞAHIS" olduğunu açıklamaktadır. Bir şahs-ı manevinin "gelmesi" söz konusu değildir. Bir şahs-ı manevi ancak "oluşabilir". "GELME" eylemi "bir insanın yapabileceği bir fiil"dir. Bediüzzaman da bu sözleriyle bu önemli farkı vurgulamakta ve Hz. İsa'nın bir şahıs olarak yeryüzüne geleceği konusuna kesinlik kazandırmaktadır.

ONUN HAKİKÎ İSA:

Bediüzzaman, "ONUN HAKİKİ İSA" ifadesiyle, Hz. İsa'nın manevi bir varlık değil "BİR İNSAN" olacağını bir kez daha açıklamaktadır. Bediüzzaman "HAKİKİ İSA" diyerek, "BİR KİŞİ"den bahsetmekte, Hz. İsa'nın başka şahıslardan olan farkını ise "HAKİKİ" kelimesiyle netleştirmektedir. Bediüzzaman ayrıca burada kullandığı kişilik ifade eden "ONUN" sözüyle de Hz. İsa'nın "BİR ŞAHIS" olduğunu bir kez daha dile getirmektedir. Bediüzzaman ayrıca buradaki "HAKİKİ İSA" sözleriyle Hz. İsa'nın, yeryüzüne ikinci kez gelişinde, yine hepsi birer şahıs olan "sahte Mesihler"den farklı olacağını vurgulamış ve bu mübarek zatın "GERÇEK HZ. İSA" olacağını belirtmiştir. Hz. İsa geldiğinde, Kuran ayetlerinde ve Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde bildirilen işaretlere uygun özellikleriyle, bu sahte mesihlerden ayırt edilecek ve Bediüzzaman'ın belirttiği gibi "hakiki Hz. İsa" olacaktır.

ONUN MUKARREB VE HAVASSI (DERİN İMANLI YAKIN TALEBELERİ):

Bediüzzaman burada "MUKARREB VE HAVASSI" diyerek Hz. İsa'nın "DERİN İMANLI YAKIN TALEBELERİ" olacağından bahsetmiştir. Bir şahs-ı manevinin "talebeleri" ya da "yakın çevresi" olacağından bahsedebilmek hiçbir şekilde mümkün değildir. Ancak bir insanın talebeleri olabilir. Kuşkusuz Bediüzzaman da bu gerçeği çok iyi bilmektedir. Hz. İsa'nın talebelerinden bahsederek, onun bir şahs-ı manevi olmadığını Müslümanlara açıklamakta, mübarek şahsıyla talebelerinin başında bizzat bulunacağını haber vermektedir.

ONU TANIR:

Bediüzzaman burada geçen "ONU" kelimesiyle, yine Hz. İsa'nın "BİR ŞAHIS" olarak geleceğini ifade etmektedir. Bediüzzaman'ın kullandığı "TANIR" ifadesi ise, bu konuyu hiçbir itiraza yer bırakmayacak şekilde netleştirmektedir. "TANIMA" durumu ancak "BİR İNSAN", "BİR ŞAHIS" için söz konusu olabilir. "Yakın çevresinin bir şahs-ı maneviyi tanıması" elbette ki mümkün değildir. Ancak Bediüzzaman derin imanlı yakın talebelerinin imanın nuru ile Hz. İsa'yı tanıyabileceklerini belirtmektedir. Bediüzzaman bu bilgiyi verirken elbette ki bu gerçeklerin farkındadır. Bediüzzaman bu açıklamaları

son derece bilinçli bir şekilde yapmış ve bu yolla Hz. İsa'nın, iman sahipleri tarafından tanınabilecek "BİR ŞAHIS" olduğunu kesin olarak delillendirmiştir.

HERKES ONU TANIMAYACAKTIR:

Bediüzzaman "HERKES ONU TANIMAYACAKTIR" sözleriyle Hz. İsa'yı ilk geldiği yıllarda herkesin bilip anlayamayacağını, dolayısıyla toplumun genelinin onu tanıyamayacağını ifade etmektedir. Bediüzzaman bu sözleriyle yukarıda anlatılan ve insanlara ait bir durum olan "TANINMA" özelliğine bir kez daha dikkat çekmektedir. Eğer Bediüzzaman Hz. İsa'nın bir şahs-ı manevi olduğu kanaatinde olsaydı, böyle bir açıklama yapmaz. Hz. İsa'nın tanınmasından bahsetmezdi. Ama Bediüzzaman "ONU" kelimesiyle Hz. İsa'nın "BİR ŞAHIS" olduğunubelirtmiş ve sonra da açıkça onu kimlerin tanıyamayacağını açıklayarak, bu durumu bir kez daha vurgulamıştır.

HZ. İSA GELDİĞİNDE DÜNYA BARIŞ VE HUZURLA DOLACAK

Kitap boyunca incelediğimiz delillerin hepsi hiç şüphesiz iman edenler için önemli bir müjdedir. Hz. İsa'nın ölmediği ve yeniden dünyaya gelecek olması gerek ayetlerde gerekse hadislerde açık olarak bildirilmiştir. Yaklaşık iki bin yıldır dünya üzerinde olmayan mübarek ve değerli şahsın, aradan geçen bunca zamandan sonra yeniden gelecek olması iman edenlerin, imani şevklerini ve azimlerini güçlendiren tarihi bir harikadır. Böylesine büyük bir olaya hazırlanmanın gittikçe aciliyet kazandığı ise yaşanan pek çok olayla açıkça görülmektedir. Hadislerde ve bazı ayetlerde yer alan işaretlerin ortaya koyduğu gerçek, Hz. İsa'nın geliş vaktinin iyice yaklaştığıdır. İçinde bulunduğumuz dönem, hadislerde Hz. İsa'nın gelişinin, ahir zamanın ve kıyametin alametleri olarak sayılan pek çok gelişmenin yaşandığı bir dönemdir. Haber verilen alametlerin onlarcası gerçekleşmiştir, üstelik yine tıpkı hadislerde haber verildiği gibi ardı ardına... Fırat'ın suyu kesilmiş, iki Müslüman ülke arasında büyük savaş yaşanmış, gökyüzünde olağanüstü olaylar olmuş, Ramazan ayında Güneş ve Ay tutulmuş, doğal felaketler artmış, çok sayıda insanın hayatını kaybettiği büyük felaketler yaşanmış, hadislerde belirtilen ahlaki bozukluk ve dejenarasyon örnekleri tüm dünya çapında yaygınlaşmıştır. (Hz. İsa'nın gelişinin 123 alametini öğrenmek için bkz. *www.hazretiisagelecek.com*)

Tüm bu yaşananlar, yakın bir süre içinde –hatta pek çok insanın tahmin ettiğinde de kısa bir zaman zarfında- daha da tarihi ve büyük olayların yaşanacağına işaret etmektedir. Allah'ın izniyle, belki on belki de yirmi yıl içinde insanlık Hz. İsa'nın gelişine tanıklık edecektir. Hiç şüphesiz, bir insanın tarihin en büyük harikalarından biri olan bu mucizeye tanık olma ihtimalinin olması bile olağanüstü bir durumdur. Bu kitabı okuyan pek çok kişi, Allah izin verirse, bu döneme şahit olacak ve Hz. İsa ile karşılaşacaktır. Bu durumda yapılan hazırlıkların hızlandırılması, her müminin bu büyük olaya hazırlanmaktan kendisini alıkoyabilecek şeylerden yüzçevirerek, dikkatini bu konu üzerinde yoğunlaştırması gerekir. Hz. İsa geldiğinde, tüm Müslümanlar İslam ahlakının gereği olan birlik ve beraberlik ruhu içinde olmalıdırlar. İnkarcı ideolojilerin fikri olarak ortadan kaldırılması için gayret etmeli, İslam ahlakını mümkün olduğunca çok yaymalı, insanları en güzel şekilde doğruya davet etmelidirler. Hz. İsa'nın Deccaliyet'e karşı vereceği mücadelede onun en kuvvetli destekçileri olabilmek için kendilerini her yönden geliştirmelidirler. Hz. İsa gibi Allah Katında seçkin, onurlu ve değerli bir misafire en iyi şekilde hazırlık yapan ve ona layık bir ortam hazır edebilmek için gayret edenlerden olabilmek dahi müminler için büyük bir şereftir. Şu an tüm iman edenlerin bu şerefe erişme imkanı vardır ve bu imkanı en verimli şekilde değerlendirmek herkesin sorumluluğudur. Ayrıca unutmamak gerekir ki, on-yirmi yıl insan hayatında çok hızlı geçen bir süredir. Bundan on beş yıl önce 2000 yılının gelmesini bekleyen insanlar nasıl

geçtiğini anlamadan 2000 yılına girdiler ve 2000 yılının ilk yıllarını nasıl hızla geçtiğinin farkına bile varmadan geride bıraktılarsa, Hz. İsa'nın geleceği günlerde hiç umulmadığı kadar çabuk gelebilir.

Pek çok kişi Hz. İsa geldiğinde nasıl bir ortam olacağına dair haklı bir merak içinde olabilir. Bu bilgi de hadisler de detaylı olarak verilmiştir. Hz. İsa geldiğinde öncelikle, Deccal'i ortadan kaldıracak ve onun kurmuş olduğu sapkın sisteme son verecektir. Tüm insanları Allah'ın Kuran'da bildirdiği hak dini yaşamaya davet edecek, Deccaliyet'in ortadan kalkmasıyla insanlar akın akın din ahlakını yaşamaya yöneleceklerdir. Gerçek din ahlakının yaşanması insanlara hem manen hem madden huzur ve rahatlık getirecektir. Dünya üzerindeki tüm çatışma ve kavgalar son bulacak, anlaşmazılıkların hepsi barışçıl yollarla çözüme kavuşacaktır. Ahlaki bozukluklardan kaynaklanan tedirginlik ve korkular yerini güvenliğe bırakacaktır. Adalet tüm dünyaya hakim olacak, yaşlıların daha genç, çocukların ise olgun olmak istedikleri altın bir çağ yaşanacaktır. İnsanları tedirgin eden tüm fiziki ve zihinsel baskıların ortadan kaldırılması ve din ahlakının eksiksiz yaşanmasıyla, dünya tarihin en güzel sanat eserleri üretilecek, bilim ve teknolojide müthiş ilerlemeler kaydedilecektir. Dünyanın neresine gidilirse gidilsin, insanlar güzellik, zenginlik ve bereketle karşılaşacaklardır. Dünyanın yaşayacağı bu altın çağ hadislerde detaylarıyla anlatılmıştır, ilerleyen bölümlerden hadislerin ışığında Hz. İsa'nın dünyaya getireceği güzellikler anlatılacaktır.

Hz. İsa İslam Ahlakını Hakim Edecektir

Kırk (40) yıl Allah'ın kitabı ve benim sünnetimle hükmeder, vefat eder.[93]

Hz. İsa, Ümmet-i Muhammed'e peygamber olarak değil, şeriat-ı Muhammediyyeyi tatbik etmek için gelecektir.94

Hz. İsa (as) inecek ve Resulullah Efendimiz (sav)'in şeriatına tabi olacaktır.[95]

Hazreti Muhammed (sav)'in şeriatı üzerine hüküm verecek, kendisi Peygamber olduğu halde Peygamber'e tabi olacak ve Muhammed (as)'in ümmetinden olacak. Peygamberin ümmeti ve sahabisi olacak… Öyleyse o, sahabelerin en efdali olacak…[96]

Onunla (İsa ile) benim aramda hiçbir peygamber yoktur. O şüphesiz inecektir. Onu gördüğünüz zaman tanıyın! O, orta boylu, beyaza çalar kırmızı renktedir. Sarıya boyalı iki elbise içinde olacak. Yağmur yağmasa da saçından su damlayacaktır. İnsanlarla İslam için savaşacaktır. Mesihu'd-Deccal'i öldürecek, sonra yeryüzünde tam kırk sene kalacak. Sonra ölecek ve namazını Müslümanlar kılacaklardır.[97]

İslamdan başka (hiçbir dini) kabul etmeyecek... Din muttehid olacak... Allah'tan başka hiçbir kimseye ve hiçbir şeye ibadet edilmeyecek...[98]

Hz. İsa Döneminde Yeryüzü Barışla Dolacak

Kap su ile dolduğu gibi yeryüzü barışla dolacaktır. Hiçbir kimse arasında bir düşmanlık kalmayacaktır. Ve bütün düşmanlıklar, boğuşmalar, hasetleşmeler muhakkak kaybolup gidecektir.[99]

Savaş (erbabı) da ağırlıklarını (silah ve malzemelerini) bıracak.[100]

Harp (erbabı) ağırlıklarını (yani silah ve saireyi) bırakır.[101]

Düşmanlık, küsüşme ve kıskançlık ortadan kalkacaktır.[102]

Zehirli haşarat ve hayvanlardan zehri bertaraf edecek, çocuklar yılan ve akreplerle oynaşacak... Onların çocuklara bir zararı dokunmayacak. Kurt koyunla otlayacak da koyuna bir zararı dokunmayacak... Yeryüzü sulh ve selametle dolacak, mücadele ve dövüşmek, harb ve saldırılar ortadan kalkacak...[103]

Denildi ki: "Ey Allah'ın Resulü! Neden at o kadar ucuz olacak? "

"Harp olmayacağı için ona pek lüzum kalmayacak."[104]

Hz. İsa Dünyaya Adalet Getirecek

İsa (as) ümmetim içinde, adil bir hakem, tam adaletli bir imam -hükümdar- olarak bulunur. (Hıristiyanların) haçını kırar, domuzu öldürür, cizye vergisini kaldırır, sadakayı terk eder de ne koyuna ne de deveye karşı itibar edilmez. Bütün düşmanlıklar, buğuzlaşmalar zail olur kalkar... Yeryüzü gümüş tabak gibi olur ve Hazreti Adem zamanındaki gibi (bol) bitkilerini bitirir...[105]

Meryem oğlu İsa, Hz. Muhammed (sav)'i tasdik ederek, onun milleti (dini) üzere bir imam olarak ve adaletli bir hakem (hüküm verici) olarak inecek ve Deccal'i öldürecek.[106]

Meryem'in oğlu İsa, hidayet edici bir imam ve adaletli bir hakem (hakim) olarak inecektir.[107]

İnsanlar Güven İçinde Olacaklar

Yeryüzüne öyle bir emniyet (güvence) gelecektir ki, yılanlar develerle, kaplanlar ineklerle, kurtlar da koyunlarla beraber otlayacak, çocuklar da yılanlarla oynayacak, yılanlar onlara zarar vermeyecektir.[108]

İnsanlar arasındaki düşmanlıklar ve kin kalkacak. Akrep ve yılanların zehirleri olmayacak, hatta bir çocuk eliyle yılanla oynayacak da yılan onu sokmayacak. Kız çocuğu arslanı kaçırmaya zorlayacak da arslan ona ilişmeyecek. Kurt, koyunlar arasında sanki bir çoban köpeği imiş gibi bekleyip duracak.[109]

İnsanlar arasında sebebleri ortadan kalktığı için kin ve husumete yer vermeyecek...[110]

Hz. İsa döneminde çok büyük bolluk olacaktır

... Mal da o kadar çoğalacaktır ki, hiçbir kimse mal kabul etmeyecektir.[111]

Meryem oğlu (İsa) iner ve Deccal'i öldürür. Ondan sonra kırk yıl bol nimet içinde yaşarsınız.[112]

Her tarafta yemek kazanları kaynayacak, misli görülmemiş bir bolluk yaşanacak, mala rağbet olmayacak.[113]

İsa (as)'ın zekatı terk etmesi de malın bolluğu ve zekata muhtaç fakirin kalmaması sebebiyledir.[114]

Sonra kırk sene ömür sürecek. Onun zamanında kimse ölmeyecek. Kişi, koyun ve hayvanlarına (haydi gidin, otlayın) diyecek; onlar gidecekler, ekinin ortasından geçtikleri halde bir başak bile ağızlarına almayacaklar. Yılan ve akrepler kimseye eza etmeyecekler. Yırtıcı hayvanlar kapılarının önünde duracak da kimseye zararları dokunmayacak. Kişi bir ölçek buğdayı alıp öküzsüz ve sapansız ekecek, karşılığında yedi yüz ölçek buğday alacak.[115]

Artık o gün (öyle bolluk olur ki on ile kırk kişi arasında) bir cemaat bir tek nar meyvesinden ye(yip doya)rlar ve o nar kabuğunun çanağı ile de gölgelenirler. Sütlere de Allah Teala tarafından o derece bereket ihsan edilir ki bir tek sağmal devenin sütü büyük bir insan topluluğuna muhakkak kafi gelir. Bir sağmal sığırın sütü insanlardan bir kabileye muhakkak yeterli gelir. Bir sağmal koyunun sütü akrabalardan meydana gelen bir soy topluluğuna muhakkak kafi gelir.[116]

SONUÇ

Hz. İsa'nın Allah Katında diri olduğunun ve yeniden yeryüzüne geleceğinin delilleri ile müjdelendiği bu kitap, temenni ederiz ki, bu konuda tereddüte kapılanların şüphelerini ortadan kaldırmış, bu gerçeğin aksini iddia edenlerin yanılgılarını anlamalarını sağlamış ve pek çok Müslümanın Hz. İsa'nın gelecek olmasının sevincini ve heyecanını duymasına aracı olmuştur.

Son olarak üzerinde durmak istediğimiz bir diğer önemli konu da Hz. İsa Allah'ın izniyle geldiğinde inananların kendisini nasıl tanıyacağıdır. Hz. İsa'nın gelişi konusunda en çok tartışılan konulardan birinin de sahte mesihlerin ortaya çıkışı olduğu düşünülürse, bu konunun açığa kavuşturulmasının önemi daha iyi anlaşılacaktır. Bazı kimseler, Hz. İsa'nın gelişi konusunu sahte mesihlere zemin hazırladığı endişesi ile gündemde tutmaktan kaçınmaktadırlar. Bu, yanlış bir tutumdur. Herşeyden önce, sahte mesihlerin ortaya çıkışı Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez gelecek olmasının önemli alametlerindendir. (bkz. Harun Yahya, *Hz. İsa'nın Geliş Alametleri*, Araştırma Yayıncılık, Kasım 2003) Daha da önemlisi, Hz. İsa yeniden dünyaya geldiğinde yaptığı her tavrıyla hikmetli ve benzersiz olacak, bu alametlerle diğer insanlardan ayrılacak ve hiçbir ispata gerek duymadan hemen tanınabilecektir. Sahte mesihlerin kendilerini ispata çalışmaları ise onların sahteliklerinin en açık delilidir.

Hz. İsa'yı sahte mesihlerden ayıran en önemli özelliklerden bir diğeri de, yeryüzünde hiçbir akrabası veya onu tanıyan kimsenin bulunmayacak olmasıdır. Hz. İsa yeniden yeryüzüne geldiğinde çevresinde kendisini önceden tanıyan hiç kimse olmayacaktır. Onun fiziksel özelliklerini, simasını ya da ses tonunu bilen tek bir kişi dahi çıkmayacaktır. Dünya üzerinde tek bir kişi "ben onu daha önceden tanıyorum, filanca zaman görmüştüm, onun ailesi ve yakınları şu kimselerdir" gibi bir iddiada bulunamayacaktır. Çünkü onu tanıyan tüm insanlar bundan yaklaşık olarak 2000 sene kadar önce yaşamış ve ölmüşlerdir. Annesi Hz. Meryem, Hz. Zekeriya, onunla yıllarını geçirmiş olan havarileri, dönemin Yahudi önde gelenleri ve bizzat Hz. İsa'dan tebliğ almış olan insanlar vefat etmişlerdir. Dolayısıyla ikinci kez yeryüzüne gelişinde, onun doğumuna, çocukluğuna, gençliğine ve yetişkinliğine şahit olmuş tek bir kimse olmayacak ve onun hakkında hiç kimse hiçbir şey bilmeyecektir. Tek bir çocukluk resmi bulunmayacak; hiçbir insan onun geçmişine dair bir hatıraya sahip olmayacaktır.

Kuşkusuz bu durum, "sahte mesih" tehlikesini de tamamen ortadan kaldırmaktadır. Hz. İsa'nın yeryüzüne yeniden gelişinde, onun Hz. İsa olduğundan şüphe edilebilecek bir durum oluşmayacaktır. Hiç kimse "bu kişi Hz. İsa olamaz" diyecek bir sebep bulamayacaktır. Çünkü Hz. İsa Allah Katına yükseldiği haliyle, o zamanki kıyafetiyle gelecek, hiçbir insanın asla taklit edemeyeceği üstün özelliklere sahip olacaktır. (En doğrusunu Allah bilir)

Tüm bu bilgiler, samimi olarak iman edenlerin bu önemli konuyu bir kez daha düşünmeleri ve vicdanlarının sesini dinleyerek maddi manevi gerekli tüm hazırlıkları yapmaları için önemli bir hatırlatmadır. Bu hatırlatmaya uyanlar, Allah'ın izniyle bu kutlu elçi yeniden yeryüzüne geldiğinde –sevgili Peygamberimiz (sav)'in müjdelediği gibi- kendisinin yardımcısı ve destekçisi olma şerefine erişmeyi umabilirler. Hiç şüphesiz bu, gönülden iman eden tüm Müslümanların duasıdır.

EVRİM YANILGISI

Darwinizm, yani evrim teorisi, yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok açık bir "tasarım" bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini artık "bilinçli tasarım" (intelligent design) kavramıyla açıklamaktadırlar. Söz konusu "bilinçli tasarım", tüm canlıları Allah'ın yaratmış olduğunun bilimsel bir delilidir.

Evrim teorisinin çöküşünü ve yaratılışın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan bir öğreti olmasına karşın, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı.

Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine karşı çıkıyordu. Darwin'e göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, yaratılışı reddettiği, hiçbir doğaüstü müdahaleyi kabul etmediği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir tasarım, plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde rastlantısal olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın

üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve **deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti: "Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür."** [141]

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı: **"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır."** [142]

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı.[143]

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti.[144]

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci Earth dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı?[145]

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrim teorisinin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmesinin başlıca nedeni, en basit sanılan canlı yapıların bile inanılmaz derecede karmaşık yapılara sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha karmaşıktır. Öyle ki bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Hücrenin en temel yapı taşı olan proteinlerin rastlantısal olarak sentezlenme ihtimali; 500 aminoasitlik ortalama bir protein için, 10^{950}'de 1'dir. Ancak matematikte 10^{50}'de 1'den küçük olasılıklar pratik olarak "imkansız" sayılır. Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır.[146]

Kuşkusuz eğer hayatın doğal etkenlerle ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın doğaüstü bir biçimde "yaratıldığını" kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı yaratılışı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: *Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve Türlerin Kökeni adlı kitabında **"Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz"** demek zorunda kalmıştı.[147]

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin *Türlerin Kökeni* adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti.[148]

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20.yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi.

Bugün de hala dünyada evrim adına geçerliliğini koruyan model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.**

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi rasgele bir etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir.[149]

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisine göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de,

sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu teorik yaratıklara **"ara-geçiş formu"** adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu ucube canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir.[150]

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz.[151]

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir.[152]

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir **biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil yaratılıştır.**

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, bugün yaşayan modern insanın maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, modern insan ile ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- Australopithecus

2- Homo habilis

3- Homo erectus

4- Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen *"Australopithecus"* ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin Australopithecus örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir.[153]

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, *Australopithecuslar*'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "Homo sapiens'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder.[154]

Evrimciler "*Australopithecus* > *Homo habilis* > *Homo erectus* > *Homo sapiens*" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus*, *Homo habilis* ve *Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir.[155]

Dahası *Homo erectus* sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, *Homo sapiens neandertalensis* ve *Homo sapiens sapiens* (modern insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır.[156]

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler.[157]

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir. Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle Australopithecus fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür.[158]

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar (doğal şartlarda oluşumu mümkün olmayan) amino asit, istedikleri kadar da (bir tekinin bile rastlantısal oluşma ihtimali 10^{-950} olan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri

oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler.

Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz **atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar.** Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. **Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.**

Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir. Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş

televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır. En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir

zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir.

Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir?

Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz. Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran Yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz.[159]

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı yarattığına inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendi deyimleriyle "İlahi bir açıklamanın sahneye girmemesi" için, bu kabulü savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği göreceklerdir: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcı'nın eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına

inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, pofesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, eski Mısırlıların Güneş Tanrısı Ra'ya, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim'in kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa'nın kavminin altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da haber verdiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azap onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)

... Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah başka ayetlerde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa, Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz.

Musa'ya, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa, büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayetler şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa'nın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayetteki ifadeyle "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır.[160]

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Artık evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

Sen Yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok.
Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın.
(Bakara Suresi, 32)

NOTLAR

1. İzzet İkbal, *Risale-i Nur'dan Ahir Zaman ile İlgili Bahisler*, s. 8
2. 4313 -Buhari, Enbiya 44; Muslim, Fezail 145, (2365); Ebu Davud, Sunnet 14, (4675).
3. Ebu Hureyre (ra), Buhari, Büyu 102, Mezalim 31, Enbiya 49; Müslim, İman 242 (155); Ebu Davud, Melahim 14 (4324); Tirmizi, Fiten 54 (2234)
4. *Sahih-i Müslim bi Şerhin-Nevevi*, Cilt 2, s.192; Kitabul-İman, Babu Nuzuli İsa İbn-i Meryem, Kenzul Ummal, 14/332
5. Hakim, Mustedrek, 8634, 4/587
6. Dr. Sübhi Salih, *Ulum'il Hadis*, s. 151-152; Mehdilik ve İmam Mehdi, s. 325
7. Ebu Hanife, Nu'man b. Sabit (150/767), *Fıkh-ı Ekber*, Çeviren: H. Basri Çantay, Ankara, 1982
8. Hakim-i Tırmızi, *Nevadirü'l Usul*, 2/92
9. *Mektubat*, s. 6
10. *Mektubat*, s. 59
11. Tirmizi; Medineli Allame Muhammed B. Resul El- Hüseyni El Berzenci, *Kıyamet Alametleri*, s. 209
12. Ebu Hanife, Nu'man b. Sabit (150/767), *Fıkh-ı Ekber*, Çeviren: H. Basri Çantay, Ankara, 1982
13. Nuaym; İsmail Mutlu, *Kıyamet Alametleri*, s. 92-93
14. Müslim, Mesacic:25, No.590, 1/413
15. İmam-ı Müslim; Saim Güngör, *Büyük Fitne Mesih-i Deccal*, s. 104
16. Müslim, Fiten: 9, No. 2897, 4/2221
17. *Nüzul-i Mesih Risalesi*, Ekmel Yayıncılık, İstanbul, 1998, s.121
18. Buhari, Kitabu'd Deavat 6312; İbni Sinni, Fi Amelli'l Yevm ve'l Leyle, no. 647, 856, 857, 885; Muhammed Halil Herras; *Hz. İsa Gelecek mi?*, Isparta 2002, s. 9
19. İbn Kesir, *Tefsiru'l Kur'ani'l Azim*, Cilt I, s. 573-576
20. Zahid Kevseri, *Nazratün Abire fi Mezaimi men Yünkiru Nüzule İsa kable'l-Ahire*, Mısır, 1980, s. 34-37
21. Mustafa Sabri, *Mevfikü'l Akl ve'l İlm ve'l Alim min Rabbi-l Alemin ve İbadihi'l Mürselin*, Beyrut, 1992, IV, s. 177-179
22. Mevdudi, *Tefhimu'l Kuran*, Cilt I, s. 230-231
23. Maturidi, *Tev'vilatü'l Kurani'l Metaun*, Beyrut, s. 67
24. *Taberi Tefsiri*, Cilt III, 290-1
25. Suyuti, *ed-Dürrül Mensur*, Cilt II, 225-7
26. Mehmed Vehbi, *Hulasatü'l Beyan-ı fi Tefsiri'l Kuran*, İstanbul, 1979, II, s. 613.
27. İbn Teymiyye, *Mecnuu Fetava*, der. Abdurrahman b. Muhammed b. Kasım el-Asımi en Necdi, Riyad, 1991, IV, s. 322-323
28. Elmalılı Hamdi Yazır, *Hak Din Kuran Dili*, Cilt II, s. 1112-1113

29. *Taberi Tefsiri*, Cilt I, s. 428
30. Fahruddin Razi, *Mefatihu'l Gayb*, Cilt XI, s. 102-103
31. Mehmed Vehbi Efendi, *Hulasatü'l Beyan*, Cilt III, 1108
32. Haseneyn Muhammed Mahluf, *Fetava Şerriye ve Buhusün İslamiyye*, Kahire, 1971, Cilt I, s.92-93
33. Ömer Nasuhi Bilmen, *Kuran-ı Kerim'in Türkçe Meali Alisi ve Tefsiri*, Cilt II, s. 702
34. Haseneyn Muhammed Mahluf, *Fetava Şer'iyye ve Buhusün İslamiyye*, Kahire, 1971, I, s. 92-93
35. Zahid Kevseri, *Nazratün Abire*, s. 32-33
36. Elmalılı Hamdi Yazır, *Hak Din Kuran Dili*, Cilt III, s. 1516-1519
37. Kurtubi, *el-Cami'li Ahkami'l Kuran*, Kahire, 1967, Cilt IV, s. 99
38. Eşari, *el-İbane an Usuli'd Diyane*, thk. ve ta'l. Fevkıyye Hüseyin Mahmud, Kahire, 1986, II, s. 115
39. Razi, *Mefatihü'l Gayb*, Cilt XI, s. 102-103
40. Hasan Basri Çantay, *Kuran-ı Hakim ve Meal-i Kerim*, Cilt I, s. 92
41. İbn Teymiyye, *Mecnuu Fetava*, IV, s. 323
42. Sabuni, *Safvetü'l Tefasir*, Cilt I, s. 205
43. Mehmed Efendi, *Hülasatu'l Beyan*, Cilt III, s. 1108
44. Zahid Kevseri, *Nazratün Abire*, s. 93
45. Mevdudi, *Tefhimu'l Kuran*, Cilt I, s. 380-381
46.Mustafa Sabri, *Mevkıfu'l Akl*, s. 233
47. M. Said Ramazan el-Buti, *Yaratıcının Varlığı ve Yaratılanın Görevi İslam Akaidi*, Mavde Yayınları, İstanbul, 1996, s. 338
48. Halil Herras, *Faslu'l Makal*, s.13
49. Zahid Kevseri, *Nazratün Abire*, s. 94
50. İbn Teymiyye, *Mecnuu Fetava*, der. Abdurrahman b. Muhammed b. Kasım el-Asımi en Necdi, Riyad, 1991, IV, s. 322-323
51. Mustafa Sabri, *Mevfikü'l Akl*, Cilt IV, s. 177-179
52. Zeki Sarıtoprak, *İslam İnancı Açısından Nüzul-i İsa Meseles*i Çağlayan Yayınları, İzmir 1997, s. 63
53. Halil Herras, *Hz. İsa Gelecek mi?*, Isparta, Ocak 2002, s. 66
54. Elmalılı Hamdi Yazır, *Hak Din Kuran Dili*, Cilt II, s. 1112-1113
55. San'ani, *Abdürrezzak Tefsiri*, Cilt II, s. 163; İbn'ül Cevzi, Zad'ül Mesir, Cilt IV, s. 326; İbn Kuteybe, *Tefsiru Garibi'l Kuran*, s. 400
56. Alusi, *Ruhu'l Meani*, Cilt XXV, s. 95; :Şevkani, *Fethu'l Kadir*, Cilt IV, s. 562; Ömer Nasuhi Bilmen, *Kuran-ı Kerim Türkçe Meal-i Alisi ve Tefsiri*, Cilt VII, 3292; Seyyid Kutub, *Fizilali'l Kuran,* Cilt V, 3198; es-Sabuni, *Safvetü't Tefsir*, Cilt III, s. 162; Gumari, *İkametü'l Burhan*, s. 105
57. Elmalılı Hamdi Yazır, *Hak Din Kuran Dili,* http://www.kuranikerim.com/telmalili/zuhruf.htm

58. Seyyid Kutub, Fizilali'l Kuran, http://www.sevde.de/Kuran-Tevsiri/Kuran_Tefsiri.htm
59. Kevseri, *Nazratün Abire*, s. 105
60. Ömer Nasuhi Bilmen, Kuran-ı Kerim'in Türkçe Meal-i Alisi ve Tefsiri, Cilt VII, 3292
61. *Kitab-ul Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy il Ahir Zaman*, s. 92
62. Halil Herras, *Faslu'l-Makal fi Ref'I İsa Hayyen ve Nüzulihi ve Katlihi'd-Deccal*, Mektebetü's Sünne, Kahire, 1990, s. 24
63. Halil Herras, *Faslu'l Makal fi Nuzül-i İsa ve Katlihi'd-Deccal*, Kahire, 1993, s. 19-20
64. Gumari, *İkametü'l Burhan*, s. 87-96
65. İmam Suyuti, *Celaleyn Tefsiri Tercümesi*, Cilt I, s. 447
66. *Taberi Tefsiri*, Cilt II, s. 528; Cilt I, s. 247
67. Ömer Nasuhi Bilmen, *Kuran-ı Kerim'in Türkçe Meal-i Alisi ve Tefsiri*, Cilt I, s. 366
68. Halil Herras, *Hz. İsa Gelecek mi?*, Isparta, Ocak 2002, s. 76
69. Kurtubi, *el Cami li Ahkami'l Kuran*, cilt VI, s. 10-11
70. Taberi, *Camiu'l Beyan*, Cilt IV, s. 18
71. Halil Herras, *Faslu'l Makal*, s. 17-21
72. Halil Herras, *Faslu'l Makal*, s. 10
73. http://www.kuranikerim.com/telmalili/imran.htm
74. Sami Baybal, *İbrahimi Dinlerde Mesih'in Dönüşü*, Yediveren Kitap, Temmuz 2002, s. 177
75. İbn Kesir, *Tefsiru'l Kur'ani'l Azim*, Cilt II, s. 120
76. Çantay, *Kur'an-ı Hakim ve Meal-i Kerim*, I, 180; Bilmen, *Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meal-i Alisi ve Tefsiri*, II, 850; Sabuni, *Safvetü't Tefsir*, I, s. 375
77. *Kitab-ul Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy il Ahir Zaman*, s. 92
78. *Sahih-i Müslim*, 6/532
79. *Mektubat*, s. 59
80. Maturidi, Te'vilatü'l Kuran, vr. 239; Sami Baybal, *İbrahimi Dinlerde Mesih'in Dönüşü*, Yediveren Kitap, Temmuz 2002, s. 238-240
81. Accuri, eş-Şeria, s. 380-382;Sami Baybal, *İbrahimi Dinlerde Mesih'in Dönüşü*, Yediveren Kitap, Temmuz 2002, s. 238-240
82. İbn Hazm, İlmü'l Kelam, s. 30-32; Sami Baybal, *İbrahimi Dinlerde Mesih'in Dönüşü*, Yediveren Kitap, Temmuz 2002, s. 238-240
83. Pezdevi, Ehl-i Sünnet Akaidi, çev. Şerafettin Gölcük, İstanbul, 1998, s. 352;Sami Baybal, *İbrahimi Dinlerde Mesih'in Dönüşü*, Yediveren Kitap, Temmuz 2002, s. 238-240
84. Nesefi, Akaid, İstanbul, 1310/1892, s. 193-194;Sami Baybal, *İbrahimi Dinlerde Mesih'in Dönüşü*, Yediveren Kitap, Temmuz 2002, s. 238-240
85. Teftazani, Şerhu'l Akaidi'n Nesefiyye, İstanbul, 1310/1892, s. 193-194;Sami Baybal, *İbrahimi Dinlerde Mesih'in Dönüşü*, Yediveren Kitap, Temmuz 2002, s. 238-240
86. İbnü'l Arabi, Fususu'l Hikem, İstanbul, 1287, s. 63; Sami Baybal, *İbrahimi Dinlerde Mesih'in Dönüşü*, Yediveren Kitap, Temmuz 2002, s. 238-240

87. Kurtubi, et-Tezkira fi Ahvali'l Mevta ve Umuri'l Ahira, thk. Ahmed Hicazi es-Sekka, Beyrut, 1986, II, 402-414;Sami Baybal, *İbrahimi Dinlerde Mesih'in Dönüşü*, Yediveren Kitap, Temmuz 2002, s. 238-240
88. İmam Rabbani, Mektubat-ı Rabbani, İstanbul, 1977, I, 436, 545, 722, 820, 846; Sami Baybal, *İbrahimi Dinlerde Mesih'in Dönüşü*, Yediveren Kitap, Temmuz 2002, s. 238-240
89. İbnu Ebi'l İzz, Şerhu'l Akideti-t Tahaviyye, thk. Abdullah b. Abdi'l Muhsin, Beyrut, 1988, II, 402-414; Sami Baybal, *İbrahimi Dinlerde Mesih'in Dönüşü*, Yediveren Kitap, Temmuz 2002, s. 238-240
90. Kari, Dav'ul Meali li Bed'il Emali, İstanbul, 1302, s. 22-23; Sami Baybal, *İbrahimi Dinlerde Mesih'in Dönüşü*, Yediveren Kitap, Temmuz 2002, s. 238-240
91. Eşari, Makalat, s. 295; Sami Baybal, *İbrahimi Dinlerde Mesih'in Dönüşü*, Yediveren Kitap, Temmuz 2002, s. 238-240
92. Beyazi, İşaratü'l Meram, s. 67; Sami Baybal, *İbrahimi Dinlerde Mesih'in Dönüşü*, Yediveren Kitap, Temmuz 2002, s. 238-240
93. Suyuti, el-İ'lam bi Hükmi İsa, Süleymaniye Kütüphanesi, No. 1446/9; Sami Baybal, *İbrahimi Dinlerde Mesih'in Dönüşü*, Yediveren Kitap, Temmuz 2002, s. 238-240
94. Alusi, el-Cevabu'l Fesih, I, 835; Sami Baybal, *İbrahimi Dinlerde Mesih'in Dönüşü*, Yediveren Kitap, Temmuz 2002, s. 238-240
95. Ebu'l Münteha, Şerhu'l Fıkhu'l Ekber, İstanbul, 1984, s. 31; Sami Baybal, *İbrahimi Dinlerde Mesih'in Dönüşü*, Yediveren Kitap, Temmuz 2002, s. 238-240
96. Şınkıti, Edvaü'l Beyan, VII, 273; Sami Baybal, *İbrahimi Dinlerde Mesih'in Dönüşü*, Yediveren Kitap, Temmuz 2002, s. 238-240
97. *Levamiu'l Envari'l Behiyye*, 2/94-95
98. *Ruhu'l Meani*, 7/60
99. *Büyük Lugat*, Tür-Dav, 3003
100. Muhtasar-ı Seyyid-i Şerif, s. 46
101. Sünen-i Davud, Avnu'l Mabud; *Nuzül-i Mesih Risalesi*, Ekmel Yayıncılık, İstanbul, 1998, s. 163
102. Kevseri, *Nazratün Abira*, s. 44
103. Suyuti, *El Havi*, 2/277
104. İbn Kesir, I/578-582
105. Taberi, *Camiu'l Beyan*, Cilt III, s. 188
106. Hakim, *el Müstedrek*, Cilt II, s. 309
107. Suyuti, *ed Durru'l Mensur*, Cilt II, 241
108. Taberi, *Camiu'l Beyan*, Cilt VI, s. 19
109. Suyuti, *ed Durru'l Mensur*, Cilt II, s. 20
110. Taberi, *Camiu'l Beyan*, Cilt VI, s. 19
111. Taberi, *Camiu'l Beyan*, Cilt VI, s. 19
112. Suyuti, *ed Durru'l Mensur*, Cilt II, s. 284
113. Suyuti, *ed Durru'l Mensur*, Cilt II, s. 20

114. Keşmiri, *et Tasrih*, s. 289-290
115. İbn Hazm, İlmü'l-Kelam, s.56-57; Zeki Sarıtoprak, *İslam İnancı Açısından Nüzul-i İsa Meselesi*, Çağlayan Yayınları, İzmir, 1997, s.53
116. Suyuti, el-Havi, el-Arful Verdi fi Ahbaril Mehdi risalesi, 2/161; *Nüzul-i Mesih Risalesi*, Ekmel Yayıncılık, İstanbul, 1998, s. 120
117. *Kitab-ul Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy il Ahir Zaman*, s. 92
118. *El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar*, s. 68
119. *Mektubat-ı Rabbani*, 2/1309
120. *Kıyamet Alametleri*, s. 243
121. Buhari, Müslim, Ebu Davud ve Tırmizi, *Büyük Hadis Külliyatı*, Rudani, 5.cilt, s. 380
122. *Kıyamet Alametleri*, s. 242-243
123. *Sahih-i Müslim,* 1/136
124. *Sünen-i İbn-i Mace*, 10/334
125. *Ölüm-Kıyamet-Ahiret ve Ahirzaman Alametleri*, s. 496
126. Ebu Hureyre r.a, *Büyük Hadis Külliyatı*, Rudani, 5. cilt, s. 379
127. *Kıyamet Alametleri*, s. 242-243
128. *Büyük Hadis Külliyatı*, Rudani, 5. cilt, s. 370-371-372
129. *Ölüm-Kıyamet-Ahiret*, s. 496
130. Taberi, *Mucem-i Evsat* No. 4577, 5/292
131. İbni Asakir, Ali el Mütteki, *Kenzül Ummal*, No. 39729, 14/618
132. Ahmet İbni Hanbel, No. 9281-9638
133. *Büyük Hadis Külliyatı*, Rudani, 5. cilt, s. 370-371-372)
134. *Kıyamet Alametleri*, s. 242-243
135. *Sünen-i İbn-i Mace*, 10/340
136. *Kitab ul Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy il Ahir Zaman*, s. 90
137. *El-Kavlul Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar*, s. 66
138. *Sünen-i İbn-i Mace*, 10/339
139. İmam Suyuti, *Kıyamet Alametleri, Ölüm ve Diriliş,* s. 184
140. Ölüm-Kıyamet-Ahiret, s. 493
141. Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, Marcel Dekker, New York, 1977, s. 2.
142. Alexander I. Oparin, Origin of Life, Dover Publications, New York, 1936, 1953 (yeni baskı), s.196.
143. "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", Bulletin of the American Meteorological Society, cilt 63, Kasım 1982, ss. 1328-1330.
144. Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, s. 7.
145. Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40.
146. Leslie E. Orgel, "The Origin of Life on Earth", Scientific American, cilt 271, Ekim 1994, s. 78.

147. Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, s. 189.
148. Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, s. 184.
149. B. G. Ranganathan, Origins?, The Banner Of Truth Trust, Pennsylvania, 1988.
150. Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 179.
151. Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, cilt 87, 1976, s. 133.
152. Douglas J. Futuyma, Science on Trial, Pantheon Books, New York, 1983, s. 197.
153. Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, To plinger Publications, New York, 1970, 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", Nature, cilt 258, s. 389.
154. J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", Scientific American, Aralık 1992.
155. Alan Walker, Science, cilt 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, J. B. Lipincott Co., New York, 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, cilt 3, Cambridge University Press, Cambridge, 1971, s. 272.
156. Time, Kasım 1996.
157. S. J. Gould, Natural History, cilt 85, 1976, s. 30.
158. Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19
159. Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 Ocak 1997, s. 28.
160. Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s. 43.

Arka Kapak

Hz. İsa, -bütün peygamberler gibi- insanlara bir ve tek olan Allah'a ibadet etmelerini, inkardan, şirkten ve her türlü kötülükten uzak durmalarını öğütlemiştir. Hz. İsa'nın çağrısına uymayanlar ona engel olmak istemişler, bu amaçla o ve çevresindeki müminler üzerinde baskı kurmuşlardır. Ancak bu çabalarında başarılı olamamışlar ve Hz. İsa’yı öldürmeye karar vermişlerdir. Ancak -Kuran'da açıkça bildirildiği üzere- inkarcılar Hz. İsa'yı öldürememişler, onlara bu durumun bir benzeri gösterilmiştir.

Allah Hz. İsa'yı, bilinen biyolojik anlamda canını almadan Kendi Katına yükseltmiştir. Hz. İsa, Kuran'ın pek çok ayetinde bildirildiği ve sevgili Peygamberimiz (sav)'in açıkça müjdelediği üzere, ikinci kez yeryüzüne gelecektir.

Hz. İsa'nın öldürüldüğünü veya öldüğünü öne sürenler çok büyük bir yanılgı içindedirler. Bu kitabın amaçlarından biri, söz konusu yanılgıya kapılmış olan kimselere hatalı bir bakış açısına sahip olduklarını göstermektir. Kitap boyunca Hz. İsa'nın ölmediği ve öldürülmediği Kuran'dan ayetler, Hz. Muhammed (sav)'in hadisleri ve İslam alimlerinin yorumları ile açıklanacaktır.

Bu kitap bir yandan Hz. İsa'nın öldüğü yanılgısına kapılanlara bu gerçeği gösterirken, diğer yandan çok önemli bir müjdenin hatırlatılmasına aracı olacaktır. Bu müjde, Rabbimiz'in vaat ettiği gibi, Hz. İsa'nın ikinci kez yeryüzüne gelecek olması ve bu gelişin işaretlerinin iyice belirginleşmesidir. Allah'ın izni ile bu mübarek insanın geliş vakti çok yakınlaşmıştır ve onun gelişiyle dünya çok büyük olaylara tanık olacaktır.